

KONTRA

**Νεκρός και τέταρτος
εργάτης των ΕΛΠΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Η «παιδική χαρά»
σε νέες πολιτικές
χαριτωμενιές**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Προκλητικό το Ελεγκτικό Συνέδριο

**Νομιμοποίησε τα 7
εκατ. ευρώ από την
Περιφέρεια Αττικής
στον Αλαφούζο (ΠΑΟ)**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στον
Νίκο Παρασκευόπουλο

**Να δοθεί αμέσως
εκπαιδευτική άδεια
στον Ν. Ρωμανό**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ο Λαφαζάνης στη Ρωσία

Επίσκεψη για το θεαθήναι

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Σάπιο είναι όλο το σύστημα και
οι εξετάσεις η χαριστική βολή**

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 825 - 6 Ιούνη 2015

www.eksegersi.gr



**Αδίστακτοι
ιμπεριαλιστές
και μπατιρημένοι
πολιτικάντηδες
ετοιμάζουν το νέο
μνημονιακό πακέτο**

Scripta... Verba...

Να μην ξεχνάμε ότι ο λαός για πρώτη φορά εμπιστεύτηκε την Αριστερά και δεν πρέπει να τον απογοητεύσουμε. Είναι το μεγάλο μας στοίχημα.

Αλέξης Τσίπρας

Μετάφραση: Αν χάσουμε τώρα την εξουσία, δε θα την ξαναδούμε στα μάτια μας.

Κατά τη γνώμη μου, δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ αυτή τη στιγμή είναι ό,τι κρατάει τη ΝΔ στο 15%. Αυτό είναι δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτό είναι που πρέπει ν' αλλάξουμε.

Νίκος Δένδιας

Δηλαδή, δεκανίκι είναι ο Αντώνης Σαμαράς.

Είχαν δημιουργήσει ένα καθεστώς ανεξέλεγκτης, συστηματικής και βαθιά ριζωμένης διαφθοράς που τους απέδιδε εκατομμύρια δολάρια από δωροδοκίες και μίζες.

Λορέτα Λιντς (εισαγγελέας ΗΠΑ, για στελέχη της FIFA)

Στον ηθικό μας κόσμο δεν υπάρχει ανοχή για διεφθαρμένους!

Όσοι πιστεύουν ότι οι διαφορετικές απόψεις στον ΣΥΡΙΖΑ θα οδηγήσουν σε ρήξη ή πτώση δεν ξέρουν τι τους γίνεται.

Δημήτρης Παπαδημούλης

Το σωστό να λέγεται. Η νομή της εξουσίας είναι μεθυστική σαν τα παραισθησιογόνα. Μαλακώνει και τους πιο σκληρούς... σοσιαλιστές.

Το μοντέλο που ακουμπούσε μόνον στη λιτότητα απέτυχε, μια Ευρώπη η οποία βασίζεται αποκλειστικά στην πειθαρχία των προϋπολογισμών, αποτελεί πρόβλημα.

Ματέο Ρέντι

Όταν έχεις εκλογές (έστω και περιφερειακές) σηκώνεις τη σημαία της αντι-λιτότητας. Μόλις κερδίσεις, ξέρεις εσύ...

Ενα ακόμη εμβληματικό πρόσωπο του πολιτικού τυχοδιωκτισμού, αφού λάμπρυνε τη θέση του βουλευτή Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, στην οποία τη διόρισε ο κ. Γ. Παπανδρέου το 2009 και αφού απέκτησε πλούσια εμπειρία από το πρώτο Μνημόνιο, έρχεται τώρα να βοηθήσει την κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου στη σύναψη και διαχείριση του τρίτου Μνημονίου.

Ανακοίνωση ΠΑΣΟΚ

Διά χειρός Μπένι (όπως είναι προφανέστατο), που εξακολουθεί να βγάζει σπυράκια.

Με αυτά που ακούμε, διαπιστώνουμε πως υπάρχει συνολική οπισθοχώρηση. Αναμείνεται η πορεία μιας ζωής. Δηλαδή, τι; Λέγαμε παπαριές προεκλογικά;

Μη κατονομαζόμενος βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ προς Μπαρουφάκη

Θέλεις να σε πιστέψουμε, ρε φίλε, ότι τα πιστεύεις όλα εκείνα που έλεγες;

ΡΙΠΕΣ

◆ Πόσες φορές μέχρι τώρα δεν έχει γραφτεί στα non paper του Μαξίμου η φράση: «Η ελληνική κυβέρνηση έκανε όσες υποχωρήσεις έπρεπε, σειρά τώρα έχουν οι εταίροι»; ◆ Μετά από λίγες μέρες η κυβέρνηση κάνει μερικές «υποχωρήσεις» ακόμη και εκδίδει το ίδιο non paper ◆ Κι αυτό το λένε σκληρή διαπραγμάτευση ◆ Οι συριζαίοι πάντως βρήκαν τρόπο να βγουν στο... αντάρτικο ◆ Αφού θα ψηφίσουν το νέο Μνημόνιο, αποφάσισαν να καταψηφίσουν την Παναρίτη ◆ Δεν πρέπει να έχετε παράπονο ◆ Εμείς σας το έχουμε πει εδώ και καιρό πως ο Μπαρουφάκης θα γίνει κακό σπυρί για τον Τσίπρα ◆ Πάνω στο ζάπιγκ πέσαμε σε αναμετάδοση παλαιότερης συνέντευξης της Παναρίτη σε μικρό κανάλι ◆ Μιλάμε για την απόλυτη πολιτική και γλωσσική αφασία ◆ Δεν μπορούσε να ολοκληρώσει ούτε μία πρόταση ◆ Τέτοια άτομα μπορούν να λειτουργήσουν μόνο ως τυφλά εκτε-

λεστικά όργανα ◆ Πώς ακριβώς το είπε ο Μπαρουφάκης στη Βουλή; ◆ «Καμία δέσμευση δεν μπορεί να ισχύει στο διηνεκές» ◆ Αναφερόταν στον μειωμένο ΦΠΑ για τα νησιά και προφανώς ισχύει για τα πάντα ◆ Εκτός από ένα ◆ Την πληρωμή των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου ◆ Αυτοί θα πληρώνονται «στο διηνεκές», όπως είχε δηλώσει ο Μπαρουφάκης στην έδρα του ΔΝΤ στην Ουάσιγκτον ◆ Το Ασφαλιστικό έχουμε υποχρέωση να το ανοίξουμε, γιατί δεν είναι βιώσιμο, λένε οι συριζαίοι ◆ Τα ίδια μας έλεγαν και οι προηγούμενοι για μια σειρά μνημονιακές ρυθμίσεις ◆ Ακόμη και να μην υπήρχε το Μνημόνιο, θα έπρεπε να τις κάνουμε μόνοι μας ◆ Τι κύμα αμερικανοδουλείας ήταν αυτό που σάρωσε τα ΜΜΕ της ξενοδουλείας μετά τη δήλωση Λιου ◆ Και να πεις ότι είπε τίποτα διαφορετικό απ' αυτά που ανακοινώνει το Eurogroup ◆ «Η ελληνική πλευρά

δεν έχει κάνει όσα απαιτούνται για να υπάρξει συμφωνία» είπε ο αμερικανός ΥΠΟΙΚ μιλώντας στο LSE ◆ Ομαδικός βήχας τους έπιασε στο Μαξίμου μετά απ' αυτό ◆ Η Μέρκελ θαύμασε, λέει, τα αγγλικά του Τσακαλώτου ◆ Λογικό, διότι δεν ξέρει ελληνικά για να της σηκωθεί η τρίχα κάγκελο άμα τον ακούσει να τα μιλάει ◆ Γλώττα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει ◆ Τρόικα αποκάλεσε ο Μπαρουφάκης τους «θεσμούς» ◆ Και την άλλη μέρα έτρεχε στη Βουλή προσπαθώντας να συμμαζέψει τ' ασυμμάζευτα ◆ Στον Γιούνκερ, πάντως, οφείλει ένα τεράστιο ευχαριστώ ◆ Όσο τον κράζει ο Λουξεμβούργιος τόσο θα τον κρατάει ο Τσίπρας ◆ Ξέρετε γιατί η Κωνσταντοπούλου δε θα γίνει ποτέ πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ; ◆ Γιατί δεν έχει ίχνος αυτογνωσίας ◆ Δεν ξέρει ποια είναι και τι προκαλεί με τα καμώματά της ◆ Αυτή είναι η διαφορά της από τον Πάγκαλο ◆ Αυτός

είχε αυτογνωσία, γι' αυτό και δεν προβλήθηκε ποτέ ως υποψήφιος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ◆ Πόσο «στεγνά» πρέπει να είναι τα κρατικά ταμεία, για να ξεφτιλίζεται ο Μπαλτάς αρνούμενος να δώσει 50.000 ευρώ για τη συμμετοχή στις Μαθητικές Ολυμπιάδες; ◆ Όταν έγινε ντόρος, το πήρε πίσω, αλλά ήταν αργά ◆ Είχε και μια «ουρά» το έγγραφο του γενικού γραμματέα του υπουργείου Παιδείας ◆ Βρείτε ιδιώτες χορηγούς έλεγε στους φορείς που οργανώνουν αυτές τις συμμετοχές! ◆ Τι άλλο μπορεί να κάνει ένας πρώην βουλευτής που δεν επανεκλέχτηκε, από το να πάρει τηλεοπτική εκπομπή; ◆ Ετσι και ο Μαρκόπουλος (ΝΔ-ΑΝΕΛ-ΝΔ) πήρε εκπομπή ιατρικού περιεχόμενου ◆ Απατη θα πάει ◆ Επιτυχημένη εκπομπή με ιατρικά θέματα μόνο δύο πολιτικοί μπορούν να κάνουν ◆ Οι γίγαντες Γιακουμάτος και Μιχελογιαννάκης ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Στο πλαίσιο αυτό, η αξιοποίηση κάθε συμμάχου είναι αυτονόητη. Και φυσικά η αβεβαιότητα θα λήξει με την ψήφιση της συμφωνίας στη Βουλή - παρότι είναι αμφίβολο αν ο Αλέξης Τσίπρας θα ευχαριστήσει από το βήμα της Βουλής τους Αμερικανούς, όπως έκανε ο ειλικρινής και έντιμος Κώστας Σημίτης την επομένη των Ιμίων». Κρεσέντο αμερικανοδουλείας από το editorial των «Νέων» την Πέμπτη 28 Μάη, που είχε τον εύγλωττο τίτλο: «Ενας αμερικανός φίλος»!

Κ Τι τσουζει περισσότερο τους Λαφαζανικούς. Όχι το περιεχόμενο της μνημονιακής συμφωνίας με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, αλλά το ότι ο Γιούνκερ χαρακτήρισε τον ΣΥΡΙΖΑ «μη κανονικό κόμμα» και κάλεσε τον Τσίπρα να ξεκαθαρίσει τις γραμμές του. Ένας κάποιος Σπύρος Βρανάς, που λέγεται πως είναι ψευδώνυμο του Παναγιώτη Λαφαζάνη, ανέλαβε να κατακεραυνώσει τον

πρόεδρο της Κομισιόν από τις στήλες της ιστοσελίδας Iskra, καταγγέλλοντάς τον για «ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ». Ετσι είναι, πράγματι, αλλά γιατί ανώνυμη (ή ψευδώνυμη, για να κυριολεκτούμε) η καταγγελία; Προσαρμόζονται και οι Λαφαζανικοί στην τακτική μούγκας του Τσίπρα, διότι εμφανίζουν τον Γιούνκερ ως μέγα... φιλέλληνα, που μαζί με την Μέρκελ προσπαθεί να βάλει φρένο στον... ανθέλληνα Σόμιπλε.

Κ Ο Καμμένος, ευρισκόμενος σε «επίσημο» (τα εισαγωγικά τίθενται γιατί, ως γνωστόν, οι Αμερικανοί μετά βίας εδέχσαν να του στείλουν για συνάντηση την τελευταία στην ιεραρχία της πολιτικής ηγεσίας του Πενταγώνου) ταξίδι στην Ουάσιγκτον, διέμεινε -μετά της συζύγου- στο πολυτελές Four Seasons (η υπόλοιπη αποστολή κατέλυσε στο Marriott). Τον έκραζε ο Παπαχρήστος από τα «Νέα» και ο Καμμένος

απάντησε (αρχικά ο ίδιος, μέσω twitter, και μετά με επίσημη ανακοίνωση του υπουργείου) ότι η διαμονή του κόστισε μόνο 300 δολάρια (268 ευρώ) τη βραδιά. Ο πρόθυμος Βερύκιος, μάλιστα, έκανε και «έρευνα» προς επίφωσιν των ισχυρισμών του υπουργού. Το «Πρώτο Θέμα» βρήκε το λογαριασμό, από τον οποίο αποδεικνύεται ότι ο Καμμένος διέμεινε σε πολυτελή σουίτα του ξενοδοχείου και πλήρωσε 1.408,56 δολάρια τη βραδιά! Εκτός από κάτι πρωινά στη σουίτα των 50-80 δολαρίων, ο λογαριασμός περιλαμβάνει και ένα γεύμα των 920,30 δολαρίων (τι στο διάολο έφαγαν, ρε παιδιά;)! Σύνολο λογαριασμού ξενοδοχείου 4.032,91 δολάρια. Πληρώθηκαν 900 δολάρια σε μετρητά και το υπόλοιπο με πιστωτική κάρτα. Ο Καμμένος ισχυρίζεται ότι η κάρτα είναι δική του και πλήρωσε από την τσέπη του. Γιατί, όμως, δεν το είπε από την αρχή, αλλά εξέδιδε ψεύτικες ανακοινώσεις; Υποθέτουμε ότι θα υπάρξει και

συνέχεια, γι' αυτό και περιορίζομαστε να εξάρουμε το... νέο ήθος των... αντιμνημονιακών δυνάμεων.

Κ Την υπεράσπιση της επιλογής Παναρίτη ανέλαβε ο Α. Μητρόπουλος, ο οποίος δε χάνει ευκαιρία να καρφώσει όλους τους άλλους, καθότι τον άφησαν παραπονεμένο και ανυπεράσπιστο, δίνοντάς του μόνο μια θέση α' αντιπρόεδρου της Βουλής, υπό την Κωνσταντοπούλου. «Στην επιλογή του προέδρου της Δημοκρατίας και στη συνεργασία με τους ΑΝΕΛ μπήκαν οι ίδιες αριστερές παράμετροι;» ήταν το (ομολογουμένως εύστοχο)

ερώτημα-σχολίο του.

Κ Ο θρήνος του Λεωνίδα (Γρηγοράκου) από στηλών ναυαρχίδας του Συγκροτήματος Ψυχάρη: «Το άλλοτε κραταιό ΠΑΣΟΚ συνιστά πλέον παρελθόν. Η πολυσυλλεκτική και πολυδύναμη δημοκρατική παράταξη κατακερματίστηκε. Η εκλογική μας βάση αποσυντίθεται». Έχουν ξαναγίνει αυτά, μέγαλε, στην πρόσφατη πολιτική ιστορία. Κάπως έτσι εξαφανίστηκε η άλλοτε κραταιά Ένωση Κέντρου. Την «ξεψείρισε» το ΠΑΣΟΚ μέσα στην πρώτη πενταετία της μεταπολίτευσης. Μπορείτε, λοιπόν, να πείτε το «ανθ' ημών ΣΥΡΙΖΑ»...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η αδυναμία του δημοκρατικού ελέγχου και η έλλειψη κατάλληλης ρύθμισης των διεθνών αγορών (κυρίως των χρηματιστηριακών) είναι η κύρια αιτία της πρόσφατης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Ο πολιτικός έλεγχος της αγοράς αποτελεί προϋπόθεση για τη διατήρηση της ίδιας της δημοκρατίας.

Γιώργος Κατρούγκαλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

6/6: Ημέρα ρωσικής γλώσσας, Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημείας (1523-1809) **6/6/1904: Συγκρούσεις ανθρακωρύχων-αστυνομίας, 22 νεκροί (Ντένβερ)** 6/6/1933: Νέα δολοφονική απόπειρα κατά Ελευθέριου Βενιζέλου (Κηφισιά) 6/6/1943: Θάνατος Παντελή Πουλιόπουλου 6/6/1969: Βόμβες στην Ακαδημία (ΔΑ) και στο Παλαιό Φάληρο (ΚΕΑ) 6/6/1992: Αυτοδιδάλυση ΕΑΡ και ενσωμάτωση στον Συνασπισμό μετά από πέντε χρόνια αυτόνομης πορείας 7/6/1972: Σύλληψη Γκούντριν Ενσλιν (RAF) 7/6/1994: Εντοπισμός βόμβας στη βελγική πρεσβεία (ΕΛΑ-1η Μάη) 8/6: Ημέρα ωκεανών, ημέρα κατά εγκεφαλικών όγκων **8/6/1949: Το FBI εκδίδει λίστα κομμουνιστών, μεταξύ των οποίων πολλοί καλλιτέχνες**

8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί συνδεδεμένοι έτσι ώστε να μη γίνει έκρηξη, στέλνονται στους δημοσιογράφους Δ. Ρίζο και Κυριάκο Διακογιάννη (ΕΛΑ) 9/6/1969: Σύλληψη δραπετή Αλέξανδρου Παναγούλη μετά από κατάδοση των Π. Περδικάρη και Δ. Πατίτσα 9/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17Ν) **10/6/1944: Οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής πυρπολούν το Δίστομο Φωκίδας και εκτελούν 218 κατοίκους του ως αντίποινα για τον θάνατο γερμανών στρατιωτών** **10/6/1948: Αρχή επιχείρησης «Κορωνίς» (όλος ο στρατός εναντίον ανταρ-**

τών στον Γράμμο) 10/6/1967: Τέλος πολέμου έξι ημερών 10/6/1975: Αποκαλύπτεται σχέδιο της CIA με την ονομασία «Chaos», με στόχο την παρακολούθηση 300.000 Αμερικανών και τη διείσδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ **10/6/1990: Αποφυλάκιση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια στη φυλακή** 10/6/1990: Ρουκέτα εναντίον γραφείων Procter & Gamble (17Ν) 10/6/2004: Θάνατος Ξενοφώντα Ζολώτα 11/6/1929: Επεισόδια σε απεργία κερμαποιστών για τη μη εφαρμογή οκτώωρου από εργοδότες (Βοτανικός) 11/6/1984: Θάνατος Ενρίκο Μπερλίνγκουερ 12/6: Ημέρα κατά παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898), Ρωσία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Φινλανδία: Ημέρα Helsinki (1550) 12/6/1964: Καταδίκη Νέλσον Μαντέλα σε ισόβια.

Η «παιδική χαρά» σε νέες πολιτικές χαριτωμενιές

Η υπόθεση Παναρίτη, που απασχόλησε επί ένα τριήμερο την επικαιρότητα, σκορπώντας κύματα ιλαρότητας στο πανελλήνιο, μολονότι ασήμαντη μπροστά στη μεγάλη υπόθεση της συνέχισης της μνημονιακής πολιτικής από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, δεν στερείται πολιτικής σημασίας. Αποτελεί ένδειξη της κρίσης του διαχειριστικού συστήματος που προσαπθεί να διαμορφώσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Μιας κρίσης που έχει τις ρίζες της στη γενικότερη πολιτική κρίση, η οποία όχι μόνο δεν εξομαλύνθηκε με την πανηγυρική εκλογή μιας νέας κυβέρνησης, αλλά αντίθετα ετοιμάζεται να μπει σε νέα φάση όξυνσης, μόλις υπογραφεί η συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Επεισόδια όπως αυτό με την Παναρίτη αποτελούν απλώς τα προεόρτια, αλλά ταυτόχρονα λειτουργούν και παραπλανητικά. Το τελευταίο είναι αυτό που κυρίως επιβάλλει ν' ασχολούμαστε και μ' αυτά τα ιλαρά επεισόδια της «παιδικής χαράς» του Μαξίμου

Για να καταλάβουμε τι συμβαίνει, πρέπει ξέρουμε πώς ακριβώς εξελίχθηκαν τα πράγματα. Ανακοινώντας την τοποθέτηση της Παναρίτη στο ΔΝΤ, ο Μπαρουφάκης έγγραψε ότι «η επιλογή της κας Παναρίτη, μετά από εξέταση βιογραφικών και προφορικής συνέντευξης, έγινε από **άτυπη επιτροπή** υπό τον Υπουργό Οικονομικών στην οποία συμμετείχαν ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Γιάννης Δραγασάκης, ο Υπουργός Οικονομίας κ. Γιώργος Σταθάκης και ο Αν. Υπουργός Εξωτερικών κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος». Αυτό γράφτηκε σε **επίσημο Δελτίο Τύπου** του υπουργείου Οικονομικών, την Παρασκευή 29 Μάη.

Αυτή η περιβόητη «άτυπη» επιτροπή έχει την ίδια σύνθεση με το Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής, του οποίου προεδρεύει ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης. Γιατί δε συγκλήθηκε αυτό το όργανο για να κάνει μια τόσο σοβαρή τοποθέτηση; Από την άλλη, πώς είναι δυνατόν σε μια «άτυπη» έστω- επιτροπή να προεδρεύει ο υπουργός Οικονομικών και ο αντιπρόεδρος να είναι απλό μέλος; Αυτό δεν κολλάει πουθενά (υπάρχει και μια ιεραρχία στις κυβερνήσεις, βρε αδερφέ). Τέλος, είναι δυνατόν να γίνεται μια τέτοια τοποθέτηση και να μην έχει ενημερωθεί ο πρωθυπουργός, για να εκφράσει τη σύμφωνη γνώμη του; Εδώ στέλεχος σε μια ΔΕΚΟ τοποθετούν και παίρνουν προηγουμένως το ΟΚ από τον πρωθυπουργό, πόσο μάλλον αντιπρόσωπο στο ΔΝΤ, ο οποίος καλείται να παίξει κι ένα πολιτικό ρόλο πλέον, αφού το ΔΝΤ έχει συγκεκριμένη και καθοριστική εμπλοκή στην οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται στη χώρα.

Μετά το θόρυβο που ακολούθησε, Δραγασάκης και Τσακαλώτος διέψευσαν, μέσω διαρροών, τον Μπαρουφάκη. Δεν διέψευσαν, όμως, το Δελτίο Τύπου του υπουργείου, που ισχυριζόταν ότι συμμετείχαν σε «άτυπη επιτροπή» που εξέτασε βιογραφικά και πήρε προφορικές συνεντεύξεις. Εγιναν αυτά ή όχι; Ποιοι άλλοι υπέβαλαν βιογραφικά και έδωσαν συνεντεύξεις; Αν δεν έγινε τίποτα τέτοιο, αλλά απλώς ο Μπαρουφάκης τους ανακάλυψε την απόφασή του για την Παναρίτη, τότε ενήργησε μόνος του, χωρίς να δώσει λογαριασμό ούτε στον αντιπρόεδρο, που προεδρεύει του οικονομικού επιτελείου, ούτε στον πρωθυπουργό, και επιπλέον

εξέδωσε ένα Δελτίο Τύπου με ψεύδη, καθιστώντας τους συνυπεύθυνους. Όταν έμαθε τις διαψεύσεις τους, ο Μπαρουφάκης έβαλε τους δικούς του ανθρώπους να διαρρεύσουν ότι ο μεν Τσακαλώτος είχε αντίθετη άποψη, ο δε Δραγασάκης δεν εξέφρασε άποψη. Ετσι, υπερίσχυσε η θετική ψήφος του ίδιου και του Σταθάκη.

Ακολούθησε ο γνωστός πλέον ορυμαγδός. Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Φίλης, άνθρωπος που αποτελεί το μάτι και το αυτί του Μαξίμου στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, συνυπέγραψε κοινή δήλωση με άλλους 42 βουλευτές, στους οποίους περιλαμβάνονταν γκεσέμια της «Αριστερής Πλατφόρμας», αλλά και βουλευτές της προεδρικής πλειοψηφίας. Ο Φίλης δεν περιορίστηκε μόνο στην κοινή δήλωση, αλλά έκανε και προσωπική δήλωση, γεμάτη σημασία: «Η επιλογή Παναρίτη για το ΔΝΤ είναι ακατονόητη και **προσβάλλει την κοινωνία**». Πρόκειται για πρόσωπο που συμβολίζει το παρελθόν του μνημονίου. Δικαιολογημένα έχει προκαλέσει προβληματισμό στην ΚΟ. Η απόφαση πρέπει να ληφθεί **όχι από ένα πρόσωπο**, αλλά από τα αρμόδια συλλογικά κυβερνητικά όργανα». Ίδιου περιεχόμενου δήλωση έκανε και ο αριστεροπλατφορμικός Πετράκος.

Το μεγάλο «μπαμ», όμως, έγινε με τις προκλητικές δηλώσεις δύο στενότερων συνεργατών του Τσίπρα. Ο υπουργός Επικρατείας Ν. Παππάς υιοθέτησε tweet του Παπαδημούλη που έλεγε: «Δεν συμφωνώ με την επιλογή Παναρίτη. Δεν ήταν η καλύτερη. Δεν έχω καταλάβει ακριβώς και τις διαδικασίες με τις οποίες ελήφθη αυτή η απόφαση. Νομίζω ότι η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός θα ήταν καλό να επανεξετάσει το όλο θέμα». Και ο γενικός γραμματέας της κυβέρνησης Σπ. Σαγιάς έσπασε την απόλυτη σιωπή που τον χαρακτήριζε ως τώρα. «Το θεωρώ ντροπή η κυρία Παναρίτη να εκπροσωπήσει τη χώρα μας στο ΔΝΤ. Είναι απαράδεκτο» δήλωσε στο «Βήμα». «Είναι το πλέον ακατάλληλο και προβληματικό πρόσωπο που μπορεί να επιλεγεί για αυτή τη θέση. Από την αρχή εξέφρασα την αντίθεσή μου» συμπλήρωσε, αφήνοντας το καλύτερο για το τέλος: «Ο Βαρουφάκης μας την επέβαλε με το ζόρι»!

Ανέλαβαν οι Παππάς και Σαγιάς να βγάλουν τον Τσίπρα από το κάδρο των ευθυνών, μετά τις αντιδράσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ (οι οποίες στις κατ' ιδίαν επαφές ήταν σίγουρα πιο σκληρές από τις δημόσιες δηλώσεις τους); Ή τα δυο στελέχη του Μαξίμου στράφηκαν κατά του Τσίπρα; Αν συμβαίνει το δεύτερο, τότε τα πράγματα είναι πολύ άσχημα για την «παιδική χαρά» του Μαξίμου, αφού ο Τσίπρας φαίνεται να μένει με μόνο πιστό τον Φλαμπουράρη. Μάλλον το πρώτο πρέπει να συμβαίνει κι αυτό το λέμε απ' αφορμή την τοποθέτηση του Σαγιά, που δεν έχει τόση δύναμη για να τολμήσει να στραφεί κατά του Τσίπρα. Όμως, ο τρόπος που το έκανε («ο Βαρουφάκης μας την επέβαλε με το ζόρι») κάθε άλλο παρά τιμή

περιποιούσε στον Τσίπρα, καθώς τον εμφάνιζε να εκβιάζεται από έναν υπουργό του, τον οποίο δεν τολμά να διώξει. Τον εμφάνιζε ως πρωθυπουργό υπό ομηρεία. Αν ο Σαγιάς έχει το άλλοθι της πολιτικής απειρίας, για τον Παππά δεν ισχύει το ίδιο. Γι' αυτό δεν παίρνουμε και όρκο ότι δεν υπήρξε και μια σύγκρουση στα ενδότερα του Μαξίμου, η οποία εκδηλώθηκε μ' αυτό τον τρόπο.

Η λύση που δόθηκε την επομένη ήταν εξίσου άθλια. Ο Τσίπρας συσκέφτηκε νυχτιάτικα με τον Βαρουφάκη, στη σύσκεψη προφανώς έγινε παζάρι και την επομένη ο Τσίπρας άδειασε εν μέρει τον Βαρουφάκη και εν μέρει τους δύο στενούς συνεργάτες του. Το Μαξίμου έδωσε στη δημοσιότητα επιστολή της Παναρίτη, με την οποία δεν αποδεχόταν το διορισμό της και ευχαριστούσε «την κυβερνητική επιτροπή αξιολόγησης» και ονομαστικά τους Μπαρουφάκη και Σταθάκη (όχι Δραγασάκη και Τσακαλώτο). Το έπαιζε και «μούρη», μάλιστα, δηλώνοντας ότι ποτέ δεν ζήτησε αυτή τη θέση, αλλά την αποδέχτηκε αποκλειστικά για να βοηθήσει την κυβέρνηση με την εμπειρία της! Η επιστολή κατέληγε ακόμη πιο προκλητικά, με την Παναρίτη να δηλώνει ότι θα συνεχίσει να βοηθά και να στηρίζει την κυβέρνηση «έως ότου η Ελλάδα απελευθερωθεί από τα μνημονιακά της δεσμά», τα οποία βέβαια η ίδια είχε ψηφίσει ως βουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ, προσωπική επιλογή του Γιωργάκη, χωρίς ποτέ να εκφέρει αντίρρηση, αλλά αντίθετα επιχειρηματολογώντας υπέρ της αναγκαιότητας των Μνημονίων.

Πέρα από την επιστολή μη αποδοχής της Παναρίτη, υπήρξε και non paper πλήρους κάλυψης του Μπαρουφάκη, στο οποίο το Μαξίμου δήλωνε πως η επιλογή της Παναρίτη

έγινε **συλλογικά** και πως όσα γράφτηκαν περί μονομερούς ενέργειας του Μπαρουφάκη δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Αυτά που γράφτηκαν, βέβαια, δεν τα έβγαλε κανένας δημοσιογράφος από το μυαλό του. Τα δήλωσε ο Σαγιάς, τα δήλωσαν άνθρωποι του Δραγασάκη και του Τσακαλώτου, που διέψευσαν τον Μπαρουφάκη, τα δήλωσε ο πιο στενός συνεργάτης του Τσίπρα Ν. Παππάς. Όλοι αυτοί δε γνώριζαν ότι η απόφαση ήταν συλλογική και την παρουσίασαν σαν εκβιαστική επιλογή του Μπαρουφάκη;

Είναι φανερό πως υπάρχει μείζον πολιτικό πρόβλημα, καθώς η κρίση επιφλοχώρησε στο ίδιο το στενό πολιτικό επιτελείο του Μαξίμου. Παππάς και Σαγιάς (για να μη μιλήσουμε για τους υπόλοιπους) δεν είναι τυχαία πρόσωπα. Ο,τι δηλώνουν αντανakλά στον ίδιο τον Τσίπρα. Όταν αυτός δώχνει μεν την Παναρίτη, αλλά την ίδια στιγμή καλύπτει πάλι τον Μπαρουφάκη (που τον είχε ξανακαλύψει μερικές μέρες πριν, πηγαίνοντας στο ΥΠΟΙΚ μόνο κι μόνο για να οργανώσει τηλεοπτικό σόου στήριξής του), αδειάζει τους στενούς του συνεργάτες. Ειδικά ο Σαγιάς θα έπρεπε να παραιτηθεί αμέσως, αν είχε ίχνος πολιτικής αξιοπρέπειας.

Εδώ και καιρό εμείς μιλάμε για «παιδική χαρά», όμως τα πράγματα είναι χειρότερα. Στην πραγματικότητα, ο Μπαρουφάκης εκβιάζει τον Τσίπρα, εκμεταλλευόμενος την κυβερνητική παράλυση μπροστά στην επερχόμενη συμφωνία. Το επεισόδιο με την Παναρίτη είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου. Τον όγκο του θα τον δούμε μετά την υπογραφή της συμφωνίας, όταν ο Τσίπρας θα πρέπει να ξεφορτωθεί τον Μπαρουφάκη κι αυτός θα αντιδράσει. Ηδη, τα προει-

δοποιητικά του μηνύματα τα έστειλε, γράφοντας στο twitter πως οι φήμες περί παραίτησής του είναι «χονδροειδώς πρόωρες». Επειδή ήξερε πως αυτό θα σχολιαστεί, είχε έτοιμη και την απάντηση, παραπέμποντας σε φράση του Κέινς («μακροπρόθεσμα είμαστε όλοι νεκροί»). Ουσιαστικά απειλεί με «ηρωική» παραίτηση από την κυβέρνηση πριν την υπογραφή της συμφωνίας και διαπραγματεύεται στο παρασκήνιο την παραμονή του στο πόστο του.

Τι θα κάνει ο Τσίπρας; Θα υποκύψει στον εκβιασμό, φοβούμενος την ηρωοποίηση του Μπαρουφάκη, ή θα τον διώξει αμέσως μόλις ησυχάσουν λίγο τα πράγματα, ποντάρνοντας στο ότι με τη βοήθεια των ΜΜΕ και των υπόλοιπων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να τον αποδομήσει πλήρως; Αυτό μένει να το δούμε. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, ο Τσίπρας θα πληρώσει προσωπικό πολιτικό κόστος.

ΥΓ1. Αφού η απόφαση τοποθέτησης της Παναρίτη ως εκπροσώπου του ελληνικού κράτους στο ΔΝΤ ήταν συλλογική, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του ίδιου του Τσίπρα, όταν μιλούσε παλαιότερα στη Βουλή μ' αφορμή επίκαιρη ερώτησή του προς τον Παπανδρέου: «Εχετε την τεχνονγνωσία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της κ. Παναρίτη της Παγκόσμιας Τράπεζας, που ήταν ειδικευμένη στο real estate και σύμβουλος ενός προέδρου χώρας που αυτή τη στιγμή έχει είκοσι χρόνια κάθειρξη στο Περού». Αυτή συμφώνησε να τοποθετηθεί ως εκπρόσωπο στο ΔΝΤ. Προφανώς επειδή είναι χρήσιμη η τεχνονγνωσία της από την περίοδο της δικτατορίας Φουχιμόρι στο Περού.

ΥΓ2. Οι 43 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, όλων των φραξιών, που ζήτησαν την αποπομπή της... μνημονιακής Παναρίτη, είναι οι ίδιοι που θα ψηφίσουν στη Βουλή τη νέα μνημονιακή συμφωνία. Άλλωστε, και όταν η Παναρίτη τοποθετήθηκε σύμβουλος του Μπαρουφάκη και μέλος της ομάδας που διαπραγματεύεται με την τρόικα, δεν είχαν πρόβλημα.

Οι μεγαλύτεροι απατεώνες

Αν πιστέψουμε την ιστοσελίδα *Alskra*, ανεπίσημο όργανο της «Αριστερής Πλατφόρμας» του ΣΥΡΙΖΑ, «η χώρα έχει ορατές από όλους εναλλακτικές λύσεις που, παρά τις προσωρινές δυσκολίες, μπορούν να δώσουν ελπίδα και προοπτική στον ελληνικό λαό και να ανορθώσουν την οικονομία του τόπου. Και αυτό ακριβώς είναι που τρέμουν οι δανειστές και επιχειρούν να εκβιάσουν τη χώρα με ιταμά τελεσίγραφα».

Εδώ υπάρχει, καταρχάς, ένα... μικρό διαζύγιο με τη λογική. Αν η χώρα έχει εναλλακτικές λύσεις και μάλιστα ορατές από όλους, οι δανειστές θα έπρεπε όχι να στέλνουν ιταμά τελεσίγραφα και να εκβιάζουν, αλλά να βάλουν νερό στο κρασί τους, φοβούμενοι πως η χώρα θα φύγει από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό τους, θα καταφύγει στις εναλλακτικές λύσεις κι αυτοί θα χάσουν διπλά, αφού ούτε τα δανειακά που έχουν δώσει θα πληρωθούν, ούτε θα μπορούν να εκμεταλλεύονται στο εξής τη χώρα ως «αποικία χρέους».

Αφού δεν συμβαίνει αυτό, δηλαδή η κυβέρνηση που διαπραγματεύεται με τους ιμπεριαλιστές δανειστές να καταφέρει να κάμψει την αντίστασή τους και να τους αναγκάσει να... λογιкуτούν, υποχωρώντας από τις ιταμές απαιτήσεις τους, δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν: ή οι εναλλακτικές λύσεις δεν υπάρχουν και είναι αποκύημα της φαντασίας του Λαφαζάνη και της παρέας του ή αυτοί που χειρίζονται τη διαπραγμάτευση (δηλαδή ο Τσίπρας με το επιτελείο του) είναι πουλημένα τομάρια και δεν απαντούν στον εκβιασμό των δανειστών με τον εκβιασμό των εναλλακτικών λύσεων.

Υποθέτουμε ότι το τελευταίο ούτε που το διανοούνται οι της «Αριστερής Πλατφόρμας». Γιατί αν ίσχυε, τότε τα πλέον εξέχοντα στελέχη τους θα συμμετείχαν σε μια δωσιλογική κυβέρνηση. Οπότε τι μένει; Οι ανύπαρκτες εναλλακτικές λύσεις, τις οποίες άλλωστε ουδέποτε οι Λαφαζανικοί δεν περιέγραψαν συγκεκριμένα, ούτε τις μετέτρεψαν σε πρόταση προς κατάθεση στα όργανα του κόμματος

και στο υπουργικό συμβούλιο της κυβέρνησης στην οποία συμμετέχουν.

Πρόγραμμα διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού (σαν αυτό που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ) και εναλλακτικές λύσεις εκτός ΕΕ είναι πράγματα ασύμβατα. Γιατί ο ελληνικός καπιταλισμός έχει συνδέσει τις τύχες του με την ένταξη στην ΕΕ. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά οι Λαφαζανικοί. Γι' αυτό άλλωστε καλούν την κυβέρνηση «να απορρίψει τα τροϊκανά τελεσίγραφα, να στηριχτεί στο λαό και να δηλώσει προς κάθε κατεύθυνση πως η όποια συμφωνία είτε θα είναι συμβατή με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ και τη λαϊκή εντολή της 25ης Ιανουαρίου, είτε δεν θα υπάρξει». Αναζητούν, δηλαδή, και αυτοί συμφωνία με τους δανειστές εντός της ΕΕ, ενώ ξέρουν πολύ καλά ότι αυτή δεν μπορεί παρά να είναι μια ακόμη μνημονιακή συμφωνία. Έχουν, όμως, επιλέξει το ρόλο του αριστερού ψάλλη, που λειτουργεί ως κυματοθραύστης κάθε διαμαρτυρίας, με στόχο να κρατηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ πάση θυσία στην εξουσία.

Σαν μεσαιωνικοί μονάρχες!

Στο κάστρο του Ελμάου της βόρειας Βαυαρίας θα γίνει η σύνοδος κορυφής του G7, που ξεκινάει αύριο, Κυριακή. Το κατάλληλο μέρος για τους «καθωσπρέπει» ανθρώπους που διαχειρίζονται την πολιτική εξουσία της κεφαλαιοκρατίας, θα πει κανείς. Κατάλληλο από όλες τις απόψεις. Οχι μόνο λόγω της φυσικής του ομορφιάς, αλλά περισσότερο λόγω της αποστείρωσης που έχει επιβληθεί για να εμποδιστούν οι «βάρβαροι» διαδηλωτές να διαμαρτυρηθούν



και να χαλάσουν τη σούπα!

Ως προς το τελευταίο, όπως μας πληροφορεί η Deutsche Welle, έχουν γίνει τα πάντα για να κρατηθούν μακριά. Ο δήμος δε θα παραχωρήσει υπαίθριους δημόσιους χώρους στους διαδηλωτές. Ούτε οι ξενοδόχοι θα τους δώσουν καταλύματα που έτσι κι αλλιώς θα είναι πανάκριβα. Οι διάφορες οργανώσεις που θα πάνε να διαμαρτυρηθούν ζήτησαν από ιδιώτες υπαίθριες εκτάσεις για να κατασκηνώσουν. Ομως αρνήθηκαν κι αυτοί! Οι μπάτσοι τους προειδοποίησαν ότι κινδυνεύει η ασφάλεια της περιοχής. Σιγά μην αφήσουν τους... άπλυτους να τα κάνουν μπάχαλο, όπως παλιότερα στο θέρετρο Χαϊλιγκεντάμ στη βόρεια Γερμανία, κατά τη σύνοδο κορυφής του G7 το 2007. Η θύμηση των συγκρούσεων τους προκαλεί κρύο ιδρώτα!

Τι μένει επομένως; Πέρα από τους 19.000 μπάτσους, τους δημοσιογράφους, τους χιλιάδες παρατρεχάμενους της συνόδου αυτής και τα 200 εκατομμύρια ευρώ που θα σπαταληθούν για την ασφάλεια της συνόδου, τι άλλο να μένει; Σαν μεσαιωνικοί μονάρχες, οι ηγέτες της «δημοκρατίας» θα συναντηθούν όσο γίνεται πιο μακριά από τους «βαρβάρους», για να θυμίσουν σε όλους μας το ποιόν της «δημοκρατίας» τους: δικτατορία των ισχυρών του κεφαλαίου.

Ιράκ: Τουλάχιστον 2.300 Χάμβι στα χέρια του ISIS

Απαντώντας στην κριτική του αμερικανού υπουργού Πολέμου Κάρτερ, ο οποίος σε συνέντευξή του στο CNN υποστήριζε ότι ο ιρακινός στρατός δεν έχει θέληση να πολεμήσει το ISIS, ο πρωθυπουργός του Ιράκ Χαϊντερ αλ-Αμπάντι αποκάλυψε ότι τεράστιες ποσότητες αμερικάνικων όπλων, μεταξύ των οποίων τουλάχιστον 2.300 θωρακισμένα οχήματα (Humvee), έπεσαν στα χέρια του ISIS μετά την κατάληψη της Μοσούλης τον Ιούνιο του 2014. Και πρόσθεσε ότι θωρακισμένα οχήματα συνεχίζουν να χάνονται όσο διαρκεί ο πόλεμος, χωρίς να μπορούν να αντικατασταθούν, γιατί οι ΗΠΑ δεν ανταποκρίνονται αρκετά γρήγορα και επαρκώς στις ανάγκες εξοπλισμού και στην αιτούμενη από την ιρακινή κυβέρνηση βοήθεια.

Τα λάφυρα του πολέμου μετά την κατάληψη της Μοσούλης χρησιμοποιήθηκαν από το ISIS για να καταλάβει τεράστιες εκτάσεις στο Ιράκ και στη Συρία. Στην πραγματικότητα, ο αριθμός των ελαφρών και των βαριών όπλων, των τανκς και των θωρακισμένων οχημάτων του ιρακινού στρατού, που έχουν πέσει στα χέρια του ISIS, είναι άγνωστος, καθώς στην τελευταία δεκαετία οι ΗΠΑ, εκτός από τανκς και άλλο στρατιωτικό εξοπλισμό, έχουν πουλήσει χιλιάδες θωρακισμένα οχήματα. Μόνο τον περασμένο μήνα, μετά την κατάληψη του Ραμάντι, τουλάχιστον 10 τανκς, 100 θωρακισμένα οχήματα και μεγάλος αριθμός βαριών πυροβόλων έπεσαν στα χέρια του ISIS, σύμφωνα με εκτιμήσεις του Πενταγώνου.

Το κόστος για την αναπλήρωση των απωλειών αυτών θα πληρωθεί με την παραπέρα καταλήστευση του πλούτου της χώρας, με τον ιδρώτα και το αίμα του ιρακινού λαού. Ηδη, από τον περασμένο Δεκέμβριο έχουν εγκριθεί από το Λευκό Οίκο δύο νέες συμφωνίες πώλησης όπλων στο Ιράκ. Η μια επιτρέπει την πώληση 175 βαριών τανκς M1A1 Abrams, αξίας 12,4 δισ. δολαρίων, και η άλλη την πώληση 1.000 θωρακισμένων οχημάτων (Humvee), εξοπλισμένων με πυροβόλα και εκτοξευτές χειροβομβίδων.

Λάδι στη φωτιά ο διορισμός Σακασβίλι

Ουκρανία

Στις 30 Μάη, ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση του Κιέβου ο διορισμός του διαβόητου πρώην προέδρου της Γεωργίας Μιχαήλ Σακασβίλι στη θέση του κυβερνήτη στην περιφέρεια της Οδησσού, αφού λίγες μέρες νωρίτερα του είχε δοθεί ουκρανική ιθαγένεια. Γεγονός το οποίο, εκτός από έκπληξη και σκωπτικά σχόλια, έχει προκαλέσει ανησυχία και ερωτηματικά σχετικά με τη σκοπιμότητα του διορισμού στην ευαίσθητη αυτή περιοχή ενός διεφθαρμένου πολιτικού εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Σακασβίλι, υποσχόμενος να μεταρρυθμίσει τη χώρα και να την οδηγήσει στην Ε.Ε και στο ΝΑΤΟ, κέρδισε τις προεδρικές εκλογές το Γενάρη του 2004 και παρέμεινε στην εξουσία μέχρι το Νοέμβριο του 2013, χωρίς να υλοποιήσει καμιά από τις υποσχέσεις του. Αντίθετα εγκαθίδρυσε ένα αυταρχικό καθεστώς και κυβέρνησε τη χώρα ως προσωπικό του φέουδο. Το 2008, εζαπέλυσε πόλεμο ενάντια στην αποσχισθείσα επαρχία της Νότιας Οσσετίας προκαλώντας την επέμβαση του ρωσικού στρατού, που κατατρόπωσε μέσα σε λίγες μέρες τα γεωργιανά στρατεύματα. Στα μέσα του Νοέμβρη του 2013, μετά τη νίκη στις προεδρικές εκλογές του συνασπισμού της αντιπολίτευσης, εγκατέλειψε τη χώρα και κατέφυγε στη Νέα Υόρκη, προστατευόμενος του γνωστού πολεμοκάπηλου γεροϋσιαστή Τζον ΜακΚέιν. Το 2014 εκδόθηκε ένταλμα σύλληψής του στη Γεωργία με κακοιουρηματικές κατηγορίες, μεταξύ των οποίων

της υπεξαίρεσης 5 εκατομμυρίων δολαρίων δημόσιου χρήματος και της βίαιης καταστολής των διαδηλώσεων και των πολιτικών του αντιπάλων, και λίγο αργότερα το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Γεωργίας ζήτησε από την Ιντερπόλ την έκδοση διεθνούς εντάλματος για τη σύλληψή του. Στις αρχές του 2015 έκανε την εμφάνισή του στην Ουκρανία, όπου η κυβέρνηση των εθνικιστών του Κιέβου του ανέθεσε την ευθύνη των μεταρρυθμίσεων, αρχικά τοποθετώντας τον επικεφαλής του International Reform Council, στις αρχές Μάη μέλος του γνωμοδοτικού συμβουλίου του ουκρανού προέδρου για τις μεταρρυθμίσεις και τέλος κυβερνήτη στην περιφέρεια της Οδησσού.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Σακασβίλι, ως άνθρωπος των Αμερικάνων και φανατικός πολέμιος της Μόσχας, επιλέχτηκε για να φέρει σε πέρας «βρώμικες δουλειές».

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στις 21 Μάη, λίγες μέρες πριν από το διορισμό του Σακασβίλι στη θέση του κυβερνήτη της Οδησσού, καταργήθηκαν από την ουκρανική βουλή όλες οι συμφωνίες στρατιωτικής συνεργασίας με τη Ρωσία, μεταξύ των οποίων μια συμφωνία του 1995 για τη διέλευση από το έδαφος της Ουκρανίας των ρωσικών στρατευμάτων που συμμετέχουν στην ειρηνευτική δύναμη στην αποσχισθείσα από τη Μολδαβία δημοκρατία της Τρανσνιστρία.

Η κυβέρνηση της Μολδαβίας όχι μόνο συμφώνησε με την απόφαση του Κιέβου αλλά επέβαλε

και από την πλευρά της αυστηρότερους κανόνες για τη διέλευση αεροπορικών ρώσων στρατιωτών από το молδαβικό έδαφος προς την Τρανσνιστρία. Ηδη έχουν συλληφθεί και απελαθεί ρώσοι στρατιώτες που δεν ήταν βέβαιο ότι προορίζονταν για την ειρηνευτική δύναμη ή δεν είχαν υποβάλει ένα μήνα νωρίτερα ειδοποίηση ότι θα ταξίδευαν για τη Μολδαβία.

Η Τρανσνιστρία είναι μια στενή λωρίδα γης, με μισό εκατομμύριο πληθυσμό (Ρώσους, Ουκρανούς και Μολδαβούς σε ίσο περίπου ποσοστό), που συνορεύει με την περιφέρεια της Οδησσού και τη Μολδαβία. Μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ, η Μολδαβία κήρυξε την ανεξαρτησία της το 1990, ενώ η Τρανσνιστρία κήρυξε την απόσχισή της από τη Μολδαβία, γεγονός που προκάλεσε τη σύγκρουση ανάμεσα στις δύο πλευρές, η οποία έχει παγώσει από το 1992 με μια συμφωνία που προβλέπει την παρουσία μιας τριμερούς ειρηνευτικής δύναμης (Ρωσία - Μολδαβία - Τρανσνιστρία από ένα τάγμα καθεμιά) με τη συμμετοχή ουκρανών στρατιωτικών παρατηρητών. Σημειώτεον ότι από τους 1500 ρώσους στρατιώτες που σταθμεύουν στην Τρανσνιστρία, 500 συμμετέχουν στην ειρηνευτική δύναμη και οι υπόλοιποι σε μια μάχιμη στρατιωτική δύναμη που παρέμεινε εκεί μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ, την οποία δεν αποδέχεται η κυβέρνηση της Μολδαβίας.

Η απόφαση της κυβέρνησης του Κιέβου να καταργήσει, εκτός των άλλων, τη στρατιωτική συμφωνία του 1995 που επιτρέπει τη διέλευση εξοπλισμού και ρωσικών

στρατευμάτων για την ειρηνευτική δύναμη στην Τρανσνιστρία ακυρώνει το ρόλο της Ουκρανίας ως εγγυήτριας δύναμης, αμφισβητεί και υπονομεύει το ρόλο της ειρηνευτικής δύναμης και την ίδια τη συμφωνία του 1992 κατάπαυσης του πυρός μεταξύ Μολδαβίας και Τρανσνιστρία. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τη αντίστοιχη στάση της молδαβικής κυβέρνησης και το διορισμό του Σακασβίλι ως κυβερνήτη της Οδησσού δείχνουν ότι οι κυβερνήσεις της Ουκρανίας και της Μολδαβίας, με την υποστήριξη και την καθοδήγηση των Αμερικάνων, επιδιώκουν την αποσταθεροποίηση στην περιοχή και πιθανόν την αναζωπύρωση της σύγκρουσης. Με στόχο βασικά να πιέσουν και να στριμώξουν με μια νέα εστία έντασης τη Ρωσία και να την αναγκάσουν, εκτός των άλλων, να διαφοροποιήσει τη στάση της στον πόλεμο της Ουκρανίας. Και ο Σακασβίλι είναι ο κατάλληλος άνθρωπος γι αυτή τη δουλειά. Το γεγονός ότι το ρωσικό υπουργείο Άμυνας ανακοίνωσε ότι θα συνεχιστεί κανονικά η αποστολή ρώσων στρατιωτών, εξοπλισμού και εφοδίων με στρατιωτικά αεροπλάνα δεν αλλάζει την ουσία του ζητήματος.

Συν τοις άλλοις, ο Σακασβίλι είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να παίξει σε συνεργασία με τους φασίστες το ρόλο του δήμιου για το λαό της Οδησσού, που στην πλειοψηφία είναι ενάντια στην κυβέρνηση του Κιέβου και θρηνεί τουλάχιστον 32 αντικυβερνητικούς διαδηλωτές θύματα των νεοναζί κατά τον εμπρησμό του κτιρίου των συνδικάτων πριν από ένα χρόνο.

Το Ισλαμικό Κράτος εξαπλώνεται στη Λιβύη

Αυξάνονται με ταχύ ρυθμό οι περιοχές που περνούν υπό τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους στη Λιβύη. Ηδη, το ΙΣ ελέγχει τη Σύρτης, και βαδίζει προς τη Μισράτα, καταλαμβάνοντας συνεχώς νέα εδάφη, σύμφωνα με δηλώσεις στρατιωτικών διοικητών της Λιβυκής Αυγής στην αμερικάνικη εφημερίδα New York Times την Κυριακή 31 Μάη. Η Λιβυκή Αυγή είναι μια ομπρέλα πολιτοφυλακών, ραχοκοκαλιά της οποίας είναι οι πολιτοφυλακές της Μισράτα, οι πολυπληθέστερες και πιο καλά εξοπλισμένες πολιτοφυλακές της Λιβύης. Αυτή τη στιγμή η Λιβυκή Αυγή ελέγχει την πρωτεύουσα Τρίπολη και αποτελεί τον ισχυρότερο πόλο εξουσίας στη χώρα, χωρίς όμως να καταφέρει να ελέγξει το σύνολό της.

Σύμφωνα με δηλώσεις στους NYT του Σουλιμάν Αλί Μούσα, αξιωματικού των πολιτοφυλακών της Μισράτα, οι δυνάμεις του υποχώρησαν από τις θέσεις τους περιμετρικά της Σύρτης υπό την πίεση των επιθέσεων των

μαχητών του ΙΣ, οι οποίοι τώρα ελέγχουν τη μεγάλη στρατηγικής σημασίας αεροπορική βάση της Γκαρνταμπίγια, νότια της Σύρτης. Επίσης, οι μαχητές της Λιβυκής Αυγής αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από μια βάση τους σε ένα εργοστάσιο επεξεργασίας νερού ανατολικά της Σύρτης, την οποία κατέλαβαν μαχητές του ΙΣ. Αυτή τη στιγμή, το ΙΣ ελέγχει το κεντρικό τμήμα του παράκτιου μετώπου της χώρας, πατώντας έτσι γερά το πόδι του στη Λιβύη, μετά τη Συρία και το Ιράκ, και προβάλλοντας κι αυτό ως ένας ισχυρός πόλος εξουσίας στη Λιβύη, μετά την κυβέρνηση στην Τρίπολη και την έκπτωτη κυβέρνηση του δυτικούφιλου Αμπντουλάχ Αλ Οίνι με έδρα την Αλ Μπάιντα στην ανατολική Λιβύη.

Ενώ οι μάχες μαίνονται μεταξύ των διάφορων ομάδων που συγκρούονται για την εξουσία, η οικονομία της χώρας βυθίζεται ακόμα περισσότερο σε κρίση έχοντας υποστεί τεράστιο πλήγμα από τη μείωση των εσόδων

από το πετρέλαιο.

Η κρίση ανάγκασε την κυβέρνηση της Τρίπολης να κόψει το επίδομα πετρελαίου, να αφήσει απλήρωτους τους δημόσιους υπαλλήλους για πάνω από δυο μήνες, αλλά και να απαγορεύσει την εισαγωγή μιας γκάμας προϊόντων, από αυτοκίνητα μέχρι οικοδομικά υλικά και κατηγορίες τροφίμων, προκειμένου να μειώσει τα δημόσια έξοδα. Αυτή τη στιγμή, η κεντρική τράπεζα της χώρας, η οποία παραμένει ουδέτερη στη σύγκρουση μεταξύ της κυβέρνησης των ισλαμιστών της Τρίπολης και της κυβέρνησης του Αλ Οίνι στην Αλ Μπάιντα, καλύπτει τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας ξοδεύοντας τα αποθεματικά σε δολάρια, που διαθέτει σε ξένες τράπεζες. Το λιβυκό δηνάριο έχει χάσει το 35% της αξίας του σε σχέση με το δολάριο από τον Γενάρη του 2015, ενώ η παραγωγή πετρελαίου έχει πέσει στα 400.000 βαρέλια τη μέρα, μόλις στο ένα τέταρτο της παραγωγής επί Καντάφι. Μεγάλες εγκαταστάσεις παραγωγής

και μεταφόρτωσης πετρελαίου έχουν κλείσει λόγω των επιθέσεων που δέχονται συστηματικά από σαμποτέρ του ΙΣ, δυσχεραίνοντας ακόμα περισσότερο την παραγωγή και αχρηστεύοντας τους σχεδιασμούς των δυτικών που στόχευαν στην ανασύσταση της προπολεμικής παραγωγής και στην καταλήστευση του τεράστιου ορυκτού πλούτου της Λιβύης.

Παράλληλα, η ενίσχυση της παρουσίας του ΙΣ στη Λιβύη και η ως τώρα ανεμπόδιση αύξηση της επιρροής του δημιουργούν επιπρόσθετα προβλήματα στους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, αφού πλέον το μόνο που τους χωρίζει γεωγραφικά από το ΙΣ είναι η Μεσόγειος Θάλασσα. Η επέκταση της επιρροής του ΙΣ πέραν της Συρίας και του Ιράκ ανοίγει πολύ το μέτωπο του αμερικανόπνευστου πολέμου ενάντια στη «διεθνή τρομοκρατία», δυσκολεύοντας ακόμα περισσότερο τους Αμερικάνους και τους συμμάχους τους να την περιορίσουν και να την καταπολεμήσουν αποτελεσματικά.

Στυγνή εκμετάλλευση στα ευρωπαϊκά σκλαβοπάζα

Η άλλη πλευρά του νομίσματος των βυθισμένων σαπιοκάραβων και των μεταναστών που βυθίζονται στον υγρό τάφο της Μεσογείου είναι η ληστρική εκμετάλλευση από τους καπιταλιστές. Όσοι από τους «τυχερούς» κατορθώσουν να αντέξουν τις δοκιμασίες και να περάσουν στην ευρωπαϊκή «γη της επαγγελίας» είναι βέβαιο ότι θα βρεθούν στις δαγκάνες της πιο άγριας καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Αυτό πλέον δεν αποτελεί είδηση. Αυτή όμως η εκμετάλλευση θεωρούνταν ότι αποτελεί εξαίρεση, κάτι σαν παραβίαση των δημοκρατικών κανόνων που εξακολουθούν να ισχύουν στην ΕΕ, ιδιαίτερα στα ανεπτυγμένα βιομηχανικά κράτη-μέλη της. Αυτό πλέον δε μπορούν να το ισχυριστούν ούτε οι πιο φανατικοί θιασώτες του «ευρωπαϊκού οράματος».

Πέφτουν τα προσωπεία

Οι εποχές που η Ευρώπη εμφανιζόταν σαν η «φιλόξενη μητέρα» των ανά τη γη κατατρεγμένων που ζητούν δουλειά έχει περάσει ανεπιστρεπτί. Όταν ένας οργανισμός μέσα από τα σπλάχνα της ίδιας της ΕΕ παραδέχεται ότι η εκμετάλλευση των ξένων εργατών, που είτε μετακινούνται από μία χώρα-μέλος σε μια άλλη χώρα-μέλος είτε πρωτοέρχονται στα ευρωπαϊκά εδάφη, «δεν είναι ένα μεμονωμένο ή περιθωριακό φαινόμενο», τότε ξεσκίζεται το προσωπείο της «Ευρώπης των λαών». Πίσω από το προσωπείο αυτό αποκαλύπτεται το πραγματικό αποκρουστικό πρόσωπο μιας λυκοσυμμαχίας που αποτελεί θερμοκήπιο της πιο ληστρικής εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης των χωρών του λεγόμενου «τρίτου κόσμου». Των χωρών, δηλαδή, που οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι, η οικονομική και κοινωνική καθυστέρηση, η λεηλασία του φυσικού πλούτου τους από μια χούφτα πολυεθνικές, τις έχουν μετατρέψει σε κολαστήρια για εκατομμύρια προλετάρους που αναγκάζονται να μεταναστεύουν με κάθε θυσία.

Ο λόγος για πρόσφατη έκθεση του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (FRA), με τίτλο «Σοβαρή εργασιακή εκμετάλλευση: Εργάτες που μετακινούνται εντός ή προς την Ευρωπαϊκή Ένωση – Υποχρεώσεις των κρατών και δικαιώματα των θυμάτων» (<http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation>), που για πρώτη ίσως φορά παραδέχεται πράγματα που όσοι έχουμε γνωρίσει μετανάστες τα ξέρουμε από πρώτο χέρι. Όταν όμως ένας οργανισμός της ΕΕ αναγκάζεται να τα παραδεχτεί, τότε καταλαβαίνει κανείς πόση έκταση έχουν πάρει και πόσο αναγκάζεται να τα παραδεχτεί, τότε καταλαβαίνει κανείς πόση έκταση έχουν πάρει και πόσο δύσκολη είναι πλέον η συγκάλυψή τους.

Εκμετάλλευση μέχρι δουλείας

Ενα πράγμα που πρέπει να σημειώσει κανείς είναι αυτό που τονίζεται στην εισαγωγή της έκθεσης. Ότι το φαινόμενο της εργασιακής εκμετάλλευσης δεν έχει μέχρι σήμερα ερευνηθεί σε τέτοιο βαθμό όσο η καταναγκαστική εργασία ή το trafficking (εμπόριο λευκής σαρκός, κατά το κοινώς λεγόμενο). Γι' αυτό το λόγο «ελάχιστες είναι οι αποδείξεις για τον τεράστιο αριθμό των ανθρώπων που μετακινούνται από ένα κράτος μέλος της ΕΕ σε ένα άλλο ή μεταναστεύουν στην ΕΕ και αναγκάζονται από τις οικονομικές και κοινωνικές περιστάσεις να αποδεχτούν εργασιακές συνθήκες πολύ μακριά από τα νόμιμα αναγνωρισμένα standards».

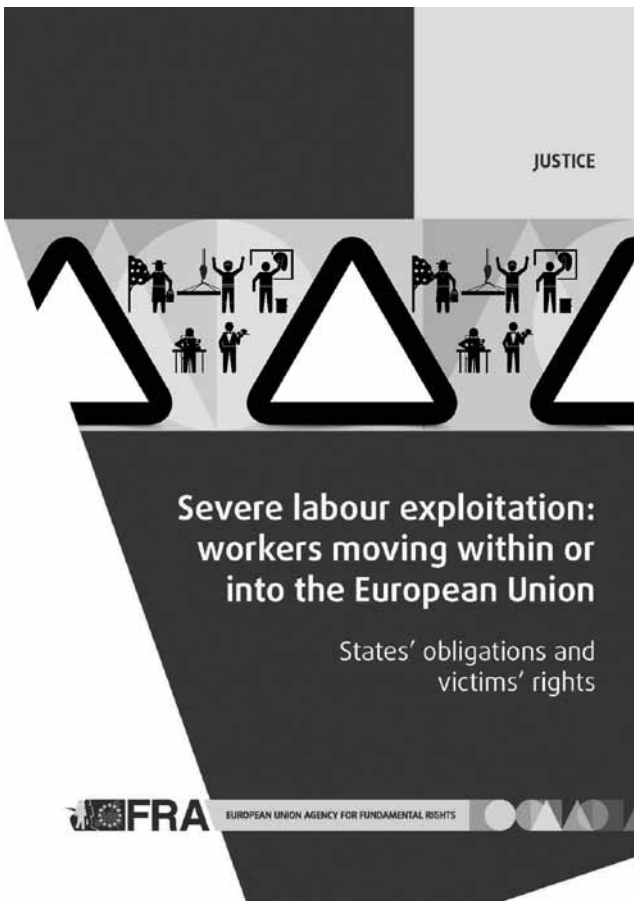
Ενα δεύτερο πράγμα που αξίζει επίσης να σημειωθεί είναι το γεγονός ότι αν και «η ΕΕ διαθέτει ήδη ένα συμπαγές νομικό πλαίσιο που απαγορεύει την εργασιακή εκμετάλλευση, η εφαρμογή του όμως υστερεί μακράν». Φυσικά, η έννοια της εργασιακής εκμετάλλευσης δεν έχει το χαρακτήρα που πραγματικά θα έπρεπε να έχει (αφού κάθε μισθωτή εργασία στον καπιταλισμό αποτελεί εργασιακή εκμετάλλευση από αυτούς που καρπώνονται την απλήρωτη δουλειά των εργατών), αλλά το χαρακτήρα της πιο ακραίας μορφής εκμετάλλευσης «ξεκινώντας από τη σκλαβιά και φθάνοντας σε σχετικά λιγότερο σοβαρές μορφές εκμετάλλευσης».

Δεν περιμένουμε από τους ερευνητές της ΕΕ να αποκαλύψουν όλο το μέγεθος της εκμετάλλευσης που οργιάζει εδώ και πολλά χρόνια κατά των μεταναστών. Γνωρίζουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι πληρώνονται για να εμφανίσουν πιο «στρογγυλεμένα» τα πράγματα και κυρίως για να δώσουν το απαραίτητο άλλοθι στην ΕΕ ότι έστω κι έτσι νοιάζεται και σκοπεύει να διορθώσει τα πράγματα. Έχει αξία, όμως, όταν παραδέχονται πράγματα που μέχρι σήμερα συγκαλύπτονταν κάτω από το πέπλο της «δημοκρατίας» και του «πολιτισμού».

Τα ευρήματα

Συνοπτικά, τα ευρήματα της έκθεσης, βάσει των επί τόπου ερευνών και των συνεντεύξεων που πάρθηκαν από ξένους εργατές, είναι:

- Αρνηση πληρωμής μισθού ή μισθός σημαντικά κάτω από τον νόμιμο ελάχιστο.
- Τμήμα της αμοιβής επιστρέφει πίσω στον εργοδότη με διάφορους -και συχνά παράλογους- τρόπους.
- Έλλειψη πληρωμών κοινωνικής ασφάλισης.
- Εξαιρετικά πολλές εργάσιμες ώρες για έξι ή επτά μέρες τη βδομάδα.



- Ελάχιστες ή καθόλου ημέρες άδειας.
- Οι εργασιακές σχέσεις διαφέρουν σημαντικά από τις συμφωνημένες.
- Εργάτες ζουν μέσα στο χώρο εργασίας.
- Έλλειψη οποιασδήποτε επικοινωνίας με ομοεθνείς ή άτομα έξω από την εταιρία (ή την οικογένεια σε περίπτωση ντόπιων εργατών).
- Κράτηση διαβατηρίου, περιορισμός στη μετακίνηση.

Σε 13 από τα 21 κράτη μέλη που περιλαμβάνονταν στην έρευνα (Αυστρία, Κροατία, Κύπρος, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Λιθουανία, Μάλτα, Πολωνία και Ισπανία) παρατηρήθηκε από τους ειδικούς ως η πιο συχνή τυπική μορφή σοβαρής εργασιακής

εκμετάλλευσης η αθέτηση των συμφωνιών από τους καπιταλιστές που πολλές φορές παραμένουν ατιμώρητοι. Ακόμα κι αν τιμωρηθούν, όμως, σε τέσσερα κράτη μέλη της ΕΕ (Τσεχία, Ελλάδα, Λετονία και Λουξεμβούργο) η κατηγορία της εκμετάλλευσης εργάτη στην περίπτωση ιδιαίτερα εκμεταλλευτικών συνθηκών εργασίας τιμωρείται με μέγιστο λιγότερο από δύο χρόνια φυλάκη, ενώ σε άλλες χώρες (Φινλανδία, Ολλανδία, Σουηδία) μόνο και μόνο η εργασία αλλοδαπού χωρίς σταθερή κατοικία συνιστά ποινικό αδίκημα και δεν εξετάζεται αν ο αλλοδαπός εργάτης έχει υποστεί σοβαρή εργασιακή εκμετάλλευση. Αποτέλεσμα είναι η ποινή φυλάκισης των εργοδότην που εκμεταλλεύονται άγρια τους ξένους εργάτες να μην ξε-

ΗΠΑ: Επιβράδυνση ξανά

Προς τα κάτω αναθεωρήθηκε η μεταβολή του αμερικάνικου ΑΕΠ το πρώτο τρίμηνο του 2015, σύμφωνα με τη δεύτερη εκτίμηση που έκανε την προηγούμενη Παρασκευή 29/5 το Γραφείο Οικονομικής Ανάλυσης των ΗΠΑ (<http://www.bea.gov/newsreleases/national/gdp/2015/gdpr1q15.2nd.htm>). Ενώ στην αρχική εκτίμηση γινόταν λόγος για αύξηση κατά 0.2% (σε ετήσια βάση και σε σταθερές τιμές), ένα μήνα μετά η δεύτερη εκτίμηση κάνει λόγο για μείωση της τάξης του 0.7%.

Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών κατακύλησαν μειούμενες κατά 7.6%, ενώ οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 5.6% (λίγο πάνω από το μισό, σε σχέση με την αύξηση που σημειώθηκε το τελευταίο τρίμηνο του 2014). Ελάχιστα αυξημένες ήταν και οι καταναλωτικές δαπάνες της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης (αυξήθηκαν μόλις κατά 0.1%, ενώ το προηγούμενο τρίμηνο είχαν μειωθεί κατά 7.3%).

Η μείωση του ΑΕΠ το πρώτο τρίμηνο του 2015 μπορεί να μην ήταν εντυπωσιακή (η αντίστοιχη μείωση στο πρώτο τρίμηνο του 2014 ήταν τριπλάσια, της τάξης του 2.1%) εξαναιμίζει όμως τις προσδοκίες για σταθερή «ανάκαμψη» της αμερικάνικης οικονομίας. Επτά χρόνια μετά το ξέσπασμα της τελευταίας κρίσης στις ΗΠΑ, η αμερικάνικη οικονομία εξακολουθεί να τρεκλίζει και να μη μπορεί να φτάσει τις «καλές μέρες» της προ της τελευταίας κρίσης κατάσταση.

πεννά τον ένα χρόνο!

Η έκθεση παραθέτει παραδείγματα περιπτώσεων εργασιακής εκμετάλλευσης. Ιδού ορισμένα από αυτά: «Αριθμός ανδρών και γυναικών από τη Γερμανία, την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, τη Μολδαβία και το Καζακστάν προσλήφθηκαν ως καθαριστές σε μία αλυσίδα εστιατορίων δρόμου στο Βέλγιο. Οι εργάτες είχαν περιορισμένη επαφή με τον έξω κόσμο, καθώς οποιαδήποτε σχέση με το κοινό ήταν αναγκαστικά επιφανειακή. Το προσωπικό εργαζόταν για 45 ευρώ την ημέρα, επτά μέρες την εβδομάδα, από τις 7 το πρωί μέχρι τις 10 το βράδυ. Μετά από ανώνυμη καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας, οι εργάτες αναγνωρίστηκαν ως θύματα τράφικινγκ από το ειρηνοδικείο και παραπέμφθηκαν στις αρμόδιες υπηρεσίες υποστήριξης. Ο εργοδότης καταδικάστηκε για τράφικινγκ εργατών και άλλες εγκληματικές πράξεις. Οι ξεχωριστοί δράστες καταδικάστηκαν μεταξύ ενός και τεσσάρων χρόνων φυλάκη και οι εταιρίες πλήρωσαν πρόστιμο 18.000 ευρώ».

Αν στην παραπάνω περίπτωση οι δράστες τιμωρήθηκαν, αυτό δε συμβαίνει πάντα. Όπως στην περίπτωση που θα διαβάσετε παρακάτω:

«68 Κινέζοι προσελήφθησαν σε εταιρία καθαρισμού στη Φινλανδία. Μια φινλανδική εταιρία εύρεσης εργασίας έκανε τις προσλήψεις με τη βοήθεια μίας κινέζικης. Αυτό προκάλεσε σύγχυση στους εργάτες που δεν καταλάβαιναν ποιος αντιπροσωπεύει το γραφείο εύρεσης εργασίας και ποιος την εταιρία καθαρισμού. Αυτή η αβεβαιότητα είχε αντανάκλαση στις δικαστικές διαδικασίες, καθώς οι κατηγορίες κατά του φινλανδικού γραφείου εύρεσης εργασίας για εξαιρετική εργασιακή διάκριση κατέπεσαν, επειδή το γραφείο δεν κρίθηκε ότι δρούσε εκ μέρους του εργοδότη. Οι δράστες επομένως δεν τιμωρήθηκαν, παρά τη δίωξή τους για εξαιρετική εργασιακή διάκριση και τοκογλυφία. Τα θύματα δεν έλαβαν καμία αποζημίωση ή πληρωμές αποζημιώσεων και έπρεπε να πληρώσουν οι ίδιοι τη νομική τους υποστήριξη!»

Ποιος είπε ότι οι «καθώς πρέπει» άνθρωποι δεν κάνουν τέτοια πράγματα; Διαβάστε την παρακάτω περίπτωση και θα καταλάβετε:

«Το 2008 μια γυναίκα από το Νεπάλ υπέστη βαριά εκμετάλλευση σε σπίτι διπλωμάτη στην Αυστρία. Είχε συσταθεί στον δράστη από έναν άλλο διπλωμάτη. Τα ταξιδιωτικά της έγγραφα κρατήθηκαν και εργαζόταν επί πολλές ώρες σε απομόνωση. Τελικά, το θύμα εμπιστεύτηκε κάποιον που μίλησε γι' αυτήν στο ομοσπονδιακό υπουργείο Ευρωπαϊκών και Διεθνών Υποθέσεων. Το θύμα πήρε βοήθεια και υποστήριξη από τη ΜΚΟ LEFÖ IBF. Εγινε εγκληματολογική έρευνα από την αστυνομία

και δίωξη σύμφωνα με την παρ. 116 του Νόμου Αστυνόμευσης Αλλοδαπών, ενώ ο δράστης διώχθηκε για «εκμετάλλευση αλλοδαπού». Ωστόσο, ο δράστης απαλλάχθηκε εξαιτίας έλλειψης αποδείξεων. Το θύμα έπαιρνε τα λεφτά στο χέρι και ήταν αδύνατο να αποδειχθεί ότι είχε λάβει τόσο λίγα λεφτά».

Όπως επισημαίνει η έκθεση, η παραπάνω περίπτωση οδήγησε το αυστριακό κράτος να απαιτεί πλέον την υποχρεωτική κατάθεση των χρημάτων των εργαζόμενων σε σπίτια διπλωματών σε τραπεζικό λογαριασμό, υπονοώντας ότι αυτό αποτελεί εγγύηση για να μην ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο στο μέλλον. Αστεία πράγματα. Ποιος όμως μπορεί να εγγυηθεί ότι ο εργαζόμενος δε θα αναγκαστεί να γυρίσει μέρος των χρημάτων πίσω;

Η ανυπαρξία ελέγχου, η μικρή πιθανότητα δίωξης των υπευθύνων, οι δυσκολίες στην επικοινωνία (όταν οι εργάτες δεν ξέρουν τη γλώσσα του τόπου εργασίας τους), η εργασία σε τομείς που οργιάζει η εκμετάλλευση (αγροτικός τομέας, κατασκευές, υπηρεσίες διανομής τροφίμων, οικιακοί βοηθοί κτλ.), η εργασία χωρίς γραπτή σύμβαση, η άγνοια των εργατικών δικαιωμάτων, η έλλειψη σταθερού τόπου κατοικίας των εργατών, η εξάρτηση από τον εργοδότη που συχνά δημιουργείται, είναι ορισμένοι από τους σημαντικότερους παράγοντες που ευνοούν την εργασιακή εκμετάλλευση των ξένων εργατών.

Οι ξένοι εργάτες είναι όμως τα ταξικά μας αδέρφια. Κι όσο σιωπούμε στην ληστρική τους εκμετάλλευση, όσο δεν «συγχωνευόμαστε» μαζί τους στον αγώνα για ίσα δικαιώματα και καλύτερες συνθήκες εργασίας, όσο τελικά δεν αγωνιζόμαστε για να ανατρέψουμε αυτή την απάνθρωπη κατάσταση που βιώνει η εργαζόμενη κοινωνία, τον καπιταλισμό, τόσο θα φέρουμε ανεξίτηλη την ευθύνη για την απραξία μας, τις καθυστερήσεις μας ή την παθητικότητα μας. Κι άλλο τόσο τα «δικαιώμαστές» να πληρώσουμε το τίμημα από τις ορδές των εξαθλιωμένων που δεν θα έχουν τίποτε που να τους κρατά από το να διαπράξουν οποιοδήποτε έγκλημα για να επιβιώσουν.

ΥΓ. Από τα ευρήματα της έκθεσης, όπως είναι φυσικό, δε θα μπορούσε να λείπει η Ελλάδα. Η εκμετάλλευση των εργατών στα σκλαβοπάζα της Μανωλάδας, η ασυλία των καπιταλιστών που τους εκμεταλλεύονται αναφέρονται στην έκθεση. Ο λόγος που δεν τα παραθέτουμε είναι (πέραν του ότι είναι γνωστά στο πανελλήνιο) ότι θελήσαμε να τονίσουμε ότι αυτά συμβαίνουν και στα πιο ανεπτυγμένα κράτη, για τα οποία δυστυχώς υπάρχουν αυταπάτες από πολλούς ότι «σέβονται τον πολίτη».

στο ψαχνό

Οχι στο ραγιαδισμό

Πραγματικά είναι ν' απορεί κανείς ποιο είναι το χειρότερο. Η νέα μνημονιακή συμφωνία, που ετοιμάζεται να υπογράψει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, ή η ιδεολογία του ραγιαδισμού, που ενόψει αυτής της συμφωνίας διαχέεται από όλους τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του ελληνικού καπιταλιστικού σχηματισμού, με προεξάρχοντα φυσικά τα αστικά ΜΜΕ;

«Πρόκειται ασφαλώς για λεόντειο συμφωνία», συμπέρανε στο editorial της η ναυαρχίδα του Συγκροτήματος Ψυχάρη, την περασμένη Πέμπτη, λίγες ώρες μετά την ολοκλήρωση της συνάντησης Τσίπρα-Γιούνκερ στις Βρυξέλλες. Για να καταλήξει σε κάλεσμα προς την κυβέρνηση να υπογράψει άμεσα τη συμφωνία: «Είναι πλέον προφανές ότι ο πικρός λογαριασμός μεγαλώνει σε καθημερινή βάση - χωρίς όφελος για τους Έλληνες. Ας μην τον κάνουμε χειρότερο».

Αν οι κήρυκες του δωσιλογισμού το λένε αυτό με τη χυδαιότητα που παραδοσιακά τους χαρακτηρίζει, οι κήρυκες της «πρώτη φορά Αριστεράς» το λένε με το ραφινάτο τρόπο των πολιτικών τυχοδιωκτών: «Εμείς διαπραγματευτήκαμε όσο πιο σκληρά γινόταν, αλλά το αποτέλεσμα είναι αυτό και δε θα μπορούσε να είναι διαφορετικό, διότι υπάρχει υπεροπλία των συντηρητικών δυνάμεων στην Ευρώπη».

Όταν μιλάμε για τον ελληνικό καπιταλισμό και τους εκπροσώπους του (ανεξαρτήτως πολιτικού χρωματισμού), αυτό είναι σωστό. Σ' ένα διαβούλιο ιμπεριαλιστών λύκων επιβάλλουν τους όρους τους εκείνοι που έχουν την υπεροπλία από άποψη κεφαλαίου. Από τα γεννοφάσκια του ακόμη ο ελληνικός καπιταλισμός έτσι πορεύτηκε και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι περιέβαλαν με την ιδεολογία του ραγιαδισμού αυτή τη συμπεριφορά. Σε κάθε περίοδο έδιναν διαφορετική μορφή σ' αυτή την ιδεολογία. Από τη θεωρία της «ψωροκώσταινας» μέχρι το «στρατηγέ ιδού ο στρατός σας» και από το «ανήκομεν εις την Δύσιν» μέχρι το «πάση θυσία στο ευρώ», ο πυρήνας είναι ο ίδιος.

Το συμφέρον του ελληνικού καπιταλισμού, που υπερασπίζεται τη θέση του στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, βαφτίζεται «συμφέρον της χώρας», του «έθνους», του «λαού». Αυτό το συμφέρον είναι που στηρίζει σήμερα τις ιταμές αξιώσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Γιατί αυτές οι αξιώσεις συνοδεύονται από την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, που αποτελεί όραμα δεκαετιών (και) της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας.

Στη νεότερη Ιστορία μας υπάρχει ένα φωτεινό παράδειγμα που ο ελληνικός λαός αποτίναξε από πάνω του τη μιζέρια του ραγιαδισμού και τα 'βαλε μ' έναν συντριπτικά υπέρτερο εχθρό. Κατά τη διάρκεια της ναζιφασιστικής κατοχής, η μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας ανταποκρίθηκε στο αντιστασιακό προσκλητήριο που σάλπισαν οι κομμουνιστές και έγραψε το γνωστό έπος. Η αστική τάξη τότε είτε συνεργαζόταν με τους κατακτητές είτε ήταν απύσχα, περιμένοντας να επιστρέψει εποχούμενη των βρετανικών τεθωρακισμένων. Το έπος της Αντίστασης γράφτηκε ερήμην της και κόντρα στη θέλησή της.

Τα τελευταία χρόνια καταγράφουμε τη μια ήττα μετά την άλλη. Προσδοκίες που εναποτέθηκαν στις εκλογές διαψεύστηκαν οικτρά, δυο φορές μέχρι τώρα. Ας μην ηττηθούμε και ιδεολογικά. Ας μην αποδεχτούμε το ραγιαδισμό ως μοίρα. Ας θυμηθούμε την Ιστορία και ας προετοιμαστούμε να την επαναλάβουμε στις συνθήκες του σήμερα. Ας διεκδικήσουμε, ας αγωνιστούμε, ας οργανωθούμε πολιτικά ως εργατική τάξη.



Εδώ μιλάμε για ντέρμπι. Θα καταφέρει ο Τσίπρας να ξεφορτωθεί τον Μπαρουφάκη μετά την υπογραφή της μνημονιακής συμφωνίας ή θα υποκύψει στους απανωτούς εκβιασμούς του και θα τον κρατήσει στην κυβέρνηση, φοβούμενος ότι εκτός κυβέρνησης θα του κάνει συνεχή πολιτική ζημιά, εμφανιζόμενος ως αντιμνημονιακός που τον έφαγαν οι μνημονιακοί (δηλαδή ο Τσίπρας); Αρκεί η εικόνα του «ροκ σταρ», που με τόση επιμέλεια φιλοτέχνησε, για να εξασφαλίσει στον Μπαρουφάκη λαϊκό έρεισμα ή η μεθοδική αποδόμησή του από το Μαξίμου και τα ΜΜΕ θα τον ξαναστείλει στην πλήρη αφάνεια (από την οποία ανασύρθηκε τα τελευταία χρόνια), συνοδευόμενη αυτή τη φορά και από ανυποληψία; (Περισσότερα στη σελίδα 3).

KONTRES

Σε γραμμή Μπένι

Είπε ο Τσίπρας στις δηλώσεις του στο υπουργείο Οικονομικών την Τετάρτη 27 Μάη: «Δεν είμαστε μόνοι μας, έχουμε να κάνουμε με τρεις διαφορετικούς θεσμούς, πολλές φορές με αντικρουόμενες απόψεις μεταξύ τους, και κυρίως έχουμε να κάνουμε και με εταίρους -πολλές διαφορετικές χώρες- μεταξύ των οποίων υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά και εντός των χωρών διαφορετικές πολιτικές σκοπιμότητες».

Το ακούσαμε και αρχίσαμε ν' αναρωτιόμαστε: κάτι μας θυμίζει, κάτι μας θυμίζει. Και θυμηθήκαμε. Είναι η θεωρία την οποία χρησιμοποιούσε κατά κόρον ο Βενιζέλος για να πει πόσο δύσκολες είναι οι διαπραγματεύσεις με τους «εταίρους». Με μια διαφορά: ο Βενιζέλος δεν μιλούσε για «διαφορετικές πολιτικές σκοπιμότητες εντός των χωρών». Δεν φωτογράφιζε μια «καλή» Μέρκελ, που δε θέλει τάσεις διάσπασης στην Ευρωζώνη, κι έναν «κακό» Σόιμπλε που εμμονικά σπρώχνει τα πράγματα προς το Grexit. Αυτό αποτελεί επινόηση-πατέντα του επιτελείου του Μαξίμου.

Και βέβαια, έχουμε να κάνουμε με πλήρη διαστροφή της πραγματικότητας, με στόχο να παρουσιαστεί η «επώδυνη» συμφωνία ως επιτυχία, γιατί ο Σόιμπλε και η παρέα του επεδίωκαν το Grexit, αλλά η κυβέρνηση τους χάλασε τα σχέδια, κάνοντας τις σωστές κινήσεις και παίρνοντας με το μέρος της ακόμα και την Μέρκελ!

Υποκριτές

Βούιξαν τα ελληνικά ΜΜΕ: «Ο Τσακαλώτος δήλωσε στη γερμανική FAZ πως η ελληνική κυβέρνηση διαπραγματεύεται ένα νέο δανειακό πακέτο». Καινούργιο είν' αυτό, ρε υποκριτές; Η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη αναφέρεται ρητά και κατηγορηματικά σε «συζητήσεις για μια ενδεχόμενη διάδοχη διευθέτηση ανάμεσα στο Γιούρογκρουπ, τους θεσμούς και την Ελλάδα» και σε «χορήγηση επαρκούς στήριξης στην Ελλάδα ωσότου ανακτήσει πλήρη πρόσβαση στις αγορές εφόσον τη-

ρήσει τις δεσμεύσεις εντός του συμφωνημένου πλαισίου». Τι καινούργιο είπε ο Τσακαλώτος;

Ο μεγαλύτερος υποκριτής, όμως, είναι ο ίδιος ο Τσακαλώτος που βγήκε μετά να τα μαζέψει. Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί κρυφά καμάρι. Οι πάντες γνωρίζουν ότι χρειάζονται καμιά τριανταριά δισ. για να κλείσει το χρηματοδοτικό κενό (δηλαδή οι ανάγκες για αποπληρωμή των προηγούμενων δανείων που τρέχουν) μέχρι το τέλος του 2016.

Σκασίλα τους

Περιμέναμε πως κάποια στιγμή θα έβγαине ένας από το Μαξίμου και θα έθετε ζήτημα κομματικής πειθαρχίας των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ στην ψηφοφορία για τη νέα μνημονιακή συμφωνία. Το έκανε ο Παππάς και το έκανε με το γνωστό ωμό τρόπο: ή ψηφίζουν όλοι τη συμφωνία ή πέφτει η κυβέρνηση και πάμε για εκλογές.

Εκβιασμός; Ασφαλώς. Πώς όμως θα πρέπει να χαρακτηρίσουμε τους συριζαίους που «τινάνε» σ' αυτή την τοποθέτηση του Μαξίμου; Υπέρμαχους της δημοκρατικής λειτουργίας του ΣΥΡΙΖΑ; Και έναντι του λαού που πήγε ο δημοκρατισμός τους; Εκείνο που ζητούν είναι να τους αφήσουν να καταψηφίσουν τη συμφωνία (ή να ψηφίσουν παρών ή να απόσχουν) και η κυβέρνηση να συνεχίσει να κυβερνά κανονικά και οι ίδιοι να απολαμβάνουν τις βουλευτικές θεσούλες τους. Σκασίλα τους γι' αυτά που θα υποφέρει ο ελληνικός λαός, αρκεί οι ίδιοι να μη χάσουν τα προνόμιά τους. Απ' αυτή την άποψη, δε διαφέρουν σε τίποτα από τους τσιπραίους.

Καριέρες

Στο πολιτικό προσωπικό που έχει χωθεί σε κρατικά πόστα με τη νέα κυβέρνηση συναντάς ανθρώπους που τα προηγούμενα χρόνια τους έβλεπες στα «κινήματα». Κι αναρωτιέσαι: πώς γίνεται από το «πεζοδρόμιο» να μετα-

πηδά κάποιος ξαφνικά στην καμαρίλα της αστικής εξουσίας; Γιατί δεν εξακολούθησε να παραμένει εκτός εξουσίας, ακόμη κι αν ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ ή -πολύ περισσότερο- στήριξε ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να μην έχει δεσμεύσεις, αλλά να εξακολουθήσει να αμφισβητεί -ή έστω να ελέγχει- την εξουσία;

Η μοναδική ευκολία με την οποία έγιναν αυτές οι μεταπηδήσεις στα δώματα της

Ιμπεριαλιστικό διευθυντήριο

Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντράγκι, Λαγκάρντ συναντήθηκαν εκτάκτως στο Βερολίνο και συζήτησαν το «ελληνικό πρόβλημα». Οι τρεις τελευταίοι εκπροσωπούν θεσμικά όργανα της ΕΕ (Γιούνκερ-Κομισιόν), της Ευρωζώνης (Ντράγκι-ΕΚΤ) και του ΔΝΤ (Λαγκάρντ). Είναι τα αφεντικά της τρόικας. Οι δύο πρώτοι δεν έχουν κανένα θεσμικό ρόλο. Είναι απλώς οι επικεφαλής δύο κυβερνήσεων, που δεν έχουν περισσότερα δικαιώματα απ' αυτά που έχει κάθε άλλος επικεφαλής κυβέρνησης.

Αυτό, βέβαια, μόνο ως καλαμπούρι μπορεί ν' ακουστεί. Μέρκελ και Ολάντ εκπροσωπούν τις δυο ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Ο γερμανογαλλικός άξονας έχει βαρύνουσα σημασία στις όποιες αποφάσεις και από τη λειτουργία του εξαρτώνται όλες οι ισορροπίες σ' αυτή την ιμπεριαλιστική σύμπραξη. Αν υπάρχει ένα διευθυντήριο στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, αυτό είναι ο γερμανογαλλικός άξονας, από την έγκριση του οποίου περνά κάθε κρίσιμη απόφαση.

Δε λέμε, βέβαια, τίποτα καινούργιο, όμως αυτό το κουρέλιασμα των θεσμικών διαδικασιών της ΕΕ πρέπει να σημειώνεται και να το υπενθυμίζουμε συνεχώς σε όσους εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να πιπιλίζουν την αντιδραστική καραμέλα της «Ευρώπης της ισότητας και της αλληλεγγύης».

εξουσίας, από τους πρώτους κιόλας μήνες της νέας κυβέρνησης, επιβεβαιώνει τη θεωρία της κοινωνικής δημαγωγίας, που κάθε άλλο παρά καινούργια είναι. Αυτοί που ασκούν κοινωνική δημαγωγία, συχνά καμουφλάροντάς την πολύ αποτελεσματικά, χτίζουν αδίστακτα τις προσωπικές τους πολιτικές καριέρες, αναζητώντας την κατάλληλη ευκαιρία για να διαχειριστούν και προσωπικά τομείς της αστικής εξουσίας, ως στελέχη μιας νέας κυβέρνησης.

Μια τέτοια περίπτωση είναι ο νέος ειδικός γραμματέας του ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας) Απόστολος Καψάλης. Ως συνεργάτης του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ έχτιζε προσεκτικά το προσωπικό του πολιτικό προφίλ, εμφανιζόμενος ως ένας ριζοσπάστης επιστήμονας που υπερασπίζεται με πραγματική αφοσίωση τα ταξικά συμφέροντα της εργατικής τάξης. Ακόμη και ως... αντιεξουσιαστή τον εμφάνιζαν κάποιοι κι αυτός δεν έχανε την ευκαιρία να εμφανίζεται ως ομιλητής ακόμη και σε αντιεξουσιαστικά στέκια και άλλους χώρους. Η αναρρίχησή του σ' ένα τόσο ψηλό κυβερνητικό πόστο (ειδικός γραμματέας δεν είναι παίξε γέλασε) ίσως να εξέπληξε δυσάρεστα πολλούς. Σημασία, όμως, έχει να βγάζουμε διδάγματα από τέτοιες περιπτώσεις και να μην γινόμαστε εφιαλτήριο για να σαλτάρουν κάποιοι προς τα ψηλά κρατικά αξιώματα. Για να γίνει αυτό, όμως, θα πρέπει ν' αποφασίσουμε να γίνουμε οι ίδιοι βαθείς γνώστες των υποθέσεων που μας αφορούν, αντί να ανατρέχουμε στις κάθε είδους «αυθεντίες».

Παιδική χαρά

Τετάρτη 27 Μάη. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σακελλαρίδης δίνει ραδιοφωνική συνέντευξη και όταν τον ρωτούν αν υπάρχει σκέψη για μια νέα περαίωση και νομιμοποίηση αδήλων εισοδημάτων, απαντά πως υπάρχει τέτοια σκέψη, όμως η ρύθμιση συναρτάται και με τις διμερείς σχέσεις που η κυβέρνηση σκοπεύει να συνάψει με χώρες όπως η Ελβετία. Ταυτόχρονα ξεκαθαρίζει ότι «δεν θέλουμε ίσως από αυτές τις ρυθμίσεις να κρυφτούν υποθέσεις ξεπλύματος ή πλυντηρίου μαύρου χρήματος. Για αυτό ακριβώς θα είμαστε και πάρα πολύ προσεκτικοί στον τρόπο εφαρμογής τέτοιου τύπου ρυθμίσεων».

Την ώρα που ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μιλούσε για σκέψεις που απαιτούν μελέτη, ο υπουργός Οικονομικών αναρτούσε στο Διαδίκτυο νομοθετική ρύθμιση για διαβούλευση, χωρίς προφανώς να έχει την τελική έγκριση από το Μαξίμου. Άλλη μια πρόκληση Μπαρουφάκη, που το Μαξίμου αναγκάστηκε να καταπιεί. Είμαστε πραγματικά περίεργοι να δούμε πώς θα καταφέρει ο Τσίπρας να τον νικήσει στο επίπεδο της προπαγάνδας, όταν τον διώξει από την κυβέρνηση. Ο πρωθυπουργός έχει, βέβαια, το πάνω χέρι σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως με τον Μπαρουφάκη να το παίζει αντιμνημονιακός, ο Τσίπρας σίγουρα δε θα τη βγάλει αναίμακτα.

Λόγια του αέρα

Με την ΑΔΕΔΥ συναντήθηκε στις 28 Μάη ο Δ. Στρατούλης κι επειδή Στρατούλης είν' αυτός, δε θα μπορούσε να μην προσφέρει μια νότα... αισιοδοξίας στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Δήλωσε, λοιπόν: «Εγγυηθήκαμε ότι δεν θα γίνουν μειώσεις στις κύριες και στις επικουρικές συντάξεις και ότι το πάγωμα της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και του νέου τρόπου υπολογισμού των κύριων συντάξεων θα μετατραπεί σε νομοθετική ρύθμιση το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα».

Για το τελευταίο πάμε και στοίχημα ότι δε θα γίνει. Αλλωστε, αν είχαν σκοπό να νομοθετήσουν την κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος, θα το έκαναν τώρα, δε θα χρειαζόταν να περάσουν από το πάγωμα. Στο πλαίσιο της συμφωνίας με τους δανειστές παγώνει (χωρίς να καταργηθεί) η νομοθετική ρύθμιση της προηγούμενης κυβέρνησης, για να επανεξεταστεί από το φθινόπωρο, όταν θ' ανοίξει συνολικά το Ασφαλιστικό. Τι υπόσχεται τότε ο Στρατούλης; Αέρα κοπανιστό, καταπώς το συνηθίζει.

Ξετσιπίωτη

Η πρόεδρος της Βραζιλίας Ντίλμα Ρούσεφ βρισκόταν στην πόλη του Μεξικού όταν έγιναν γνωστές οι συλλήψεις κορυφαίων στελεχών της FIFA στη Ζυρίχη. Εχοντας τη μύγα, έσπευσε να δηλώσει πως πρέπει να διερευνηθούν όλες οι διοργανώσεις. Γιατί έχει τη μύγα; Γιατί η Βραζιλία διοργάνωσε το τελευταίο Μουντιάλ και η Ρούσεφ χρειάστηκε να επιστρατεύσει την πιο σκληρή καταστολή για ν' αντιμετωπίσει τις διαμαρτυρίες διαδηλωτών ενάντια στην προκλητική σπατάλη κρατικών πόρων. Θέλει, λοιπόν, να «καθαρίσει» έγκαιρα το όνομά της και να μην συνδεθεί με μίζες και εξαγορά ψήφων, γιατί τότε θα την έχει ακόμη πιο άσχημα. Είναι, όμως, ξετσιπωσιά να ζητά διερεύνηση ενός πολιτικού σκανδάλου (πολιτικές σκοπιμότητες κρύβουν οι διώξεις, γιατί οι πάντες γνωρίζουν ότι λειτουργεί το σύστημα της FIFA, της ΔΟΕ και όλων των διεθνών ομάδων που οργανώνουν αγώνες με σημαντικό οικονομικό ενδιαφέρον) η πρόεδρος ενός κόμματος που πρωταγωνίστησε στο σκάνδαλο Petrobras (κρατική πετρελαϊκή εταιρία της Βραζιλίας, που μάζευε μίζες από όλους τους εργολάβους, οι οποίες διοχετεύονταν στο κυβερνών κόμμα και τα στελέχη του).

Σε «διαβούλευση» το νομοσχέδιο για τα βοσκοτόπια

Αποχαρακτηρίζονται 50 εκατ. στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων

Την Παρασκευή 29 Μάη, ο αναπληρωτής Υπουργός Β. Αποστόλου έδωσε στη δημοσιότητα (για την περιβόητη διαβούλευση, που θα ολοκληρωθεί στις 10 Ιούνη) το νομοσχέδιο «Βοσκήσιμες γαίες και άλλες διατάξεις». Για την ιστορία, πρέπει να πούμε ότι ο Β. Αποστόλου, που επί χρόνια παρουσιαζόταν ως δασολόγος, διαπρύσιος υπερασπιστής του δάσους και του δασολογικού πλούτου της χώρας, ουδέποτε υπήρξε δασολόγος της πράξης, αν και έχει αποφοιτήσει από το Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του ΑΠΘ. Το τελευταίο δίμηνο, ο εν λόγω αναπληρωτής υπουργός ανέλαβε εργολαβικά, για λογαριασμό της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Ενέργειας και Περιβάλλοντος, τη σύνταξη του νέου νομοθετικού πλαισίου για τους περιβόητους βοσκοτόπους, προκειμένου υποτίθεται να μη χαθούν οι κοινοτικές επιδοτήσεις των κτηνοτρόφων.

Η επιτροπή που συγκροτήθηκε έλαβε γνώση του πρώτου σχεδίου νόμου για τις «βοσκήσιμες γαίες», στο οποίο ενσωματώνονταν όλες οι προηγούμενες αντιδασικές ρυθμίσεις, που είχε εισάγει η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου στους νόμους 4264 και 4315 του 2014, ενώ επιπλέον αφαιρούνταν η αρμοδιότητα του ελέγχου της βόσκησης από τις δασικές υπηρεσίες, με την κατάργηση του άρθρου 103 του Δασικού Κώδικα 86/1969. Οι ρυθμίσεις αυτές κινούνταν μεν στην κατεύθυνση του αποχαρακτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων, αλλά προς το παρόν δεν αναγόρευαν τη βόσκηση σε κύρια και αποκλειστική δραστηριότητα στα δάση και στις δασικές εκτάσεις με την εκτόπιση όλων των άλλων δραστηριοτήτων που επιτρέπονται σ' αυτά.

Όμως, με το νομοσχέδιο και την εισηγητική του έκθεση, που δόθηκαν στην δημοσιότητα, τα πράγματα αλλάζουν ριζικά. Όπως θα δούμε στη συνέχεια, η βόσκηση μετατρέπεται σε κύρια και αποκλειστική δραστηριότητα, σε βάρος όλων των άλλων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Η βόσκηση στα δάση και τις δασικές εκτάσεις επιτρεπόταν ανέκαθεν, με την τήρηση ορισμένων προϋποθέσεων. Ήταν μία (και όχι η αποκλειστική) από τις πολλές δραστηριότητες που ασκούνται, όπως η παραγωγή ξύλου, η μελισσοκομία, η θηραματοπονία, όπως και οι αναγκαίες κοινωνικές προσφορές των δασών και δασικών εκτάσεων (αναφυχή, υδρονομία, υγιεινή κ.ά.). Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου

Αποστόλου, όλες αυτές οι δραστηριότητες και οι προσφορές στην κοινωνία καταργούνται για την ακώλυτη άσκηση της βόσκησης του κτηνοτροφικού κεφαλαίου.

Στην αιτιολογική έκθεση, στην οποία εκτίθεται η φιλοσοφία του νομοσχεδίου (όπως συμβαίνει με κάθε νομοσχέδιο), στη σελίδα 3, υπάρχει η εξής παράγραφος για την κατάρτιση και έγκριση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης: «Με την κατάρτιση και έγκριση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης προβλέπεται μεταξύ άλλων και η χαρτογράφηση και κατά συνέπεια η οριοθέτηση των εκτάσεων που έχουν ως **κύρια χρήση τη βοσκή**, τις οποίες αποκαλούμε **βοσκήσιμες γαίες**. Οι εκτάσεις που θα αποδοθούν στην κτηνοτροφία **θα διαχειρίζονται μόνο ως βοσκήσιμες**».

Κύρια χρήση, λοιπόν, των δασών και των δασικών εκτάσεων θα αποδοθούν στην κτηνοτροφία θα είναι η βοσκή και αυτές θα είναι αντικείμενο διαχείρισης **μόνο ως βοσκήσιμες γαίες**. Οι συντάκτες του νομοσχεδίου δεν περιορίζονται μόνο σ' αυτή την από άποψη αρχών προσέγγιση του ρόλου των «βοσκήσιμων γαιών», αλλά κάνουν παραπέρα βήματα, εισάγοντας στο σώμα του νομοσχεδίου διατάξεις που δεν υπήρχαν στο αρχικό νομοσχέδιο που γνώριζαν τα μέλη της επιτροπής (αυτή την αρχική εκδοχή του νομοσχεδίου την είχαμε εξασφαλίσει και σχολιάσει).

Στο άρθρο 8, παράγραφος 3 διαβάζουμε: «**Αν στις βοσκήσιμες γαίες περιλαμβάνονται δάση ή δασικές εκτάσεις, σε αυτές επιτρέπεται να γίνεται χρήση για βόσκηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και απαγορεύεται κάθε άλλη επέμβαση επ' αυτών, εκτός των επεμβάσεων που προβλέπονται από τη δασική νομοθεσία και δεν παρεμποδίζουν τη χρήση της βοσκής**».

Η φράση «και δεν παρεμποδίζουν τη χρήση της βοσκής» εισάγει, ως διάταξη πλέον, αυτό που διατυπώνεται ως φιλοσοφία στην εισηγητική έκθεση. Δηλαδή, ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που παραχωρούνται στην κτηνοτροφία θα υφίστανται διαχείριση μόνο ως βοσκήσιμες γαίες και, συνεπώς, όλες οι υπόλοιπες επιτρεπόμενες δραστηριότητες (τις περιγράψαμε παραπάνω) με-τά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου θα απαγορευτούν!

Στην πρώτη εκδοχή του νομοσχεδίου, η φράση «και δεν παρεμποδίζουν τη χρήση της βοσκής» δεν υπήρχε. Ο λόγος είναι ευνόητος. Ο Β. Αποστόλου και η υπόλοιπη πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ δεν άνοιξαν

από την αρχή τα χαρτιά τους, γιατί ο «δασολόγος» Αποστόλου γνωρίζει πως με τη φράση «και δεν παρεμποδίζουν τη χρήση της βοσκής» καταργούνται όλες οι άλλες δραστηριότητες στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, οι οποίες έτσι οδηγούνται στον αποχαρακτηρισμό τους. Δεν ήθελε να προκληθεί πρώιμος θόρυβος απ' αυτό.

Το άρθρο 8, παράγραφος 2, αναφέρεται στις εκτάσεις που αποτυπώνονται ως βοσκήσιμες. Στην παράγραφο 2δ του αρχικού νομοσχεδίου γινόταν αναφορά σε εκτάσεις που έχουν διατεθεί για άλλους σκοπούς (πέραν της βόσκησης, δηλαδή) στο πλαίσιο της δασικής νομοθεσίας. Στο νομοσχέδιο που δόθηκε στη δημοσιότητα αυτή η διάταξη αφαιρέθηκε, γιατί στόχος είναι να αναγορευθεί η βόσκηση στα 50 εκατ. στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων σε αποκλειστική δραστηριότητα, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για τον ολοκληρωτικό αποχαρακτηρισμό τους ως δασών και δασικών εκτάσεων.

Η φράση «χωρίς να παρεμποδίζεται η χρήση της βοσκής», πέρα από το άρθρο 8, παρ. 3, που αναφέραμε παραπάνω, επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 3, παρ. 2 (προστέθηκε στο τέλος του β' εδαφίου), που αναφέρεται στα Διαχειριστικά Σχέδια Βόσκησης. Επιπλέον, με την παρ. 2 του άρθρου 3 ανοίγει ο δρόμος για τη μαζική κατασκευή προσωρινών καταλυμάτων και ποτιστρών για την καλύτερη διαβίωση των ζώων στα δάση και τις δασικές εκτάσεις που θα οριοθετηθούν ως βοσκήσιμες γαίες. Θα γίνει το «έλα να δεις»!

Τέλος, από την παράγραφο 4 του άρθρου 2, που αφορά την αρχική καταγραφή και αναθεώρηση των βοσκήσιμων γαιών, αφαιρέθηκε η παράγραφος που προέβλεπε εναλλακτικά τη «διάθεση των εκτάσεων αυτών για αναδάσωση σύμφωνα με τις σχετικές μελέτες των οικείων υπηρεσιών ή για άλλο σκοπό στα πλαίσια της δασικής νομοθεσίας». Η αφαίρεση αυτής της δυνατότητας «μιλάει» από μόνη της.

Με το νομοσχέδιο για τα βοσκοτόπια αποχαρακτηρίζονται 50 εκατ. στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων, στα οποία θα επιτρέπεται μόνο η βόσκηση. Αν δεν υπάρξει συντονισμένη αντίσταση και το νομοσχέδιο ψηφιστεί, το επόμενο βήμα θα είναι ο πλήρης αποχαρακτηρισμός αυτών των εκτάσεων και η αλλαγή της ιδιοκτησίας τους, όπως έγινε με τα πευκοδάση και τους ρητινοκαλλιεργητές.

Γεράσιμος Λιόντος

Σε slow motion η δίκη των νεοναζί

Δέκα συνεδριάσεις θα γίνουν μέχρι το Σεπτέμβρη στη δίκη των νεοναζί, για να εξεταστεί τότε η δυνατότητα μεταφοράς της αίθουσας στο Εφετείο. Το θέατρο συνεχίζεται. Η πρόεδρος Λεπενιώτη απευθύνεται στον προϊστάμενο της διοίκησης του Εφετείου Μόκκα, ζητώντας αλλαγή της αίθουσας, αλλά αυτός της απαντά αρνητικά. Γιατί δε ζητά να διαβιβαστεί το αίτημά της στον υπουργό Δικαιοσύνης, για ν' αποφασίσει αυτός, όπως προβλέπει ο νόμος (Ν. 1756/1988, άρθρο

18, παρ. 3); Η πρόεδρος είναι και αναπληρωματικό μέλος της διοίκησης του Εφετείου, οπότε καταλαβαίνετε το παιχνίδι που παίζεται. Η δίκη θα συνεχιστεί με ρυθμό slow motion στον Κορυδαλλό κι από Σεπτέμβρη βλέπουμε.

Στο μεταξύ, σύσσωμη η υπεράσπιση των νεοναζί ζήτησε να μη νομιμοποιηθεί η πολιτική αγωγή για τα γκεσέμια της νεοναζιστικής συμμορίας, που κατηγορούνται μόνο για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης. Εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι η

ηγεσία των νεοναζί δεν κατηγορείται για ηθική αυτοργία στα εγκλήματα των ταγμάτων εφόδου. Η εισαγγελέας Οικονόμου επιφυλάχτηκε να τοποθετηθεί στην επόμενη συνεδρίαση.

Οι νεοναζί βουλευτές ζήτησαν αντικατάσταση των περιοριστικών όρων που έχουν, προκειμένου -όπως είπαν- να μπορούν να ασκούν ανεμπόδιστα τα καθήκοντα που τους ανέθεσε ο ελληνικός λαός (!), αλλά το δικαστήριο απέρριψε το αίτημά τους για τυπικούς λόγους, παραπέμποντάς τους

στο συμβούλιο εφετών που είναι αρμόδιο για τους περιοριστικούς όρους. Ελπίζουμε να μην ακούσουμε κάποια στιγμή την πρόεδρο της Βουλής να υπερασπίζεται (και) αυτό το αίτημα των νεοναζί βουλευτών, όπως υπερασπίστηκε το αίτημα των προφυλακισμένων να μεταφέρονται συνεχώς στη Βουλή. Πάντως, η εξέλιξη της δίκης θα τους βρει όλους εκτός φυλακής, γιατί κανείς δε βιάζεται. Μόνο όταν πρόκειται για αγωνιστές του αντάρτικου πόλης γίνονται fast track δίκες.

Προκλητική απόφαση του Ελεγκτικού Συνέδριου

Νομιμοποίησε τα 7 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια Αττικής στον Αλαφούζο (ΠΑΟ)

Σχεδόν τρεις μήνες χρειάστηκε ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ν. Αγγελάρας για να δημοσιοποιήσει την απόφαση της Μείζονος Επιταμελούς Σύνθεσης του ανώτατου δημοσιονομικού δικαστηρίου, με την οποία ανατράπηκαν οι προηγούμενες αποφάσεις και κρίθηκε ότι «δεν κωλύεται η υπογραφή του σχεδίου προγραμματικής σύμβασης» ανάμεσα στον περιφέρεια Αττικής και τον ΠΑΟ, με την οποία θα χαριστούν 7 εκατ. ευρώ στον καπιταλιστή Αλαφούζο για να κατασκευάσει σούτιες και πρόσθετες κερκίδες σ’ ένα γήπεδο που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τις μπιζνές της ανώνυμης εταιρίας ΠΑΕ ΠΑΟ.

Η απόφαση δεν περιλαμβάνει καμιά ιδιαίτερη νομική επιχειρηματολογία (θα μιλήσουμε αναλυτικά παρακάτω γι’ αυτό), οπότε η καθυστέρηση στην έκδοσή της (μολονότι η πλευρά Αλαφούζου είχε προ καιρού διαρρεύσει ότι δικαιώνεται) μπορεί ν’ αποδοθεί μόνο στην προσπάθειά του να πετύει ομοφωνία στην εισήγησή του (ήταν πρόεδρος και εισηγητής στην υπόθεση!). Δεν το πέτυχε απολύτως, καθώς μία σύμβαση μειώθηκε, αλλά η απόψη της, την οποία θα παρουσιάσουμε παρακάτω, προσφέρει το μέτρο για να κρίνουμε ως κοινωνικά και πολιτικά σκανδαλώδη την απόφαση.

Για να περάσει αυτή η απόφαση, που ανέτρεψε τις κρίσεις δύο προηγούμενων οργάνων του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ε΄ Κλιμακίου και VI Τμήματος), χρειαζόταν δύο προπαρασκευαστικές πράξεις, οι οποίες αναφέρονται. Η πρώτη ήταν η συναίνεση της διοίκησης Δούρου στην Περιφέρεια, η οποία όχι μόνο δεν κατήγγειλε τη σύμβαση που είχε υπογράψει η διοίκηση Σγουρού, αλλά και ενέγραψε το κονδύλι των 7 εκατ. ευρώ στον προϋπολογισμό του 2015. Στη συνέχεια, όταν το Ε΄ Κλιμάκιο και στη συνέχεια το VI Τμήμα έκριναν ότι η σύμβαση προσκρούει στο νόμο και δεν πρέπει να υπογραφεί, η διοίκηση Δούρου αρνήθηκε να παρέμβει στη διαδικασία του ΕΣ, αφήνοντας τον Αλαφούζο να «παίζει μάλα» μόνος του και χωρίς αντίπαλο. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως, κατά τη συνεδρίαση του VI Κλιμακίου, από την έδρα έγινε δυο φορές ερώτηση αν παρίσταται η Περιφέρεια και απάντησε δεν υπήρξε.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στην απόφαση της Μείζονος Επιταμελούς Σύνθεσης αναφέρεται με νόημα ότι η πίστωση των 7 εκατ. ευρώ προβλήθηκε στον προϋπολογισμό του 2014, ενώ παραπέμπει σε «αντίστοιχη πρόβλεψη προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2015, ο οποίος εγκρίθηκε με την 366/23.10.2014 απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου». Σημειώνεται, δηλαδή,

ότι την απόφαση για χρηματοδότηση των έργων του Αλαφούζου επικύρωσαν δύο διαδοχικά Περιφερειακά Συμβούλια, με διαφορετικές πλειοψηφίες, επομένως υπάρχει ευρεία πολιτική συναίνεση! Η συνάντηση Δούρου-Αλαφούζου, πριν τη συνεδρίαση του VI Κλιμακίου του ΣΕ, μετά την οποία ο Αλαφούζος δήλωσε ότι η περιφερειάρχης θέλει να βοηθήσει, ενώ η Δούρου διέρρευσε ότι θα κρατήσει... ουδετερότητα, δεν απέδωσε τότε (το VI Κλιμάκιο αποφάσισε ότι η σύμβαση δεν πρέπει να υπογραφεί), απέδωσε όμως στην επόμενη φάση.

Η δεύτερη προπαρασκευαστική πράξη ήταν το δώρο που έκανε η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου στον Αλαφούζο, λίγο πριν παραισώδεις οι παλαιότεροι, Με πειρατική τροπολογία που ενσωματώθηκε στο νόμο-κουρελού 4315/2014 (ψηφίστηκε και δημοσιεύτηκε παραμονή Χριστουγέννων), παρέτεινε στα 10 χρόνια το όριο για την ολοκλήρωση της διπλής ανάπλασης και το κρέξιμο του γηπέδου της Λεωφόρου, προσφέροντας έτσι το πρόχημα στον πρόεδρο και την πλειοψηφία της Μείζονος Επιταμελούς Σύνθεσης του ΕΣ να πουν πως πλέον υπάρχει μακροχρόνιος ορίζοντας για τη λειτουργία του γηπέδου, οπότε η... επένδυση δεν πάει στο βρόντο. Το σχετικό σημείο της απόφασης είναι πραγματικά προκλητικό: «Με τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο κρίνει ότι, ύστερα από την παράταση της λειτουργίας του γηπέδου με το άρθρο 10 παρ. 22 του ν. 4315/2014, ο χρόνος που καταλείπεται για τη νόμιμη λειτουργία αυτού - χωρίς να υπολογίζεται ενδεχόμενη για το μέλλον εκ νέου παράταση της λειτουργίας του - είναι επαρκής για να δικαιολογήσει τον αναπτυξιακό χαρακτήρα των προγραμματιζόμενων εργασιών αναδομημάτων των εν λόγω Αθλητικών Εγκαταστάσεων Ποδοσφαίρου (ΑΕΠ), με συνέπεια, με τη σύναψη της εν λόγω προγραμματικής σύμβασης, να μην γεννάται ζήτημα παραβίασης της αρχής της οικονομικότητας και της αποδοτικότητας»!

Πέρα απ’ αυτά, η Μείζων Επιταμελής Σύνθεση του ΕΣ είχε να ξεπεράσει ένα νομικό βουνό, που όρθωσε με την απόφασή του, με δημόσιο τρόπο, αλλά και ενέγραψε τιμήματα. Για να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται, παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση του VI Τμήματος: «... «Λαμβανομένου, επίσης, υπόψη ότι σκοπός της εφαρμοστέας εν προκειμένω διάταξης του ν. 4258/2014 είναι η επιχορήγηση, μεταξύ άλλων, των αθλητικών σωμάτων για την επίτευξη του σκοπού τους, ήτοι την **ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού**, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι η επίμαχη χρηματοδότηση, η οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί κατά το μεγαλύτερο

μήμα αυτής για την βελτίωση των εγκαταστάσεων του γηπέδου ποδοσφαίρου, εκπληρώνει το σκοπό αυτό, καθώς δεν αποδεικνύεται με ποιο τρόπο το αιτούν (α.σ. δηλαδή ο Ερασιτέχνης ΠΑΟ) αντλεί οποιαδήποτε ωφέλεια, οικονομική ή άλλη, από τη λειτουργία του ποδοσφαιρικού γηπέδου. (...)

Σε κάθε δε περίπτωση, οι διατάξεις του ανωτέρω νόμου ως προς τον εκουγχρονισμό των αθλητικών ποδοσφαιρικών εγκαταστάσεων αρενός **πρωτόσυνου** ως επιλογή τη μετεγκατάσταση των μεγάλων αθλητικών υποδομών που βρίσκονται εντός των πόλεων και αρετέρου παρέχουν απλώς τη δυνατότητα υλοποίησης επεμβάσεων βελτίωσης αυτών. Δεν είναι, όμως, διατάξεις αναγκαστικού δικαίου ούτε έχουν θεσπιστεί σε συμμόρφωση με υπερνομοθετικές ισχύος διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, όπως ασβασμός προβάλλεται με την κρίνόμενη αίτηση. Η τήρηση δε συγκεκριμένων προδιαγραφών των αθλητικών εγκαταστάσεων ποδοσφαίρου, που επιλέγουν να χρησιμοποιούν ποδοσφαιριστές ανώνυμες εταιρίες και η συμμόρφωση αυτών με τις απαιτήσεις των κανονισμών διεξαγωγής ενθικών και διεθνών πρωταθλημάτων αποτελεί **υποχρέωση των ιδιών και δεν συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος** που δικαιολογεί αποκλίσεις από την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης».

Η απόφαση του VI Τμήματος επικαλούνταν το νόμο που προβλέπει τη χρηματοδότηση εγκαταστάσεων για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού, ενώ στην προκείμενη περίπτωση πρόκειται για επέκταση των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιεί μια ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρία, η οποία, αν θέλει να προσμαρτήσει τις εγκαταστάσεις της στις προδιαγραφές των εθνικών και διεθνών πρωταθλημάτων, θα πρέπει να πληρώσει από την τσέπη της. Δεν υπάρχει σ’ αυτή την ανάγκη μιας ΠΑΕ λόγος δημόσιου συμφέροντος. Εβστε και έναν άλλο λόγο η απορριπτική απόφαση του VI Τμήματος. Οτι πρώτη επιλογή πρέπει να είναι η απομάρκνωση των μεγάλων αθλητικών εγκαταστάσεων από τα κέντρα των πόλεων και όχι η χρηματοδότηση της για διενέργεια των εργασιών που έχουν στόχο να μη φύγουν ποτέ από εκεί και να μην ανασάνει ποτέ η γύρω περιοχή.

Πώς εξήρασε αυτό το νομικό βουνό η πλειοψηφία της Μείζονος Επιταμελούς Σύνθεσης του ΕΣ; Το παρέκκλισε αδιάφορα, φηκλιζόντας κάποιους αστειούς νομικούς και επιστρατεύοντας πρόδηλα ψέματα.

Αναφέρει η υπέρ Αλαφούζου απόφαση πως με τις εργασίες που θα γίνουν «επιδιώκεται η εξυπηρέτηση, πλην άλλων, και σκοπών δημοσίου συμφέροντος, αφού οι εργασίες αυτές εκουγχρονισμού θα

έχουν ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της ασφάλειας των αθλητών και των θεατών - καθώς και την αναγκαία προσαρμογή των εγκαταστάσεων προς τις διεθνείς προδιαγραφές, σύμφωνα με τους ειδικούς κανονισμούς της αρμόδιας Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας (UEFA), - την καθημερινή λειτουργία του χώρου που συνδυάζεται με την ανάπτυξη νέων δραστηριοτήτων (πολιτιστικά και κοινωνικά δρώμενα, εμπορικοί χώροι κ.λπ.), την εναρμόνιση του κτιριακού όγκου του γηπέδου και των δραστηριοτήτων στο ευρύτερο περιβάλλον από άποψη τοπίου και δραστηριοτήτων και την επίτευξη της οικονομικής βιωσιμότητας του έργου».

Η «ενίσχυση της ασφάλειας αθλητών και θεατών» είναι ψέμα, διότι -όπως και στην ίδια την απόφαση περιγράφεται- τα έργα που θα γίνουν είναι η προσθήκη νέων κερκίδων με χώρους δημοσιογραφικών θεωρών, η προσθήκη σουϊτών VIP στα 4 πέταλα του γηπέδου, η προσθήκη αίθουσας πολλαπλών χρήσεων πάνω από τη Θύρα 7 και η αναβάθμιση της φύσης του γηπέδου. Τιποτε απ’ αυτά δεν έχει να κάνει με την ενίσχυση της ασφάλειας αθλητών και θεατών, στην οποία αναφέρεται κατ’ επανάληψη η απόφαση, διαπράττοντας πραγματικά πρόκληση. Η μήπως είναι λόγος δημόσιου συμφέροντος η δημιουργία εμπορικών χώρων; Εμελλε να το ακούσουμε κι αυτό.

Η μήπως αποτελεί λόγο δημόσιου συμφέροντος (δηλαδή ενίσχυσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού) η εναρμόνιση με τα στάνταρ της ΟΥΕΦΑ, που αφορά μόνο την ΠΑΕ ΠΑΟ;

Καταπέλτες είναι η άποψη της συμβούλου Ασημίνας Σαντοριναίου, η οποία μειοψήφισε:

«Η χρηματοδότηση της επίμαχης προγραμματικής σύμβασης από την Περιφέρεια Αττικής **αντικείμεται στην χρηστή δημοσιονομική διαχείριση**, δεδομένου ότι σκοπός της εφαρμοστέας εν προκειμένω διάταξης του άρθρου 25 του ν. 4258/2014 είναι η επιχορήγηση, μεταξύ άλλων, των ερασιτεχνικών αθλητικών σωμάτων για την επίτευξη του σκοπού τους, ήτοι την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Επομένως, η επίμαχη χρηματοδότηση, η οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί κατά το μεγαλύτερο τμήμα αυτής για την βελτίωση των εγκαταστάσεων του γηπέδου ποδοσφαίρου, σύμφωνα με τις ειδικές προδιαγραφές των εγκαταστάσεων για τη διενέργεια αγώνων των επαγγελματικών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου της Α΄ και Β΄ Εθνικής Κατηγορίας, **δεν εκπληρώνει τον προαναφερόμενο σκοπό και, ως εκ τούτου, δεν είναι νόμιμη**. Περαιτέρω, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι η εν λόγω χρηματοδότηση εξυπηρετεί τους σκοπούς του ανωτέρω άρθρου 25

του ν. 4258/2014, **είναι αντίθετη στη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση ενόψει του ύψους της και λαμβανομένου υπόψη της δυσμενούς δημοσιονομικής συγκυρίας που ευρίσκεται η χώρα υπό το καθεστώς της οποίας διακινδυνεύονται βασικά κοινωνικά αγαθά των πολιτών**. Οι ανωτέρω δε λόγοι δεν εξέληπαν κατόπιν της ρύθμισης του άρθρου 10 παρ. 22 του ν. 4315/2014 με το οποίο παρατάθηκε η λειτουργία του γηπέδου».

Δύο απλά πράγματα λέει, με νομική γλώσσα, η μειοψηφίασας σύμβουλος. Πρώτο, ότι εδώ δεν χρησιμοποιείται ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, αλλά μια ποδοσφαιρική επιχείρηση με κερδοσκοπικό σκοπό. Δεύτερο, ότι είναι πρόκληση -ιδιαιτέρα στη σημερινή συγκυρία που στραγγαλίζεται ο ελληνικός λαός, στερούμενος βασικά κοινωνικά αγαθά- να χαρίζεται δημόσιο χρήμα για να κάνει πιο αποδοτικές τις μπιζνές της, υποκαθιστώντας τον δημόσιο φορέα με τον Γιούνκερ.

Θα έπρεπε ο ελληνικός λαός να αισθάνεται ανακουφισμένος και ευτυχής στην ιδανική περίπτωση που γινόταν δεκτή από τους ιμπεριαλιστές δανειστές η 57οελίδι πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, ; Αυτή την πρόταση δεν την έχουμε δει, δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα, όμως η ίδια η κυβερνητική προπαγάνδα φρόντισε να διαρρεύσει μερικά στοιχεία της, στο πλαίσιο της προετοιμασίας του ελληνικού λαού για το νέο πλήγμα: αλλαγή του καθεστώτος ΦΠΑ, με στόχο να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

ΥΓ. Μολονότι η απόφαση της Μείζονος Επιταμελούς Σύνθεσης δημοσιεύτηκε στις 25 Μάη (εμείς με χίλια ζόρια καταφερόμε να την πάρουμε σήμερα), ο Αλαφούζος και τα παπαγαλάκια του δεν έκαναν κανένα θόρυβο για τη «δικαίωση» τους. Η σιωπή τους είναι εύλογη. Είναι τέτοια η προκλητικότητα της απόφασης που θέλουν να πάρουν τα λεφτά στα μουλωχτά από την Περιφέρεια, να μην ξεσηκωθεί ο κόσμος (ιδιαιτέρα στη σημερινή συγκυρία).

Αδίστακτοι ιμπεριαλιστές και μπατιρημένοι πολιτικάντηδες ετοιμάζουν το νέο μνημονιακό πακέτο

Εκτέλεση με θανατηφόρο ένεση ή εκτέλεση με απαγχονισμό; Ενα «ήπιο» μνημονιακό πακέτο τώρα και τα υπόλοιπα στην πορεία ή ένα «σκληρό» μνημονιακό πακέτο από τώρα; Αυτό είναι το ζήτημα που διαπραγματεύεται η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, με τον ίδιο τον Τσίπρα να διεξάγει πλέον τη διαπραγμάτευση. Γύρω απ’ αυτό το ψευτοδileμμα γίνεται όλο το πολιτικό παιχνίδι των τελευταίων ημερών, συσκοτίζοντας τα ζητήματα ουσίας.

Θα έπρεπε ο ελληνικός λαός να αισθάνεται ανακουφισμένος και ευτυχής στην ιδανική περίπτωση που γινόταν δεκτή από τους ιμπεριαλιστές δανειστές η 57οελίδι πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, ; Αυτή την πρόταση δεν την έχουμε δει, δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα, όμως η ίδια η κυβερνητική προπαγάνδα φρόντισε να διαρρεύσει μερικά στοιχεία της, στο πλαίσιο της προετοιμασίας του ελληνικού λαού για το νέο πλήγμα: αλλαγή του καθεστώτος ΦΠΑ, με στόχο να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Αδίστακτοι ιμπεριαλιστές και μπατιρημένοι πολιτικάντηδες ετοιμάζουν το νέο μνημονιακό πακέτο

Εκτέλεση με θανατηφόρο ένεση ή εκτέλεση με απαγχονισμό; Ενα «ήπιο» μνημονιακό πακέτο τώρα και τα υπόλοιπα στην πορεία ή ένα «σκληρό» μνημονιακό πακέτο από τώρα; Αυτό είναι το ζήτημα που διαπραγματεύεται η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, με τον ίδιο τον Τσίπρα να διεξάγει πλέον τη διαπραγμάτευση. Γύρω απ’ αυτό το ψευτοδileμμα γίνεται όλο το πολιτικό παιχνίδι των τελευταίων ημερών, συσκοτίζοντας τα ζητήματα ουσίας.

Τι προβλέπει αυτή η πρόταση; Βγαίνοντας από τη διαπραγμάτευση με τον Γιούνκερ (κάποια στιγμή στην ομήγυρη προστέθηκαν και ο Ντεϊσελμπλουμ με τον Βίτσερ του EuroWorkingGroup), ο Τσίπρας δήλωσε ότι του ζήτησαν μέτρα όπως η κατάργηση του ΕΚΑΣ και η αύξηση του ΦΠΑ στο ηλεκτρικό κατά 10 μονάδες. Ήταν το σύνθημα για να βγουν στα κάγκελα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντας ηρωικά σόου στα ραδιοκάναλα και επαναλαμβάνοντας τη λέξη «εκλογές». Ακόμη και ο Φίλης των «ειδικών αποστολών», που το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Την επομένη, όμως, κι ενώ οι συριζάιοι βρίσκονταν ακόμα στα κάγκελα, ενώ το Μαξίμου διοχέτευε δραματικά σενάρια στα παπα-παιδιά, ο ελληνικός λαός να αντληθούν πρόσθετα έσοδα 1 δισ. ευρώ. Μιλάμε για το πρωϊ της ίδιας μέρας έλεγε πως ο ΦΠΑ δεν ήταν στις κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης.

Αδειασμα

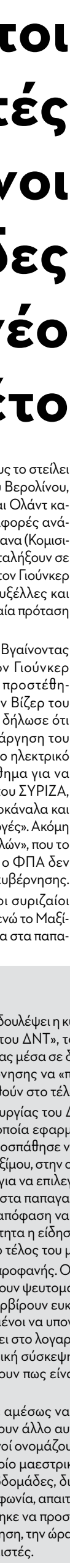
Πριν καλά-καλά προλάβει να δουλέψει η κυβερνητική προπαγάνδα με τη «μη πληρωμή της δόσης του ΔΝΤ», το ίδιο το ΔΝΤ φρόντισε να την ακυρώσει, ανακινώνοντας μέσα σε δυο ώρες ότι κάνει δεκτό το αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης να «πακεταριστούν» οι τρεις δόσεις του Ιούνη και να πληρωθούν στο τέλος του μήνα.

Όσοι γνωρίζουν τα της λειτουργίας του ΔΝΤ γνωρίζουν ότι αυτή είναι μια τυπική διαδικασία, η οποία εφαρμόζεται με αυτόματο πιλότο. Τότε γιατί η κυβέρνηση προσπάθησε να της δώσει δραματικές διαστάσεις, με σύσκεψη στο Μαξίμου, στην οποία υποτίθεται ότι αντιπαρατέθηκαν τρεις προτάσεις, για να επιλεγεί τελικά αυτή του αντιήματος για «πακετάρισμα»; Γιατί στα παπαγαλάκια δόθηκε εντολή να παρουσιάσουν την είδηση σαν απόφαση να μην καταβληθεί η δόση στο ΔΝΤ, ενώ στην πραγματικότητα η είδηση ήταν πως υποβλήθηκε αίτημα για ενιαία καταβολή στο τέλος του μήνα;

Η απάντηση είναι νομίζουμε προφανής. Ο Τσίπρας και οι συνεργάτες του προσπαθούν να πουλήσουν ψευτομαγκιά στο εσωτερικό της χώρας, για να μπορέσουν να σερβίρουν ευκολότερα τη μνημονιακή συμφωνία που είναι αποφασισμένοι να υπογράψουν. Ετσι, μολονότι είχαν τα λεφτά και τα είχαν βάλει στο λογαριασμό του ΔΝΤ, αποφάσισαν (μετά από δήθεν δραματική σύσκεψη) να υποβάλουν αίτημα «πακεταρίσματος», για να δείξουν πως είναι... σκληρά διαπραγματευτικά καρύδια.

Γι’ αυτό και το ΔΝΤ έσπευσε αμέσως να κάνει δεκτό το αίτημα, μην επιτρέποντάς τους να παίξουν άλλο αυτό το παιχνίδι σε βάρος του. Το παιχνίδι που οι Αμερικανοί ονομάζουν blame game (σε ποιον θα πέσει το φταίξιμο) και το οποίο μαεστρικά έπαιξαν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές τις τελευταίες εβδομάδες, διαρρέοντας πως είναι το ΔΝΤ αυτό που εμποδίζει τη συμφωνία, απαιτώντας τη λήψη σκληρών μέτρων. Ετσι, το ΔΝΤ εμφανίστηκε να προσφέρει διευκόλυνση ρευστότητας στην ελληνική κυβέρνηση, την ώρα που η ΕΚΤ εξακολουθεί

Όμως, οι ιμπεριαλιστές δανειστές, αδίστακτοι (όπως είναι η φύση του), δεν έκαναν στον Τσίπρα τη χάρη να δεχτούν το δικό



γαλάκια του, μιλώντας για τελεσίγραφα που δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, ο εκπρόσωπος του Γιούνκερ Μαργαρίτης Σχοινάς αποδραματοποίησε πλήρως την κατάσταση, μιλώντας για «θετική και εποικοδομητική» συνάντηση, την οποία θα ακολουθήσει νέα συνάντηση τις επόμενες μέρες. Προχώρησε, όμως, και παραπέρα, αδειάζοντας πλήρως τον Τσίπρα και τους συριζάιους. Διέψευσε αυτά που είχε πει ο Τσίπρας και χαρακτηρίσε «εγγραφολογία» και «φημολογία» τις διάφορες διαρροές για το περιεχόμενο της πρότασης των «θεσμών» προς την ελληνική κυβέρνηση. Λίγες ώρες πριν, «πηγές της Ευρωζώνης» (δηλαδή άνθρωποι του Ντεϊσελμπλουμ) εξέφραζαν αισιοδοξία για τις διαπραγματεύσεις και υποστήριζαν ότι απομένουν λίγες μόνο μέρες για την επίτευξη συμφωνίας σε τεχνικό επίπεδο (staff level agreement).

Τι ακριβώς συμβαίνει; Έχουμε πράγματι αγεφύρωτες διαφορές ή ο Τσίπρας δραματοποιεί σκόπιμα τα πράγματα για να μπορεί να περάσει τη συμφωνία από τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού προηγουμένως διανύσει κι άλλη απόσταση (που σημαίνει περισσότερα και συνολικά επαχθέστερα μέτρα) για να συναντηθεί με την πρόταση των «θεσμών»; Μήπως η ιστορία με το ΕΚΑΣ και τον ΦΠΑ στο ρεύμα υπακούει στη γνωστή τακτική του χότζα; Μήπως πετάει αυτά, ξέροντας ότι θα φύγουν (αν υπάρχουν

Ο κανουλάρχης

Μια ημέρα πριν το «κόλλη» του ΔΝΤ, στην καθιερωμένη συνέντευξη που δίνεται την πρώτη Τετάρτη κάθε μήνα, ο Μάριο Ντράγκι ζήτησε μια «σχυρή συμφωνία» προκειμένου η Ελλάδα να παραμείνει στο ευρώ, όπως είναι η επιθυμία όλων. Όταν ρωτήθηκε αν η ΕΚΤ θα αυξήσει το όριο έκδοσης εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου, απάντησε πως κάτι τέτοιο προϋποθέτει να υπάρχει «μια αξιόπιστη προοπτική για την επιτυχή ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης». «Μόνο έτσι το ΔΣ (της ΕΚΤ) θα εξετάσει μια αύξηση ορίου στα έντοκα γραμμάτια, καθώς δεν υπάρχουν αυτοματισμοί, αλλά δεν βρίσκομαστε εκεί».

Επειδή αυτό θα μπορούσε από κάποιους να θεωρηθεί ως «παράθυρο» για άνοιγμα κάποιας από τις κάνουλες δανεισμού του ελληνικού κράτους (οι άλλες κάνουλες αφορούν τα τρία τμήματα της δόσης των 7,2 δισ.), ο Ντράγκι έσπευσε να ξεαναρίξει στο τραπέζι την αύξηση στο κούρεμα των ενεχυρίων που καταθέτουν οι ελληνικές τράπεζες για να πάρουν ρευστότητα από τον ΕΛΑ της ΤτΕ, που ελέγχει από την ΕΚΤ. Οπως είπε, αυτό είναι ένα ζήτημα που η ΕΚΤ εξετάζει εδώ και λίγο καιρό και στην επόμενη συνεδρίαση το ΔΣ της «θα πρέπει να εξετάσει ποια είναι η κατάσταση με το ελληνικό χρέος».

Όσο η διαπραγμάτευση συνεχίζεται και η ελληνική κυβέρνηση κάνει συνεχείς υποχωρήσεις, ο Ντράγκι και οι υπόλοιποι τραπεζίτες της ΕΚΤ δεν πρόκειται να κάνουν μια τέτοια κίνηση, η οποία θα έκανε ακόμη πιο δραματική την κατάσταση στην Ελλάδα. Απλά διατηρούν την απειλή, βοηθώντας μ’ αυτήν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να κάνει και άλλα βήματα προς την υπογραφή της νέας μνημονιακής συμφωνίας, επικαλούμενη την ασφυξία στην οικονομία, που μπορεί να γίνει εφιαλτική αν η ΕΚΤ πραγματοποιήσει την απειλή της για μεγαλύτερο κούρεμα των ενεχυρίων. Σ’ αυτή την τελευταία φάση του παζαριού, ο Ντράγκι επιβεβαιώνει πως δεν είναι παρά ένας υψηλόβαθμος υπάλληλος της Bundesbank και της καγκελαρίας.



κόλας), οπότε να περάσει τα υπόλοιπα ισχυριζόμενος ότι απέτρεψε τα χειρότερα; Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και δε θα μπορούσε να διαφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού κι αυτός μια μνημονιακή συμφωνία ετοιμάζεται να υπογράψει.

Μήπως, όμως, πέρα από τη δραματοποίηση, οι ιμπεριαλιστές έχουν πράγματι σκληρύνει τη στάση τους, θέλοντας να «λιώσουν» τον ΣΥΡΙΖΑ και να τα πάρουν όλα τώρα, οπότε πράγματι κυφορείται ένα απότομο βάθμα της πολιτικής κρίσης, που θα οδηγήσει αναγκαστικά σε εκλογές, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα μπορεί να «σκησάει» τη συμφωνία που θέλουν οι ιμπεριαλιστές;

Απάντηση με βεβαιότητα σ’ αυτό το ερώτημα δεν μπορεί να δοθεί, γιατί δεν ξέρουμε το πραγματικό περιεχόμενο της διαπραγμάτευσης και τις θέσεις των δύο πλευρών. Ξέρουμε μόνο ότι διαρρέει το Μαξίμο, χωρίς να δίνει στη δημοσιότητα τα κείμενα της διαπραγμάτευσης (ούτε καν την πρόταση της ελληνικής πλευράς). Οπότε σ’ αυτές τις διαρροές δεν μπορούμε να δώσουμε καμιά βάση. Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι οι ιμπεριαλιστές ανεβάζουν τις εκβιαστικές απαιτήσεις τους, για να πάρουν όσο γίνεται περισσότερα «εμπροσθοβαρώς», όπως έκαναν και με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Έχουν, όμως, στρατηγική **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15**

Πολιτική διαπραγμάτευση!

Είναι πολιτική διαπραγμάτευση αυτό που γίνεται τις τελευταίες μέρες, με πρωταγωνιστή τον Τσίπρα; Ή μήπως είναι απλώς τεχνική διαπραγμάτευση σε πολιτικό επίπεδο;

Δεν παίζουμε με τις λέξεις. Πίσω από τους όρους υπάρχει ουσία. Όταν οι συριζάιοι έλεγαν πως δε συζητούν με την τρόικα, αλλά θα κάνουν πολιτική διαπραγμάτευση, εννοούσαν πως δεν πρόκειται να κάνουν «μπακάλικη» συζήτηση για το ύψος των διάφορων μέτρων, αλλά θα φτιάξουν μόνοι τους ένα πρόγραμμα, συμβατό με το προεκλογικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, και αυτό θα το διαπραγματευθεί ο Τσίπρας με τους ομολόγους του, ξεκαθαρίζοντάς τους ότι η κυβέρνηση έχει πρόσφατη λαϊκή εντολή από την οποία δεν μπορεί να αποστεί.

Πώς εξελίχτηκαν έκτοτε τα πράγματα; Η πολιτική διαπραγμάτευση του Τσίπρα, με τις επισκέψεις σε Ρώμη, Παρίσι, Βρυξέλλες, Βιέννη, δεν απέδωσε τίποτα. Και από το Ευροgroup βγήκε στις 20 Φλεβάρη μια απόφαση-σταθμός, που παρέπεμπε την ελληνική κυβέρνηση σε συζητήσεις με την τρόικα, η οποία για την περίπτωση μετονομάστηκε σε «θεσμούς».

Ακολούθησε η περίοδος της «δημιουργικής ασάφειας», κατά την οποία η κυβέρνηση το κωλοβάραιε, κατά το κοινώς λεγόμενο, ξύνοντας τον πάτο των κρατικών ταμείων και κηρύσσοντας γενική εσωτερική στάση πληρωμών (πλην μισθών και συντάξεων) για να αποπληρώσει στην ώρα τους (μια φορά και πριν την ώρα τους) τους δανειστές.

Η περίοδος της «δημιουργικής ασάφειας» τερματίστηκε όταν ο Τσίπρας πάτησε για πρώτη φορά το κόκκινο χαλί της γερμανικής καγκελαρίας. Ο Μπαρουράκης (μετρ της μαρούφας, της αοριστολογίας και της καθυστέρησης) πήγε στη μπάντα, οι συνεργάτες του εξοβελίστηκαν από τη διαπραγματευτική ομάδα θα και ηγία ανέλαβαν οι άνθρωποι του Δραγώσάκη (Χουλιαράκης και σία), με συντονιστή τον Τσακάλωτο και άνθρωπο «ειδικών αποστολών» τον Παπιά.

Μέχρι που φτάσαμε στην τρέχουσα εβδομάδα. Οι τεχνοκράτες τελείωσαν τη δουλειά τους, κατέγραψαν τις προτάσεις τους και ο λόγος δόθηκε στους πολιτικούς. Μέρκελ και Ολάντ, οι εκπρόσωποι του γερμανογαλλικού άξονα, πρώτα συσκέφτηκαν με τηδεδιάσκεψη με τον Τσίπρα και άκουσαν τις απόψεις του. Στη συνέχεια, κάλεσαν σε πενταμερή διάσκεψη στο Βερολίνο τους εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων των δανειστών (Γιούνκερ, Ντράγκι και Λαγκάρντ). Στην πενταμερή αυτή σύσκεψη, από την οποία αποκλείστηκε ο Τσίπρας, βγήκε η συνισταμένη των απόψεων των θεσμικών οργάνων, γράφτηκε στο χαρτί και ανατέθηκε στον Γιούνκερ να την ανακοινώσει στον Τσίπρα.

Φεύγοντας για τις Βρυξέλλες, ο Τσίπρας δήλωσε πως δεν έχει ενημερωθεί για κείμενο-πρόταση των «θεσμών» και πως δεν έχει πάρει καμιά απάντηση στο κείμενο-πρόταση που η ελληνική κυβέρνηση έστειλε την προηγούμενη μέρα. Βγαίνοντας από τη

Πολύς λόγος έγινε αυτές τις μέρες για τη μεγάλη δυσκολία των θεμάτων ειδικά στα μαθηματικά κατεύθυνσης, στη βιολογία ή στα αρχαία ελληνικά, ενώ τα δημοσιεύματα δίνουν και παίρνουν με προβλέψεις για πτώση των βάσεων εισαγωγής.

Είναι αλήθεια να απορεί κανείς με τις επιλογές της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων και να αναρωτιέται τι άνθρωποι είναι αυτοί (οι δυο μάλιστα είναι καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), που εκδίδονται έτσι τα νέα παιδιά, βάζοντας θέματα που δε μπορούν να επιλύσουν μέσα σε τρεις ώρες ακόμη και δυνατόι λύτες. Είναι να απορεί για το αν έχουν σχέση με την πραγματικότητα του σχολείου ή αν επιλέγουν τέτοιου είδους θέματα εξωτερικεύοντας κάποια προσωπικά κόμπλεξ.

Άλλες φορές πάλι περισεύουν οι πανηγυρισμοί για τα εύκολα θέματα που δε δυσκόλεψαν τους μαθητές και δημιούργησαν κλίμα ευφορίας, που, όμως, θα εκτινάξει τις βάσεις στα ύψη, θα δημιουργήσει αύξηση του αριθμού των αρίστων, προκαλώντας μια άλλη παρενέργεια, αφήνοντας εκτός των πυλών των περιζήτητων σχολών μεγάλη μερίδα καθόλα «άξιων» υποψήφιων.

Σχολιαστές θίγουν την επιτυχημένη ή μη επιλογή των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, αν δηλαδή μπόρεσαν αυτά να πραγματώσουν το ρόλο τους, λειτουργώντας θετικά στην κατάταξη των υποψήφιων σε όλο το εύρος της βαθμολογίας, άλλοι ασχολούνται με την εξαγωγή στατιστικών συμπερασμάτων σχετικά με τη διακύμανση των βάσεων εισαγωγής, άλλοι προβλέπουν με βάση τα στοιχεία που διαρρέουν από τα βαθμολογικά κέντρα ποιες σχολές του κέντρου ή της περιφέρειας θα «ανέβουν» ή θα «πατώσουν», ποιοι παράγοντες θα καθορίσουν τις βάσεις (π.χ. οι μετεγγραφές, η οικονομική κρίση που εξαφάνισε τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς και οδηγεί τους υποψήφιους σε αναγκαστικές επιλογές σχολών με βάση τον τόπο κατοικίας) και άλλοι κάνουν παραινήσεις προς τους νέους να αποβάλουν το άγχος, να σταθούν ψύχραιμοι, γιατί στο κάτω-κάτω μια αποτυχία στις εξετάσεις δεν είναι και το τέλος του κόσμου!

Όλοι αυτοί στέκονται στα επιφανόμενα, προσεγγίζουν τις εξετάσεις «τεχνικά» και αποκρύπτουν την ουσία: οι πανελλαδικές εξετάσεις είναι ένα κακοφορμισμένο σπυρί, ένα καρκίνωμα πάνω σ' ένα σώμα, το σώμα του αστικού σχολείου.

Ας δούμε, λοιπόν, τι κρύβεται πίσω απ' την κουρτίνα, ξεκινώντας από μια βασική αρχή: σχολείο έξω απ' την πολιτική είναι ψέμα και υποκρισία. Σχολείο εν κενώ, έξω από κοινωνι-

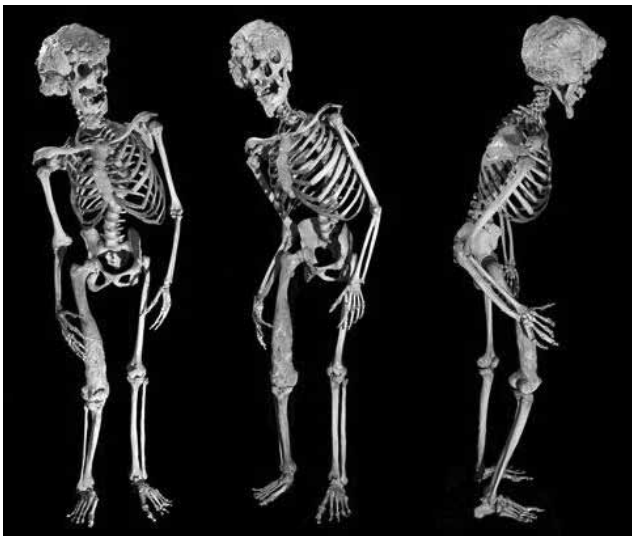
Σάπιο είναι όλο το σύστημα και οι εξετάσεις η χαριστική βολή

κό σύστημα είναι απάτη.

Εν προκειμένω, στον καπιταλισμό, το σχολείο ως προθάλαμος της παραγωγής αναλαμβάνει να προετοιμάσει προσωπικότητες ικανές να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των καπιταλιστών για αύξηση της κερδοφορίας τους. Προσωπικότητες, δηλαδή, «λειψές» και όχι ολοκληρωμένες με στέρεες πλατιές γνώσεις και κριτική σκέψη, που επιπλέον έχουν αποδεχθεί και σωματοποιήσει την οσφυοκαμψία έναντι κάθε ισχυρού.

Σ' αυτό το στόχο υποτάσσεται ολόκληρη η εκπαιδευτική διαδικασία, με τις υποπαραμέτρους της: Το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων και των σχολικών εγχειριδίων και την έκταση της ύλης. Τη διαμόρφωση των ωρολόγιων προγραμμάτων με την κατανομή των ωρών ανάμεσα στα γνωστικά αντικείμενα. Τον τρόπο διεξαγωγής των μαθημάτων, προσανατολισμένο κυρίως στην από καθέδρας διδασκαλία. Την επιβράβευση της παπαγαλίας και την απουσία της αναλυτικο-συνθετικής μεθόδου. Το στραγγαλισμό και όχι την ανάδειξη των ιδιαίτερων κλίσεων και χαρακτηρισμών των μαθητών. Την προώθηση των παντός είδους αντιδραστικών ιδεολογημάτων της αστικής τάξης φρονηματικού τύπου, μέσω κυρίως των λεγόμενων ανθρωπιστικών σπουδών. Τη σχέση δάσκαλου-μαθητή, που αναπτύσσεται στρεβλά μέσα σ' αυτό το πλαίσιο. Τη στάση ζωής των εκπαιδευτικών, με αντίκτυπο και στην εργασία τους, που αντανakλά εν πολλοίς και το επίπεδο της ταξικής τους συνείδησης και το επίπεδο της ταξικής συνειδητότητας του εκπαιδευτικού κινήματος. Τις παντός είδους αξιολογικές κρίσεις και εξετάσεις των μαθητών (π.χ. βαθμολογία, τεστ, διαγωνίσματα, προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις) που λειτουργούν ως μηχανισμός κατάταξης-κατηγοριοποίησης, αποθεώνουν τις ικανότητες απομνημόνευσης, εντείνουν το άγχος, την αγωνία, βοηθούν στην ενσωμάτωση της απόρριψης και προετοιμάζουν τους νέους για το σκληρό κοινωνικό σύστημα της επιλογής.

Και βέβαια δε μπορούμε να μιλάμε για «ίσες ευκαιρίες» σε μια ταξικά διαχωρισμένη κοινωνία. Είναι άλλες οι αφετηρίες από τις οποίες ξεκινούν τα παιδιά των εργατών, των αγροτών, των φτωχών, των περιθωριοποιημένων κοινωνικά από τις αφετηρίες των παιδιών των προερχόμενων από μεσαία και



υψηλά κοινωνικο-οικονομικά στρώματα, από στρώματα με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και ενδιαφέροντα και άλλη η εξέλιξή τους, στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ενώ το σχολείο ελάχιστα μπορεί να εκπληρώσει τον περίφημο «αντισταθμιστικό» του ρόλο, με μειωμένη μάλιστα στο ελάχιστο κρατική επιχορήγηση.

Σ' αυτό το πλαίσιο, ακόμη και ο καλός δάσκαλος, αυτός που πασχίζει με όλες του τις δυνάμεις να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά όσες γνώσεις έχει, αυτός που πασχίζει να

διαπεράσει τα σκοτάδια, καλλιεργώντας την οξύνοια, την κρίση, τη δημιουργικότητα, τη συλλογική προσπάθεια, γίνεται «ανεπαρκής».

Τη χαριστική βολή τη δίνει το εξεταστικοκεντρικό σύστημα, ειδικά οι εξετάσεις εισαγωγής στην τριτοβάθμια εξέταση. Όλο το σχολείο στροβιλίζεται γύρω από αυτές και εξαφανίζεται κάθε άλλη πολύπλευρη λειτουργία του, αφού από την επιτυχία σε αυτές καθορίζεται λίγο-πολύ και η επαγγελματική σταδιοδρομία και εξέλιξη (μιλάμε γενικά και όχι για τις

περιόδους μεγάλης κρίσης και τεράστιας ανεργίας), που είναι στόχοι επίτευξης της κοινωνικής καταξίωσης.

Μέσα σ' αυτό το σύστημα, το φροντιστήριο έρχεται ως αναγκαία παράπλευρη δραστηριότητα, προσφέροντας «λύσεις» και «συνταγές επιτυχίας» ασφαλώς σε εκείνους που έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Η αστική τάξη, θορυβημένη από την ισχυρή, ιστορικά διαμορφωμένη, τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, φυλάει ως κόρη οφθαλμού τον ταξικό φραγμό των πανελλαδικών εξετάσεων. Όσα φτιασιδώματα κι αν του κάνει κατά καιρούς, ο πυρήνας του μένει αναλλοίωτος. Είναι ο «κλειστός αριθμός» εισακτέων (numerus clausus), αυτός που θα πει την τελευταία λέξη. Αυτός είναι που βάζει «το ταβάνι» σε αυτούς που θα εισαχθούν κάθε φορά στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, ανεξάρτητα από τα εάν τα θέματα

των εξετάσεων είναι δύσκολα ή εύκολα.

Ο «κλειστός αριθμός» είναι η στρόφιγγα που ρυθμίζει τη ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ανάλογα με τις ανάγκες του συστήματος, οι τορπίλες των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας απλώς κατανέμουν αυτή την ροή, κατασκευάζοντας ποσοστά «αρίστων» και «αποτυχημένων».

Κοντολογίς, οι εξετάσεις δε μπορούν να κρίνουν την ικανότητα των νέων να σπουδάσουν. Άλλωστε οι πιο ευκατάστατοι οικονομικά τελικά αυτό το επιτυγχάνουν σπουδάζοντας σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Είναι η διαδικασία, που συγκαλύπτει την πραγματικότητα, είναι το φωτοστέφανο της ταξικής διαφοροποίησης της κοινωνίας.

Ο αγώνας για την ελεύθερη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο, για την κατάργηση του σκληρού ταξικού φραγμού των πανελλαδικών εξετάσεων απλά θα ανακουφίσει τα παιδιά της εργαζόμενης κοινωνίας, που πληττονται από ατέλειωτους ταξικούς φραγμούς στον καπιταλισμό, το αδιαπραγμάτευτο, όμως, δικαίωμά της στην χωρίς φραγμούς μόρφωση, θα επιτευχθεί μόνο με την ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης.

Για ένα πουκάμισο αδειανό

Ποιος είναι ο πιο φανατικός Πασόκος αυτή την περίοδο; Η Φώφη. Τόσο φανατικά που έφτασε στο σημείο να πει ότι θεωρεί «αδιανόητο ένα κόμμα σαν το ΠΑΣΟΚ να μπορεί να συζητάει την αυτοδιάλυσή του. Που έχει γράψει ιστορία στον τόπο, που έχει αλλάξει τη μοίρα των ανθρώπων, ένα κόμμα που εκπροσωπείται στο Κοινοβούλιο με μια πολύ δυναμική και πολύ ικανή και αποτελεσματική κοινοβουλευτική ομάδα, που έχει εκπροσώπους στο ευρωκοινοβούλιο, που έχει εκπροσώπηση δυναμική που πλειοψηφεί σε όλους τους κοινωνικούς χώρους». Που έφτασε στο σημείο να γράψει ότι «δηλώνει παρούσα», γιατί «πιστεύει ακράδαντα ότι το ΠΑΣΟΚ θα μπορέσει να αποτελέσει ακόμη μια φορά τον καταλύτη των εξελίξεων και τον πυρήνα των απαραίτητων συνθέσεων»!

Σα να μην πέρασε μια μέρα από τις τελευταίες εκλογές, που κατέταξαν το ΠΑΣΟΚ τελευταίο στη σειρά των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Φώφη είν' αυτή, όμως, δεν μπορούμε να απαιτούμε τίποτ' άλλο. Η Φώφη έχει καταλάβει ότι ο Βενιζέλος με τους δικούς του θέλει να διαλύσει το ΠΑΣΟΚ και να φτιάξει κάτι άλλο, οπότε σ' αυτήν (που θέλει να γίνει αρχηγός με μοναδικό προσόν το επώνυμο Γεννηματά) δεν μένει τίποτ' άλλο από την έξαψη του θυμικού των ελάχιστων Πασόκων που επιμένουν ν' ακολουθούν το άλλοτε κραταιό κόμμα της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας. Θεωρεί πως το brandname «ΠΑΣΟΚ» μπορεί να αποδειχτεί πιο ελκυστικό από το brandname «Παπανδρέου» που μάταια προσπάθησε να πουλήσει στο εκλογικό σώμα ο Γιωργάκης στις τελευταίες εκλογές.

Ανάλογες σκέψεις με τη Φώφη κάνουν και οι υπόλοιποι μνηστήρες της αρχηγίας. Ο Κωνσταντίνουπουλος, που εκπροσωπεί το στενό βενιζελικό πυρήνα, ο Λοβέρδος, που εκπροσωπεί τον εαυτό του, ο Ανδρουλάκης που τα ξαναβρήκε με τον Σκανδαλίδη και προσπαθεί να ελέγξει το σώμα των συνέδρων. Οποιος πάρει τη σφραγίδα θα μπορέσει να δοκιμάσει στη συνέχεια την τύχη του στην αρένα της «Κεντροαριστεράς». Χωρίς τη σφραγίδα θα είναι ένα τίποτα, με τη σφραγίδα θα έχει κάποια ελπίδα.

Όμως, τα όσα θα διαδραματιστούν στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, που άρχισε από χτες, το πολύ να τροφοδοτήσουν τις παραπολιτικές στήλες. Κοινωνικό γεγονός δεν πρόκειται να είναι αυτό το συνέδριο, ούτε όμως και πολιτικό γεγονός. Η πλειοψηφία των μεσαίων στελεχών την έκανε για ΣΥΡΙΖΑ πριν τις εκλογές, ενώ όσοι δεν πρόλαβαν κοιτάζον να τα καταφέρουν τώρα. Τα λάμια ενδιαφέρονται μόνο για την επιβίωσή τους. Επομένως, οι «κορυφαίοι» θα έχουν όλη την άνεση να μαλλιοτραβήχουν στο συνέδριο, τροφοδοτώντας τις παραπολιτικές στήλες.

«Πέταξε» και η ελεύθερη πρόσβαση

«Βεβαίως, ένας θεσμός που πρέπει να εξετάσουμε, όχι σε ό,τι αφορά την εγκυρότητά του, αλλά να εξετάσουμε αν μπορούμε να τον **καλύτερεύσουμε** σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαδικασία αυτή καθ' αυτή».

Όλοι γνωρίζουμε πως οι γενικές εξετάσεις σε μια ευαίσθητη ηλικία για τους νέους ανθρώπους της χώρας μας, αγόρια και κορίτσια, είναι μια μεγάλη δοκιμασία.

Βέβαια, στη σκέψη όλων μας είναι πώς αυτή η δοκιμασία θα μπορούσε να μετεξελιχθεί **σε μια δοκιμασία, βεβαίως, πάντα, αλλά που θα μετρά περισσότερο τις ικανότητες και λιγότερο τη στιγμή...**» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Τάδε εφη ο Αλέξης Τσίπρας κατά τη συμβολική επίσκεψή του στο υπουργείο Παιδείας με το τέλος των πανελλαδικών εξετάσεων, θέλοντας να στείλει τάχα μήνυμα θάρρους και ψυχραιμίας στα παιδιά, να συγχαρεί το προσωπικό για τη διεξαγωγή των πανελλαδικών και να δηλώσει το υποκριτικό ενδιαφέρον της συγκυβέρνησης για την Παιδεία, που, κατά τα άλλα, έχει αποδεχθεί να συνεχίσει να την έχει τοποθετημένη στον Προκρούστη των Μνημονίων.

Τι είπε με αυτές τις δηλώσεις του ο Τσίπρας; Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πέταξε στο καλάθι των αχρήστων τις προεκλογικές δεσμεύσεις και τα λαμπερά προγράμματα για δήθεν ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Είπε καθαρά ότι στόχος είναι η καλύτερευση της δοκιμασίας και όχι η κατάργησή της και η αντικατάστασή της από μια άλλη -σε κάθε περίπτωση- δοκιμασία που θα μετρά τις ικανότητες και όχι τη στιγμή. Την έκφραση αυτή μπορεί να εκτιμήσει κανείς αναλόγως. Μπορεί να σημαίνει επανειλημμένες εξετάσεις καθ' όλη τη διάρκεια του Λυκείου (κάτι π.χ. σαν το σύστημα Αρσέννη), συνεχή τεστ, μέτρηση βαθμολογίας σε κάποια ή σε όλα τα μαθήματα, κ.ά.

Όπως και να έχει θα πρόκειται και πάλι για ένα σύστημα επιλογής, που θα υπηρετεί τους ταξικούς φραγμούς, αφού «ικανότητες» και ταξική προέλευση των μαθητών μέσα στο αστικό σύστημα είναι έννοιες αλληλένδετες.

Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στον Ν. Παρασκευόπουλο

Να δοθεί αμέσως εκπαιδευτική άδεια στον Ν. Ρωμανό

Με μια δήλωση – μνημείο υποκρισίας, ψεύδους και στρεψοδικίας απάντησε ο υπουργός Δικαιοσύνης στην είδηση ότι ο ανακριτής Ε. Νικόπουλος τοποθετήθηκε αρνητικά στο αίτημα του Νίκου Ρωμανού προς το συμβούλιο της φυλακής να του χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως δικαιούται, σύμφωνα με το άρθρο 11 του νόμου 4312/2014, που ψηφίστηκε στη διάρκεια της απεργίας πείνας που πραγματοποιήσε ο πολιτικός κρατούμενος και ξεσήκωσε ένα τεράστιο κίνημα συμπαράστασης.

Ο νόμος είναι σαφής: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, ο τρόπος και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εξαστάσεως παρακολούθηση των μαθημάτων και των εργαστηρίων, καθώς και η συμμετοχή στις εξετάσεις των ανωτέρω φοιτητών ή σπουδαστών, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών της σχολής στην οποία φοιτούν. Στους ιδίους φοιτητές και σπουδαστές μπορεί να χορηγείται άδεια με ηλεκτρονική επιτήρηση, χωρίς περιορισμούς του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν με επιτυχία παρακολουθήσει το ένα τρίτο (1/3) των μαθημάτων και εργαστηρίων, κατά τους όρους που ορίζεται με την Κοινή Υπουργική Απόφαση του προηγούμενου εδαφίου επί ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο. Στην τελευταία περίπτωση η αίτηση δεν απορρίπτεται

από το Συμβούλιο του άρθρου 70 παρ. 1 παρά μόνο με ειδική αιτιολογία».

Πρέπει, λοιπόν, να εκδοθεί μια ΚΥΑ, η οποία θα καθορίζει τα σχετικά με την χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας με ηλεκτρονική επιτήρηση (βραχιολάκι). Από τις 12 του περασμένου Δεκέμβρη, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ ο νόμος, μέχρι σήμερα πέρασαν σχεδόν έξι μήνες. Ο Χ. Αθανασίου, που αναγκάστηκε να ψηφίσει αυτή τη διάταξη, δεν είχε καμιά πρεμούρα να ετοιμάσει την ΚΥΑ, χωρίς την οποία ο νόμος δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Μεσολάβησαν και οι εκλογές, το παράτησε. Ο Ν. Παρασκευόπουλος, όμως, γιατί δεν έκανε τίποτα ώστε να ετοιμάσει την ΚΥΑ, στους περισσότερους από τέσσερις μήνες της υπουργίας του;

Με θράσος χιλίων χιμπατζήδων ο υπουργός Δικαιοσύνης δήλωσε την περασμένη Τετάρτη: «Η σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση, **αν και μη αναγκαία, έχει ήδη δρομολογηθεί**». Δεν υπάρχει κόκκος αλήθειας σ' αυτή την πρόταση. Όπως φαίνεται από τη διάταξη του νόμου, που παραθέσαμε παραπάνω, **η ΚΥΑ είναι αναγκαία**, αφού αυτή θα καθορίσει τους όρους για τη χορήγηση και της εκπαιδευτικής άδειας με ηλεκτρονική επιτήρηση. Όσο για τη δρομολόγηση, μόλις την ίδια μέρα που έκανε τη δήλωση (Τετάρτη, 3 Ιούνη) εδέχσε ο υπουργός Δικαιοσύνης να δημοσιεύσει στη Διαύγεια την απόφασή του για τη σύσταση και συγκρότηση Ομάδας Εργασίας που θα συντάξει την ΚΥΑ. Η απόφαση έχει ημερομηνία 13 Μάη, αλλά –επαναλαμβάνουμε– δημοσιεύ-

τηκε στη Διαύγεια μόλις στις 3 Ιούνη, μέρα που έγινε γνωστή η αρνητική απάντηση Νικόπουλου στο αίτημα Ρωμανού προς το συμβούλιο της φυλακής να του χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια! Μέρους πριν, τηλεφωνούσαμε στο υπουργείο Δικαιοσύνης και ρωτούσαμε για την έκδοση αυτής της ΚΥΑ, επειδή είχαμε υπόψη μας ότι ο Ν. Ρωμανός πληρούσε πλέον τις προϋποθέσεις για να πάρει εκπαιδευτική άδεια. Η απάντηση που μας έδωσε την προηγούμενη εβδομάδα η προϊσταμένη του Τμήματος Νομοθετικού Έργου ήταν πως σε λίγες μέρες θα εκδοθεί απόφαση για τη συγκρότηση της ομάδας εργασίας που θα συντάξει την ΚΥΑ! Τελικά, χρειάστηκε να υποβάλει αίτηση ο Ν. Ρωμανός, να υπάρξει αρνητική απάντηση του ανακριτή, στον οποίο απευθύνθηκε το συμβούλιο της φυλακής, για να εκδώσει την απόφαση συγκρότησης της ομάδας εργασίας ο υπουργός, θέτοντας προθεσμία για την περάτωση του έργου της την 15η Ιούλη. Δηλαδή, θα έχουν περάσει εφτά μήνες από την ψήφιση της σχετικής διάταξης για να υπάρχει ένα σχέδιο ΚΥΑ, που στη συνέχεια θα πρέπει να υπογράψουν τρεις υπουργοί! Η μεθόδευση είναι προφανής: άφησαν σκόπιμα να κυλήσει ο χρόνος για να μην μπορέσει ο Ν. Ρωμανός να πάρει εκπαιδευτική άδεια γι' αυτό το εξάμηνο. **Τον παραπέμπουν στον Σεπτέμβρη!**

Προχώρησε, όμως, και σε άλλη πρόκληση ο Ν. Παρασκευόπουλος, δηλώνοντας: «Στη συγκεκριμένη περίπτωση, για την οποία διατυπώθηκε αρνητική γνώμη του ανακριτή, το Υπουργείο

Δικαιοσύνης δεν μπορεί να παρέμβει, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχει πιθανότητα άσκησης ενδίκων μέσων». Αντί να ασκήσει διαδικασία πειθαρχικού ελέγχου και στο συμβούλιο της φυλακής, που απευθύνθηκε στον αναρμόδιο ανακριτή, και στον ανακριτή που γνωμοδότησε αναρμοδίως, ο υπουργός Δικαιοσύνης παίρνει στάση Πόντιου Πιλάτου και συστήνει στον Ν. Ρωμανό να ασκήσει ένδικα μέσα! Ενδिका μέσα σε μια διαδικασία που δεν προβλέπεται από το νόμο!

Τι έπρεπε να απαντήσει το συμβούλιο της φυλακής στην αίτηση του Ν. Ρωμανού; Στη χειρότερη περίπτωση, ότι περιμένει την έκδοση της ΚΥΑ που προβλέπει ο νόμος, για να εξετάσει το αίτημά του. Στοιχειώδης υπηρεσιακή (και όχι προσωπική) εντιμότητα θα επέβαλε στο συμβούλιο της φυλακής να απευθυνθεί υπηρεσιακά στο υπουργείο Δικαιοσύνης και να ρωτήσει τι γίνεται με την έκδοση της ΚΥΑ, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη κρατούμενος που δικαιούται εκπαιδευτική άδεια με ηλεκτρονική επιτήρηση και έχει υποβάλει σχετικό αίτημα. Αντί γι' αυτό, το συμβούλιο της φυλακής έστειλε την αίτηση Ρωμανού στον ανακριτή, η σύμφωνη γνώμη του οποίου δεν προβλέπεται πλέον στο νόμο (ο κρατούμενος που έχει τις προϋποθέσεις απευθύνεται στο συμβούλιο της φυλακής, ενώ οι όροι και προϋποθέσεις θα καθοριστούν με την ΚΥΑ που θα εκδοθεί). Και ο ανακριτής Νικόπουλος, ενώ δεν είναι πλέον αρμόδιος, αντί να επιστρέψει την αίτηση στη φυλακή με την επισήμανση ότι δεν είναι αρμόδιος, έβγαλε

για μια ακόμη φορά το άχτι του κατά του Ν. Ρωμανού (είναι ο ίδιος που χειριζόταν την υπόθεση και στη διάρκεια της απεργίας πείνας του πολιτικού κρατούμενου) και γνωμοδότησε αρνητικά.

Ο Ν. Παρασκευόπουλος όφειλε να ελέγξει πειθαρχικά και το συμβούλιο της φυλακής και τον ανακριτή. Αντί να κάνει αυτό, στο όνομα της αστικής νομιμότητας, βουτήχτηκε και ο ίδιος στην ίδια παρανομία, για να καλύψει την επί τόσους μήνες καθυστέρηση στην έκδοση της ΚΥΑ, για την οποία είναι αποκλειστικά υπεύθυνος ο ίδιος. Για μια ακόμη φορά, ο άλλοτε αστοφιλελεύθερος καθηγητής του ποινικού δικαίου αποδείχτηκε ένας θλιβερός πολιτικάντης και αδίστακτος εξουσιολάγνος.

Η λύση είναι μία. Για να μη χάσει ο Ν. Ρωμανός την εξεταστική περίοδο, να του δώσει άδεια το συμβούλιο της φυλακής να συμμετάσχει. Δεν είναι δική του η ευθύνη που το υπουργείο δεν εξέδωσε την ΚΥΑ. Ο Ν. Παρασκευόπουλος καλά θα κάνει να σταματήσει να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο και να δώσει άμεση λύση. Τουλάχιστον να αποδειχτεί αληθινή (και όχι υποκριτική, όπως αποδεικνύεται μέχρι στιγμής), η κατακλείδα της δήλωσής του, ότι «σε κάθε περίπτωση θα παρακολουθεί την εξέλιξη του όλου θέματος ώστε να προβεί σε οποιοδήποτε θεσμικό βήμα (ακόμα και νομοθετικά) κριθεί απαραίτητο, ώστε να διασφαλίζεται και πρακτικά το δικαίωμα των κρατουμένων στην εκπαίδευση». Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.

Ευρωπαϊκή Ένωση

Μεγαλώνει η γκρίνια για τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας

Όσο περνά ο καιρός αυξάνονται οι αντιδράσεις από την πλευρά πολλών ισχυρών καπιταλιστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις συνεχιζόμενες κυρώσεις σε βάρος της Ρωσίας, καθώς έχουν αποδειχτεί αναποτελεσματικές στο να αναγκάσουν το Κρεμλίνο να αλλάξει τη στάση του στο ουκρανικό ζήτημα και ταυτόχρονα πλήττουν σοβαρά τα συμφέρόντά τους.

Τα βέλη αυτή τη φορά εκτοξεύονται μέσω του γερμανικού περιοδικού «Der Spiegel», σύμφωνα με το οποίο, οι οικονομικές συναλλαγές Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ρωσίας μειώθηκαν περίπου 10% στους δύο πρώτους μήνες του 2015 σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά, ενώ, σύμφωνα με τα ρωσικά στατιστικά στοιχεία, το εμπόριο ΗΠΑ – Ρωσίας αυξήθηκε περίπου 6% το ίδιο διάστημα.

Μόνο την προηγούμενη

βδομάδα, αναφέρει το «Der Spiegel», η αμερικάνικη εταιρία Bell Helicopter υπέγραψε μια συμφωνία με τη ρώσικη Urals Civil Aviation Plant (UZGA) με την οποία χορηγείται στη δεύτερη η άδεια συναρμολόγησης της τελευταίας τροποποίησης του ελαφρού μονοκινητήριου ελικοπτερου Bell 407GXP. Αυτή είναι η πρώτη φορά που η Bell παραχωρεί τη συναρμολόγηση των ελικοπτερών της σε ξένη εταιρία. Σημειωτέον ότι το εργοστάσιο της UZGA είναι τμήμα της Rostec Corporation, η οποία μαζί με το διευθύνοντα σύμβουλό της Sergey Chemezov είναι στη λίστα των κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το γερμανικό περιοδικό διαμαρτύρεται, μεταξύ άλλων, για τη Boeing ότι δεν αντιμετωπίζει καμιά δυσκολία από τις κυρώσεις και συνεχίζει την κοινοπραξία της με τη ρώσικη Ural Boeing Manufacturing

(UBM). Τις εγκαταστάσεις της κοινοπραξίας επισκέφτηκε τον Απρίλη ο αμερικάνος πρεσβευτής στη Ρωσία Τζον Τεφτ, ο οποίος υποσχέθηκε να διευκολύνει τη συνεργασία της με τη ρώσικη VSMPO-Avisma, τη μεγαλύτερη βιομηχανία τιτανίου στον κόσμο.

Τη ίδια στιγμή, η γερμανική Siemens δεν κατάφερε να κερδίσει μια συμφωνία για την παράδοση σύγχρονων τρένων και την κατασκευή μιας σιδηροδρομικής γραμμής υψηλής ταχύτητας από τη Μόσχα μέχρι το Καζάν. Το έργο, ύψους 2 δισ. δολαρίων, ανέλαβε η Κίνα.

Το κλίμα αμφισβήτησης των κυρώσεων από τις περισσότερες χώρες-μέλη της ΕΕ αποτυπώνεται και στη δήλωση στο «Spiegel» του γερμανού Frank Schauf, διευθύνοντα συμβούλου του Association of European Business στη Μόσχα: «Οι Αμερικάνοι έχουν

ασκήσει μεγάλη πίεση στην Ευρώπη για να επιβάλει σκληρές κυρώσεις, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι οι ίδιοι επέκτειναν το εμπόριό τους με τη Ρωσία την περασμένη χρονιά».

Σ' αυτό το κλίμα εντάσσεται και η επίσκεψη του πρωθυπουργού της Σλοβακίας Ρόμπερτ Φίκο στη Μόσχα στις 2 Ιούνη, ο οποίος μετά τις συνομιλίες του με το ρώσο πρωθυπουργό Ντμίτρι Μεντβέντεφ δήλωσε:

«Ο σκοπός της συνάντησής μας είναι η ανάγκη να ξεπεράσουμε τους αρνητικούς παράγοντες στο εμπόριο και στις οικονομικές μας σχέσεις. Η μείωση στις συναλλαγές μας στους τρεις τελευταίους μήνες κατά 40% δεν πρέπει να συνεχιστεί. Το νούμερο είναι τρομερό». Σημειωτέον ότι η Σλοβακία είναι από τις χώρες-μέλη που από καιρό έχουν αμφισβητήσει ανοιχτά την αποτελεσματικότητα των κυρώσεων.

Απλή μετονομασία των φυλακών Δομοκού από Γ σε Β τύπου

Το θέμα της επαναφοράς του Δομοκού σε φυλακή τύπου Β βρίσκεται σε εξέλιξη. Η εξωτερική αστυνομική φρουρά θα φύγει και θα αναλάβει την εξωτερική φύλαξη η προβλεπόμενη δύναμη. Αυτή ήταν η απάντηση που πήραμε από το Γραφείο του γενικού γραμματέα Αντιεγκληματικής Πολιτικής του υπουργείου Δικαιοσύνης, στο ερώτημά μας τι γίνεται με την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ, που έχει μεν νομοθετηθεί, όμως στην πράξη δεν έχει γίνει τίποτα.

Και με τους κρατούμενους που μεταφέρθηκαν εκεί τι θα γίνει; Γιατί δεν επαναμετάγονται στις φυλακές από τις οποίες μετέχτησαν στο Δομοκό; Η υπηρεσιακή παράγοντας που χρεώθηκε να απαντήσει στα ερωτήματά μας προσπάθησε να αποφύγει το ερώτημα. Αυτό δεν έχει σχέση με την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ, ήταν η απάντησή της. Υπάρχει διαδικασία για τις μεταγωγές και αυτή εξακολουθεί να ισχύει.

Με τον ίδιο μονότονο τρόπο απαντούσε και όταν της επισημάναμε ότι οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι μεταφέρθηκαν στο Δομοκό για να εγκλειστούν στην πτέρυγα τύπου Γ που κατασκευάστηκε εκεί, και όχι στο πλαίσιο κάποιας συνήθους διαδικασίας μεταγωγής, οπότε είναι λογικό να περιμένει κάποιος πως η κατάργηση του ειδικού καθεστώτος των φυλακών τύπου Γ θα οδηγήσει και σε άρση αυτών των ad hoc μεταγωγών στον Δομοκό. Της επισημάναμε, ακόμη, ότι πολιτικοί κρατούμενοι έχουν υποβάλει αιτήσεις για επιστροφή τους στη φυλακή όπου κρατούνταν μέχρι να μεταχθούν στη Γ τύπου του Δομοκού και η απάντηση ήταν η ίδια: αυτή είναι μια διαδικασία ανεξάρτητη από την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ. Ακόμη και την απόπειρα επαναμεταγωγής στο Δομοκό των Ν. Μαζιώτη και Κ. Γουρνά από τον Κορυδαλλό, όπου μεταφέρθηκαν για το εφετείο της υπόθεσης του ΕΑ, τη θεώρησε απολύτως φυσιολογική, αποκαλύπτοντάς μας εμμέσως ότι η εντολή δόθηκε από το υπουργείο Δικαιοσύνης.

Είναι φανερό ότι επί της ουσίας το υπουργείο Δικαιοσύνης επιχειρεί μια απλή μετονομασία των φυλακών Δομοκού από Γ σε Β τύπου, συνεχίζοντας την εκδικητική συμπεριφορά έναντι των πολιτικών κρατούμενων που μεταφέρθηκαν εκεί.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

«Ενας νεκρός κοιμάται / το βιβλίο στο 'να χέρι / και τ' όνειρο που τέλειωσε πριν αρχίσει τ' άλλο (...) Ενας νεκρός κοιμάται / σταγόνα-σταγόνα θα στάξει το αίμα του στη γη / ώσπου να 'ρθει το ένοπλο έθνος μου με τ' απελευθερωτικά τραγούδια / και καταλάβει τη μεγάλη πλατεία» (Nazim Hikmet, στη μνήμη του για τα 52 χρόνια από τον θάνατό του στις 3 Ιουνίου).

Όταν θες «μη», οι θεσμοί αναλαμβάνουν... Και η κατακα-
ημένη λαϊκή μούσα, ανήμπορη κι ανοργάνωτη καταγράφει:

Σαρανταπέντε Γιάννηδες κι εξήντα Τσακαλώτοι
μνημόνιο θεμελιώνανε μετά της Ευρωλάνδης.

Ολημερίς το γράφανε, το βράδυ όμως σβηνόταν.

Μοιρολογούν οι Γιάννηδες και κλαίν' οι Τσακαλώτοι.

- Αλίμονο στα κόλπα μας, κρίμα στα γιατροσόφια
ολημερίς να χτίζουμε, το βράδυ να γκρεμιέται.

Πουλάκι ήρθε κι έκατσε αντίκρυ στο ποτάμι
δεν κελαηδούσε σαν πουλί, μιλούσε σαν κλεφτρόνι:

- Αν δεν στοιχειώσετε μισθούς, γιοφύρι δεν στεριώνει

ούτε αν δεν πετσοκόψετε υγεία και συντάξεις.

Τ' άκουσε ο πρωτομάστορας και λέει «δε γ@μιέται
τι 'ναι για μένα τον ζογκλέρ άλλη μια κωλοτούμπα;»

«Από τη στιγμή που δεν μας αφήνουν να φτιάξουμε τη ζωή, θα χαλάσουμε αυτό που υπάρχει και θα βγει το καινούργιο μετά» (Κατερίνα Γώγου, αν άντεχε εδώ θα γιόρταζε τα 65 της πριν λίγες μέρες).



Ενα ακόμη επεισόδιο στην αλυσίδα του διαρκούς διατροφικού εγκλήματος υπό τις ευλογίες του κυρίαρχου συστήματος (είναι ο καπιταλισμός, Κοκκινোসκουφίτσα) που καθαγιάζει την αναζήτηση του μέγιστου κέρδους, συνιστά ο εντοπισμός «ελαιόλαδου» που-σύμφωνα με τον ΕΦΕΤ- «βρέθηκε να περιέχει σπορέλαιο σε πολύ μεγάλο ποσοστό, τεχνητά χρωματισμένο, ως φυτόκο έλαιο ξένο προς το ελαιόλαδο»!

Κι ενώ το... φιλολογικό ερώτημά μας για το ίδρυμα Νιάρχου και τον κοινοβουλευτικό καβγά του περσινού καλοκαιριού (με πρωταγωνιστή τον ΣυΡΙΖΑ, που μετά τον Γενάρη δεν άφησε ούτε αυτή την κωλοτούμπα να πάει χαμένη) φυσικά έμεινε να αιωρείται αναπάντητο, η κυβερνητική συμπεριφορά ξετυλίγει νέα επεισόδια πάνω στο ίδιο μοτίβο. Ο λόγος για την κερκόπορτα που άνοιξε διάπλατα το υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, λέγοντας ούτε λίγο ούτε πολύ -σε απλά ελληνικά- «δεν έχουμε λεφτά, κόβουμε τις αποστολές σε διεθνείς αγώνες και διαγωνισμούς και θα ευλογήσουμε κάθε χορηγό που θα μας βοηθήσει, προσυπογράφοντας με χέρια και με πόδια». Τα παραπάνω άνοιξαν -φυσικά- την όρεξη διαφόρων κι έτσι το ίδρυμα Ωνάση έσπευσε να αναλάβει εξ ολοκλήρου το κόστος (50.000 ευρώ) όλων των μαθητικών ολυμπιάδων αυτής της χρονιάς, μετά από πρωτοβουλία του... Νίκου Χατζηνικολάου και του «Real fm». Το ζήτημα αναδείχθηκε μετά από ανακοίνωση της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, με αποτέλεσμα πολλές εταιρίες -αλλά και η «Real News» του monsieur Χατζηνικολάου- να εκδηλώνουν ενδιαφέρον για να καλύψουν το ποσό και να ταξιδέψουν οι μαθητές στην Ταϊλάνδη.

Κόκκινε Πάνο έφυγες και ήρθε ο μαύρος Πάνος
που μες στη νύχτα είναι σκιά ανάμεσα στους ίσκιους
σκούρους ωσάν το έρεβος, σκούρος ωσάν σκουρλέτης
και τον φυσάει τον παρά (ξένο κι όχι δικό του)
τόσο, που για διακόσμηση δίνει έξι χιλιάδες
και ας μην έχεις συ να φας. Και ας χρωστάς, ας πήζεις.

Ανησυχούν, λέει, οι Τούρκοι για πιθανές απόπειρες νοθείας στις εκλογές της 7ης Ιουνίου. Λες και οι εκλογές δεν είναι -έτσι κι αλλιώς- μια κορυφαία προκάτ νοθεία...

Εμείς όμως ανησυχούμε για άλλα στη γυάλα. Όπως για την τόσο μακρά απώλεια από τα πνευματικά -και όχι μόνο, και όχι μ' όνο- πράγματα, του άλλοτε εκλεκτού και προεξάρχοντος της στήλης Byron Manygift. Πού είσαι μυλόρδε, ευγενή με το ραφιναρισμένο πνεύμα της χοντροκοπιάς, πού είσαι ελληνότερο των ελληνάρδων Μπαίρον, τώρα που όσο καλοκαιριάζει στερεύει η έμπνευση της λαϊκής μούσας...

Κοκκινোসκουφίτσα

Ψάχνουν για ρουφιάνους

Είναι γνωστό πως ο Πανούσης πάσχει από το σύνδρομο της δημοσιότητας. Αν δε συμβεί κάτι τρανταχτό που θα τον φέρει στο επίκεντρο, επιδιώκει να δημιουργήσει κάτι ο ίδιος, με την ελπίδα ότι θα συζητηθεί. Αυτή τη φορά, όμως, δεν τα κατάφερε. Γιατί, εδώ που τα λέμε, δεν είπε και τίποτα καινούργιο. Πράγματα που είχαν ξαναειπωθεί επί κυβέρνησης Παπανδρέου επανέλαβε. Σχέδια επί χάρτου που έχουν στο επίκεντρο τον «αστυνομικό της γειτονιάς» και στόχο «μια φιλική προς τον πολίτη αστυνομία», η οποία θα εξαλείψει την καχυποψία που υπάρχει. Όσες προσπάθειες και να κάνουν, όμως, οδηγούνται σε ναυάγιο, καθώς προσκρούουν σ' αυτό που οι ίδιοι ονομάζουν «κοινωνική προκατάληψη για την αστυνομία».

Πρόκειται για μια κοινωνική παράδοση που εξακολουθεί να διέπει σημαντικά τμήματα του ελληνικού λαού. Μια κοινωνική παράδοση που σφυρηλατήθηκε στα χρόνια του μεταπολεμικού μοναρχοφασισμού και στη συνέχεια της χούντας. Τα πιο προοδευτικά στρώματα του ελληνικού λαού εξακολουθούν να διέπονται από τέτοια αισθήματα. Αλλωστε, η δράση της αστυνομίας ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια δεν επέτρεψε να πιάσουν τόπο τα ιδεολογήματα της «συμφιλίωσης αστυνομίας-πολίτη». Ξύλο και χημικά σε κάθε ευκαιρία, επέτειναν την «κοινωνική καχυποψία» αντί

να την μαλακώσουν.

Τι προσπαθεί να κάνει τώρα ο Πανούσης (τουλάχιστον σε επίπεδο προθέσεων, γιατί μέχρι την πράξη υπάρχει μεγάλη απόσταση); Να παίξει με τον γονεϊκό συντηρητισμό και με τη μικροαστική υπερπροστατευτικότητα (που τη συναντάμε και στα εργατικά στρώματα), προκειμένου να δημιουργήσει ομάδες ρουφιάνων σε επίπεδο γειτονιάς. «Ευχής έργον θα ήταν η δημιουργία Δικτύου με τίτλο "Γονείς (και κυρίως Μανάδες) εν Δράσει", ώστε η γονική επιμέλεια να γίνεται ασπίδα κατά της εκμετάλλευσης των νέων από κυκλώματα κάθε μορφής», αναφέρει στην ανακοίνωσή του.

Στο πλαίσιο αυτής της τακτικής, έχει στείλει έγγραφο στο υπουργείο Παιδείας προκειμένου να εντάξει στο πρόγραμμα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης «επιμορφωτικά σεμινάρια», στα οποία ασφαλώς θα αναλάβει να διδάξει η μπαταρία. Ο Πανούσης καλεί «κάθε σχολείο ξεχωριστά και κάθε Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων να έλθουν σ' επαφή με τις αρμόδιες διευθύνσεις της ΕΛ.ΑΣ. και να στηρίξουν εμπράκτως την προαναφερθείσα δράση». Καλεί επίσης «τους γονείς να ενημερώνονται συνεχώς για την παραβατικότητα της γειτονιάς ή των περιοχών όπου κινούνται τα παιδιά τους και να συνεννοούνται μαζί τους, καθώς και με

την τοπική αστυνομία για την προφύλαξή τους από θυματοποίηση»!

Δεν αμφιβάλουμε ότι πρόθυμους ρουφιάνους θα βρει. Όλες τις εποχές υπήρχαν ρουφιάνοι. Και σήμερα, κάθε αστυνομικό τμήμα (και τμήμα ασφάλειας) έχει τους ρουφιάνους του που του δίνουν ραπόρτο. Από αυτό μέχρι την επίτευξη του σκοπού του, όμως, υπάρχει μεγάλη απόσταση. Τα νέα παιδιά αντιμετωπίζουν συνεχώς την προκλητική συμπεριφορά των μπάτσων, που διέπονται από μυριάδες κόμπλεξ και τα εκδηλώνουν με κάθε ευκαιρία, πολλές φορές χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος (έτσι, γιατί ο μπάτσος πρέπει να δείξει τη μαγκιά του). Τα νέα παιδιά τρώνε το ξύλο και τα χημικά σε κάθε διαδήλωση. Κι είναι αυτά τα νέα παιδιά που συντηρούν την παράδοση της «κοινωνικής προκατάληψης» κατά της αστυνομίας.

Αυτό δε σημαίνει, βέβαια, ότι πρέπει να αφήσουμε τα πράγματα στον... αυτόματο πιλότο της παράδοσης. Οφείλουμε να ξεσκεπάζουμε συστηματικά και τα ρουφιανο-ιδεολογήματα και τα «κατορθώματα» της μπαταρίας. Οφείλουμε, παραπέρα, να εξηγούμε τα πράγματα σε βάθος, αναλύοντας το ρόλο του αστικού κράτους και των κατασταλτικών του μηχανισμών, που είναι όργανα καταπίεσης με στόχο την αντιμετώπιση του «εσωτερικού εχθρού».

Υπηρεσία Ασύλου

Πασαλείμματα για λόγους προπαγάνδας

Η Υπηρεσία Ασύλου του υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης «ανακοινώνει την πρόσληψη με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, συνολικά τριάντα επτά (37) ατόμων για την κάλυψη παροδικών αναγκών της Υπηρεσίας Ασύλου του υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, που εδρεύει στην Αθήνα, για την υλοποίηση του Υποέργου της προκαθορισμένης πράξης με τίτλο "Βοήθεια στην Υπηρεσία Ασύλου" στο πλαίσιο της υλοποίησης του προγράμματος με τίτλο: "Ανάπτυξη των δυνατοτήτων διαχείρισης των εθνικών συστημάτων ασύλου και μεταναστευσης", της προγραμματικής ενότητας» κτλ. κτλ.

Πίσω από τη στριφνή υπηρεσιακή γλώσσα κρύβεται η πολιτική ξεφτίλα της σημερινής συγκυβέρνησης που, παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις της για αλλαγή πολιτικής στον τομέα του ασύλου, κινείται με βάση τον αυτόματο πιλότο που παρέλαβε από την προκάτοχό της. Προσλήψεις δεν κάνει και επειδή η Υπηρεσία Ασύλου είναι εντελώς διαλυμένη και το Περιφερειακό Γραφείο Αττικής αναγκάστηκε να βάλει ουσιαστικά λουκέτο (γράψαμε αναλυτικά την προηγούμενη βδομάδα), κατέφυγε σε ένα πρόγραμμα του λεγόμενου Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου για να προσλάβει για ένα χρόνο 37 άτομα που θα στελεχώσουν τις υπηρεσίες της.

Φτάνουν αυτά τα άτομα για ν' ανταποκριθούν στις πιεστικές ανάγκες της εξέτασης των αιτημάτων ασύλου; Ούτε γι' αστείο. Επρεπε, όμως, να μπαλώσουν κάπως την κατάσταση, για προπαγανδιστικούς κυρίως λόγους.

Γι' αυτό και στην ανακοίνωση υπάρχει η γελοιότητα του χαρακτηρισμού των αναγκών ως... παροδικών. Οι ανάγκες κάθε άλλο παρά παροδικές είναι, όπως γνωρίζουμε. Επρεπε, όμως, να χαρακτηριστούν έτσι, προκειμένου να αντληθούν λεφτά από το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Οι ανάγκες είναι μόνιμες, αλλά η χρηματοδότηση παροδική. Γι' αυτό και κάνουν προσλήψεις λίγων συμβασιούχων για διάστημα μικρότερο του έτους.

ΥΓ1. Στο δημοσίευμα του προηγούμενου φύλλου («Οι υπαυγοί του ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζονται το σκάνδαλο Κικιλία στην Υπηρεσία Ασύλου») μπρεδέσαμε τα ονόματα. Στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας μας τα γράψαμε σωστά, το διευκρινίζουμε όμως και εδώ για να είμαστε ακριβείς. Είναι η διευθύντρια της Αρχής Προσφυγών Λαμπρινή Κωλέττα αυτή που συνεργάστηκε με τον Κικιλία για τη σκανδαλώδη στελέχωση των νέων Επιτροπών Προσφυγών, κατά παράκαμψη της διαδικασίας που προβλέπει ο νόμος, με την ανοχή της διευθύντριας της Υπηρεσίας Ασύλου Μαρίας Σταυροπούλου. Όσο για την προσπάθεια διάσπασης του μετώπου των εργαζόμενων που

έχουν προσφύγει στο ΣτΕ, με την κλήση τριών απ' αυτούς να επανέλθουν στην εργασία τους, έγινε από το ίδιο το υπουργείο, με πρόσχημα την αντικατάσταση αποχωρησάντων. Η σημερινή πολιτική ηγεσία εξακολουθεί να χρησιμοποιεί την «αμαρτωλή» λίστα που κατασκευάστηκε επί περιόδου Κικιλία, κατά παράβαση του νόμου! Η τότε καταγγελία του Τμήματος Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ πετάχτηκε στα σκουπίδια (όπως και πολλά άλλα).

ΥΓ2. Στο Ιντιμίντια, κάτω από την ανάρτηση του ρεπορτάζ μας, δημοσιεύτηκε το εξής σχόλιο με την υπογραφή «Δημήτρης Κατωπόδης»: «Σε απάντηση του άρθρου σας της 2/6/2015 και για την αποκατάσταση της αλήθειας σας γνωρίζω ότι α) στην δίκη που αναφέρατε στο άρθρο "υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζονται το σκάνδαλο Κικιλία", δεν έγινε εκ μέρους μου παρέμβαση στη δίκη, αλλά εκπροσώπησα κατά το νόμο τη Διοίκηση που ήταν διάδικος και ανέφερα στο Δικαστήριο τις απόψεις της, β) όσον αφορά την κατά τη γνώμη σας "κατάπτωση" γνωμοδότηση, στο άρθρο σας κακώς αναφέρετε ότι ήμουν εισηγητής. Ήμουν συνεισηγητής και, λόγω του βαθμού μου, δεν είχα δικαίωμα ψήφου. Η δε εισηγήσή μου δεν έγινε αποδεκτή από κανένα μέλος με αποφασιστική ψήφο του αρμοδίου Συμβουλίου».

Σε ό,τι αφορά το σημείο α) ο συγγραφέας του σχολίου λέει

με διαφορετικά λόγια αυτό που γράψαμε. Για μας το ζήτημα είναι πολιτικό. Ο νομικός σύμβουλος εκπροσώπησε όντως τη Διοίκηση, η οποία όμως σήμερα έχει διαφορετική πολιτική ηγεσία, που αποδέχεται και συνεχίζει την πολιτική της προκατόχου της και δε δίνει διαφορετική εντολή στο νομικό σύμβουλο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά μέσω υπουργικής συμβούλου αφήνει να εννοηθεί ότι ο νομικός σύμβουλος έκανε του κεφαλιού του.

Σε ό,τι αφορά το σημείο β), πράγματι ο Δ. Κατωπόδης ήταν συνεισηγητής (χωρίς δικαίωμα ψήφου). Από το πρακτικό της απόφασης, το οποίο **συνυπογράφει**, δε φαίνεται ότι ο δεύτερος εισηγητής είχε διαφορετική άποψη, όπως υπαινίσσεται. Η δε απόφαση ήταν ομόφωνη. Αν ο Δ. Κατωπόδης έκανε διαφορετική εισήγηση, που δεν έγινε αποδεκτή, όπως γράφει, αυτό είναι κάτι που δεν προκύπτει από τα επίσημα έγγραφα και φυσικά κανείς άλλος πλην των μελών του ΝΣΚ μπορεί να γνωρίζει. Μιας και μπαίνει σ' αυτή τη συζήτηση, όμως, ας μας πει αν θεωρεί και ο ίδιος εκείνη την απόφαση, αν όχι κατάπτυστη, όπως εμείς, τουλάχιστον αντίθετη στο σύνταγμα και στο ισχύον δίκαιο. Ως τέτοια την έκριναν όχι μόνο ελληνικές και ευρωπαϊκές θεσμικές οργανώσεις (όπως το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες), αλλά και τα ελληνικά δικαστήρια (Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών).

Νεκρός και τέταρτος εργάτης των ΕΛΠΕ

Στις 28 Μάη, το υπουργείο Εργασίας ανακοίνωσε πως ο ειδικός γραμματέας του ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας) Α. Καψάλης, «επικεφαλής κλιμακίου στελεχών της υπηρεσίας θα πραγματοποιήσει σειρά ενημερωτικών συναντήσεων, την ερχόμενη Παρασκευή 29 Μαΐου 2015, ενόψει του έκτακτου "shutdown" στο Διυλιστήριο Ελευσίνας των ΕΛΠΕ. Ο ειδικός γραμματέας θα συναντηθεί αρχικά με εκπροσώπους του κλαδικού και του επιχειρησιακού σωματείου εργαζομένων, στο Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ελευσίνας.

Στη συνέχεια, θα πραγματοποιήσει συνάντηση στις εγκαταστάσεις της εταιρίας στην Ελευσίνα, με τη διοίκηση και με εργολάβους που θα εμπλεκούν στις εργασίες. Σκοπός του ΣΕΠΕ είναι η ενίσχυση του πεδίου της πρόληψης που πηγάζει από το ρόλο και τις αρμοδιότητές του και η λήψη όλων των κατάλληλων μέτρων προκειμένου να τηρηθεί πλήρως η εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία, καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών συντήρησης στις εγκαταστάσεις του Διυλιστηρίου Ελευσίνας».

Τρεις μέρες μετά, ο 31χρονος Κώστας Μάγγουρας άφησε την τελευταία του πνοή, ανεβάζοντας σε τέσσερις τον μακάβριο απολογισμό των νεκρών εργατών από την έκρηξη στα ΕΛΠΕ. Ο Λαφαζάνης και ο Σκουρλέτης είχαν έτοιμα τα συλλυπητήρια από τις προηγούμενες φορές. Υπήρξαν και προσθήκες, όμως, καθώς έκλεισε ο κύκλος των νεκρών εργατών (οι υπόλοιποι τραυματίες δεν αντιμετωπίζουν κίνδυνο ζωής), οπότε φτάνει η ώρα



να «συμμαζευτεί» η κατάσταση και ένα ακόμη εργοδοτικό έγκλημα να παραδοθεί στη λήθη.

Ο Σκουρλέτης ανακοίνωσε τα σχετικά με την επίσκεψη του Καψάλη. Οπως αναφέρθηκε στο Δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας, ο Καψάλης «εξασφάλισε τη διαρκή και συστηματική παρουσία Κοινωνικών και Τεχνικών Επιθεωρητών Εργασίας για τη συνέχιση των εργασιών συντήρησης» (αφού είναι απαραίτητη η παρουσία τους, γιατί δεν υπήρχαν πριν γίνει η έκρηξη στο διυλιστήριο του Ασπρόπυργου), «πραγματοποίησε επαφές με τα σωματεία και με τη διοίκηση της εταιρίας», «ενημέρωσε τους εργολάβους και υπεργολάβους που εμπλέκονται στις εργασίες για τα ζητήματα που οφείλουν να προσέχουν» και «εκκίνησε ήδη προληπτική διαδικασία με ανάλογες επαφές στο διυλιστήριο Ελευσίνας, ενόψει παρόμοιων εργασιών συντήρησης που ξεκινούν σύντομα κι εκεί».

Θα περίμενε κανείς μια στοιχειώ-

δη έστω αυτοκριτική για την απουσία προληπτικού ελέγχου όταν ξεκίνησαν οι λεπτές εργασίες συντήρησης στον Ασπρόπυργο. Γιατί στην Ελευσίνα εφαρμόζουν προληπτική διαδικασία και στον Ασπρόπυργο δεν εφαρμόσαν; Ποιος έχει την πολιτική ευθύνη γι' αυτό; Είναι άμοιροι πολιτικών ευθυνών ο Καψάλης και ο Σκουρλέτης, που έχουν ένα τετράμηνο στα πόστα τους; Αν ήταν στην αντιπολίτευση, δε θα ζητούσαν την παραίτηση των προκατόχων τους; Ποια είναι γι' αυτούς η έννοια της πολιτικής ευθύνης και πώς ακριβώς εννοούν την πολιτική ευθύνη; Δάσκαλε που δίδασκες, θα έλεγε κάποιος. Οσο ήταν στην αντιπολίτευση, κατακεραύνωναν τους πολιτικούς τους αντιπάλους σε ανάλογες περιπτώσεις και ζητούσαν παραιτήσεις υπουργών και ανώτερων πολιτικών στελεχών. Μόλις βρέθηκαν στην κυβέρνηση τα ξέχασαν όλα και συμπεριφέρονται με πανομοιότυπο τρόπο.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως Σκουρλέτης και Καψάλης εξακολου-

θούν να μην λένε κουβέντα για τα αίτια της έκρηξης, μολονότι πέρασαν πάνω από είκοσι μέρες από τότε που έγινε. Περίμεναν να πεθάνουν όλοι οι εργάτες που χαροπάλευαν, θα περιμένουν και λίγο ακόμη και μετά θα βγάλουν το πόρισμα του ΣΕΠΕ. Τότε που η υπόθεση δε θα απασχολεί τη δημοσιότητα, καθώς δε θα βαραίνουν πάνω τους οι θάνατοι των εργατών.

Ο Λαφαζάνης από την πλευρά του έκανε το δικό του αποφασιστικό βήμα, νομιμοποιώντας, εμμέσως πλην σαφώς, το προκλητικό πόρισμα που εξέδωσε επιτροπή από στελέχη της εταιρίας, με το οποίο δικαίωσε πλήρως το καθεστώς εξόντωσης και δουλείας που εφαρμόζεται και στους εργάτες των ΕΛΠΕ και πολύ περισσότερο στους εργάτες των εργολάβων, και έριξε ευθύνες σε κάποιες γραφειοκρατικές διαδικασίες που δεν τηρήθηκαν από τεχνικά στελέχη. «Είναι θετικό ότι η Διοίκηση των ΕΛΠΕ έχει καλέσει σε απολογία για το τραγικό δυστύχημα εννέα στελέχη της επιχείρησης, μεσαία και ανώτερα», αναφέρει ο Π. Λαφαζάνης στην ανακοίνωσή του.

Ολα, λοιπόν, οφείλονται σε «ανθρώπινο λάθος», για το οποίο οφείλουν να απολογηθούν κάποια στελέχη της εταιρίας. Οπως ακριβώς τα σκυλάδικα έχουν τους «αυτοφωράκηδες» για ν' αντιμετωπίζουν τις μικροδιώξεις της αστυνομίας, έτσι και οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις έχουν κάποια στελέχη τους για να τους φορτώνουν την ευθύνη για τα εγκλήματα που βαρφίζονται «εργατικά ατυχήματα». Το καθεστώς εργασίας πρέπει να

μένει στο απυρόβλητο. Κι αυτό είναι που επιβεβαιώνει ο Λαφαζάνης με την ανακοίνωση που εξέδωσε. Η εταιρία θεωρείται «υπεράνω υποψίας» και είναι αυτή που θα «δικάσει» κάποια στελέχη της, ενώ θα δώσει και αποζημιώσεις στις οικογένειες των θυμάτων, όπως επαναλαμβάνει μονότονα ο Λαφαζάνης μετά από κάθε θάνατο.

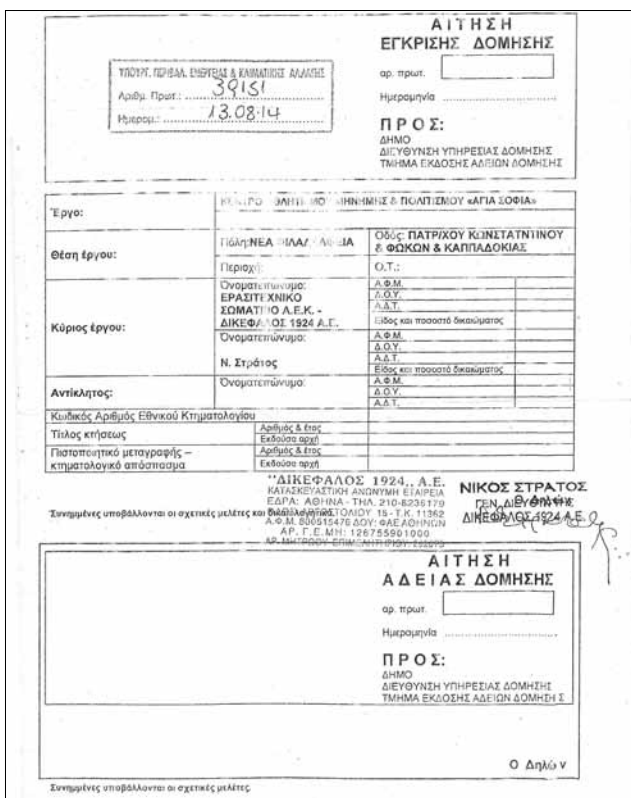
Γράψαμε και την προηγούμενη εβδομάδα πως πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει και ευθύνη στελεχών. Όμως τα στελέχη είναι ένας κρίκος στη διοικητική αλυσίδα της καπιταλιστικής επιχείρησης, η οποία βάζει τους κανόνες. Όταν συμπίεζονται οι χρόνοι για να βγει η δουλειά πιο γρήγορα, όταν μειώνεται το προσωπικό και η δουλειά βγαίνει με εξαντλητική δωδεκάωρα, όταν στη θέση του μόνιμου προσωπικού χρησιμοποιούνται εργολάβοι, εν γνώσει της επιχείρησης ότι αυτοί «στύβουν» τους εργάτες τους για να βγάλουν το δικό τους κέρδος, δημιουργείται μια εργασιακή συνθήκη που εξοβελίζει ακόμη και την τήρηση στοιχειωδών κανόνων ασφάλειας. Παίζουν με τις πιθανότητες ατυχήματος, δηλαδή παίζουν ζάρια τις ζωές των εργατών. Μέσα σ' αυτή την εργασιακή συνθήκη εξασθενούν και τα ανταντακαστικά των ίδιων των εργατών. Κι όταν η απειλή της ανεργίας είναι τόσο εφιαλτική, όπως τα τελευταία χρόνια, ενώ ο συνδικαλισμός έχει προ πολλού αφήσει πίσω του το ρεφορμισμό και έχει γίνει εργοδοτικός, τότε το «ατύχημα» εγκυμονείται συνεχώς, χωρίς αυτό να φαίνεται.

Ιδού η μαϊμού-αίτηση της εταιρίας Μελισσανίδη

Από τα μέσα του περασμένου Αυγούστου επιμένουμε σε ένα πράγμα. Οτι η εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ συμφερόντων Μελισσανίδη δεν υπέβαλε κανένα φάκελο για να πάρει Εγκρίση και Αδεια Δόμησης για το φαραωνικό γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, αλλά ένα άδειο φύλλο χαρτί, ίσα-ίσα για να πάρει έναν αριθμό πρωτοκόλλου και να τον κουνάει στους οπαδούς της ΑΕΚ, διαβεβαιώνοντάς τους ότι «όπου να 'ναι μπαίνουν οι μπουλντόζες». Εκτοτε έχουν περάσει σχεδόν δέκα μήνες και όχι μόνο δεν μπήκαν μπουλντόζες, αλλά η αίτηση για Εγκρίση και Αδεια Δόμησης παραμένει σε κάποιο συρτάρι της αρμόδιας διεύθυνσης του ΥΠΑΠΕΝ (ΔΑΟΚΑ), χωρίς να έχει αντιμετωπιστεί ακόμη ούτε το ζήτημα της νομιμοποίησης της εταιρίας του Μελισσανίδη ως δικαιούμενης να ζητήσει την έκδοση Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης (όπως έχουμε αποδείξει, δεν υπάρχει περίπτωση να νομιμοποιηθεί, γιατί η σύμβαση παραχώρησης σ' αυτή του οικοπέδου, από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ, είναι παράνομη).

Εχει, όμως, σημασία να γυρίσουμε στον περασμένο Αύγουστο, γιατί αποδεικνύεται πλέον στα μάτια και του πλέον ευκολόπιστου οπαδού ότι ο «τίγρης» και τα παπαγαλάκια του τους αντιμετωπίζουν όλους σαν ένα τσοούρμο ηλίθιων που μπορούν να τους ταϊζουν συνεχώς κουτόχορτο. Ιδού η αίτηση-μαϊμού που κατατέθηκε στην τότε ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ, την οποία δεν είχαμε καταφέρει να βρούμε ως τώρα. Ενα φύλλο χαρτί, που δε συνοδευόταν από κανένα από τα απαραίτητα έγγραφα (σχέδια, εγκρίσεις φορέων κτλ.) που προβλέπονται. Χαρακτηριστικό της βιασύνης και της προχειρότητας είναι το ότι ως κύριος του έργου αναφέρεται και το «Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ» και η «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΑΕ», όμως η αίτηση φέρει μόνο τη σφραγίδα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και την υπογραφή του γενικού διευθυντή της Νίκου Στράτου!

Αξίζει τον κόπο να θυμίσουμε το ιστορικό. Στις 7 και τις 12 Αυγούστου, με δημοσιεύματα στην ηλεκτρονική μας έκδοση (η «Κόντρα» είχε κάνει την επίσημη διακοπή της) γράφαμε ότι



ο Μελισσανίδης δεν μπορεί να πάρει άδεια για το γήπεδο. Επειδή εκείνα τα δημοσιεύματα δημιούργησαν αίσθηση, η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έσπευσε την επομένη να υποβάλει μια αίτηση-μαϊμού στη ΔΟΚΚ, για

να εκδώσει στη συνέχεια πανηγυρική ανακοίνωση και να πει ότι «κατατέθηκε σήμερα στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ και συγκεκριμένα στη διεύθυνση ΔΟΚΚ με αριθμό πρωτοκόλλου 39151 ο φάκελος

που αφορά την έκδοση της οικοδομικής άδειας για την ανέγερση του γηπέδου μας στη Νέα Φιλαδέλφεια. Πρωταρχικός στόχος μας πλέον είναι να μη χαθεί ούτε μια ημέρα και να προχωρήσουν άμεσα όλες οι διαδικασίες που απαιτούνται στη συνέχεια».

Στις 20 Αυγούστου αποκάλυψαμε ότι δεν υπάρχει κανένας φάκελος. Τότε, δόθηκε εντολή στα παπαγαλάκια που άρχισαν τις επόμενες μέρες να γράφουν ότι ο φάκελος είναι πλήρης και πως μόλις γυρίσουν από τις άδειες οι υπάλληλοι θα πέσουν με τα μούτρα στη δουλειά και το Σεπτέμβριο θα μπουλντόζες. Τα υπόλοιπα τα θυμόμαστε όλοι. Ο χρόνος που θα «μπουλντόζες» παρατεινόταν μήνα με το μήνα, τόσο που κι εμείς χάσαμε το λογαριασμό. Μεσολάβησαν και εκλογές, βγήκε νέα κυβέρνηση, ο «Τίγρης» αποφάσισε να... της δώσει χρόνο να βρει το βηματισμό της, ο Ανδριόπουλος τοποθέτησε την έκδοση της άδειας κάπου τον Απρίλη, μπήκε ο Ιούνης και... έχει ο θεός.

Υπάρχουν, βέβαια, πολύ σοβαρά ζητήματα που καθιστούν

την «επιχείρηση γήπεδο» ανέφικτη. Εμείς, όμως, θα επαναλάβουμε πως αυτή η αίτηση κακώς παραλήφθηκε από τη ΔΟΚΚ και γι' αυτό έπρεπε ήδη να έχει επιστραφεί και ο αριθμός πρωτοκόλλου να αφαιρεθεί, όπως προβλέπει η σχετική διάταξη. Η Κοινή Υπουργική Απόφαση του υπουργού Εσωτερικών και του αναπληρωτή υπουργού ΠΕΚΑ για τη «Διαδικασία έντυπης υποβολής Εγκρίσης Δόμησης και Αδειας Δόμησης» (ΦΕΚ 251Β', 13.2.2012) δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας. Η αίτηση πρωτοκολλείται **μόνο αν έχει ελεγχθεί και περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία** (παρ. 2.2). «Σε περίπτωση που η αίτηση για έγκριση δόμησης δεν συνοδεύεται από τα δικαιολογητικά στοιχεία της παραγράφου 2.1 **δεν γίνεται δεκτή και επιστρέφεται ακόμη και αν έχει πρωτοκολληθεί**» (παρ. 3.1-α).

Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ (Λαφαζάνης-Τσιρώνης-Αποστόλου) οφείλει **άμεσα** να βάλει τέλος στο σκάνδαλο Μελισσανίδη, που έχει κάνει κόσκινο στοιχειώδεις κανόνες της αστικής νομιμότητας.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μετά την παραίτηση του επανεκλεγέντα προέδρου της ΦΙΦΑ Ζεπ Μπλάτερ, τα αθλητικά μέσα ενημέρωσης αναφέρουν ότι επικρατέστερος να τον διαδεχθεί είναι ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί. Αυτός άλλωστε ήταν στην πραγματικότητα ο αντίπαλος του Μπλάτερ στις πρόσφατες εκλογές, ανεξάρτητα από την απόφασή του να μην βγει ο ίδιος σε απευθείας αντιπαράθεση μαζί του. Εμπειρος παράγοντας ο Πλατινί, ήξερε πολύ καλά ότι από τη στιγμή που το σύστημα Μπλάτερ κατάφερε να ελέγξει Ασία, Αφρική και CONCACAF (Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία Βόρειας, Κεντρικής Αμερικής και Καραϊβικής), οι εκλογές ήταν χαμένες γι' αυτόν. Αποφάσισε να διατηρήσει το προφίλ του και τη μεγάλη αποδοχή που έχει στους κόλπους της ΦΙΦΑ και να μη χρεωθεί μια ήττα.

Μετά τις τελευταίες εξελίξεις με το σκάνδαλο διαφθοράς, τα δεδομένα αλλάζουν και ο δρόμος δείχνει ν' ανοίγει γι' αυτόν. Ηδη τα βρετανικά αθλητικά μέσα ενημέρωσης τον παρουσιάζουν ως το μεγάλο φαβορί, ενώ ο ίδιος φρόντισε να κάνει μια επιδειξη δύναμης, μέσω της δήλωσης ότι «ήταν μια δύσκολη απόφαση, μια γενναία απόφαση, η σωστή απόφαση», με την οποία συνεχάρη τον Μπλάτερ για την παραίτησή του. Στα υπέρ του Γάλλου, εκτός από τις καλές δημόσιες σχέσεις που έχει δημιουργήσει, είναι η συνεχώς αυξανόμενη ποιότητα των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων. Οι ισχυρές ευρωπαϊκές ομάδες έχουν καταφέρει να φέρουν στη γηραιά ήπειρο σχεδόν το σύνολο των πρωτοκλασάτων ποδοσφαιριστών του πλανήτη, με αποτέλεσμα να ανέβουν επίπεδο τα πρωταθλήματα, γεγονός που δεν έχει αφήσει αδιάφορους τους «χορηγούς». Ηδη έχει ανακοινωθεί ότι τα φράγκα που θα μπουν στα ταμεία των ομάδων που θα συμμετάσχουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις θα είναι αυξημένα σε σχέση με πέρσι. Ιδιαίτερα αυξημένα θα είναι τα φράγκα για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, τη δεύτερη στη σειρά διοργάνωση, με αποτέλεσμα να κλείσει η ψαλίδα με το Champions League και να ευνοηθούν οι ομάδες από τις χώρες της «δεύτερης ταχύτητας» του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου.

Επιπλέον, με επικοινωνιακές επιχειρηματικές κινήσεις, όπως η διεξαγωγή ενός αγώνα του ισπανικού πρωταθλήματος νωρίς το μεσημέρι, για να μπορούν να τον παρακολουθήσουν ζωντανά στην «αναδυόμενη αγορά» της Ασίας, ο Πλατινί κατάφερε να ενισχύσει σημαντικά την εμπορική αξία του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Σε αντίθεση με τον Μπλάτερ, ο Πλατινί έχει καταφέρει να δημιουργήσει συνθήκες που ευνοούν την αύξηση των κερδών για τους «χορηγούς», άρα -σύμφωνα με τους κανόνες του καπιταλιστικού συστήματος- κρίνεται επιτυχημένος και η μετάβασή του στην προεδρία της ΦΙΦΑ θα αποτελέσει επιβράβευση της προσφοράς του στα μεγάλα αφεντικά.

Ο πελάτης έχει πάντα δίκιο...

Ραγδαίες είναι οι εξελίξεις στην Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου. Σε έκτακτη συνέντευξη Τύπου ο επανεκλεγείς Ζεπ Μπλάτερ ανακοίνωσε ότι παραιτείται και συγκάλωσε έκτακτο συνέδριο, προκειμένου να εκλεγεί ο αντικαταστάτης του. Με μια πρώτη ματιά, τα γεγονότα φαίνονται ανεξήγητα. Τέσσερις μέρες πριν την ανακοίνωση της παραίτησής του, ο Μπλάτερ είχε καταφέρει να εκλεγεί για 5η φορά πρόεδρος, παρά το γεγονός ότι λίγο πριν τις εκλογές, είχε ξεσπάσει το μεγαλύτερο σκάνδαλο διαφθοράς στην ιστορία της ΦΙΦΑ. Αρκετοί από τους στενούς συνεργάτες του είχαν συλληφθεί από το FBI με την κατηγορία της διαφθοράς και του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, όμως αυτό δεν στάθηκε δυνατό να του στερήσει τη νίκη στην εκλογική διαδικασία.

Μετά την εκλογή του, ο Μπλάτερ είχε αφήσει υπονοούμενα για στημένη υπόθεση από τους Αμερικανούς και τους Άγγλους, οι οποίοι έχασαν από το Κατάρ και τη Ρωσία τη μάχη για τη διοργάνωση των Μουντιάλ του 2022 και του 2018, αντίστοιχα, και τόνισε ότι θα αναλάβει όλες τις πρωτοβουλίες που είναι αναγκαίες για να διασωθεί το κύρος της ΦΙΦΑ. Εύλογο είναι συνεπώς το ερώτημα: τι άλλαξε μέσα σε τέσσερις μέρες;

Δύο είναι οι παράγοντες που από τα μέχρι στιγμής δεδομένα, έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στη λήψη της συγκεκριμένης απόφασης. Ο πρώτος είναι η σφοδρή αντίδραση της ΟΥΕΦΑ, οι αξιωματούχοι της οποίας ήταν ένα βήμα πριν την απόφαση για οριστική ρήξη με το καθε-

στώς Μπλάτερ και την αποχώρησή τους από τη ΦΙΦΑ. Ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί είχε κάνει σκληρές δηλώσεις για το σκάνδαλο διαφθοράς και είχε ζητήσει από τον Μπλάτερ να παραιτηθεί από υποψήφιος πρόεδρος, αφήνοντας ορθάνοιχτο το ενδεχόμενο της διάσπασης. Την ίδια στιγμή ο Ντέιβιντ Γκιλ ανακοίνωνε την παραίτησή του από αντιπρόεδρος της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΦΙΦΑ (η συγκεκριμένη θέση ανήκει αποκλειστικά στις βρετανικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες), τονίζοντας ότι «δεν μπορούν να γίνουν αλλαγές για το καλό του παγκόσμιου ποδοσφαίρου με τον κύριο Μπλάτερ να παραμένει στη θέση του». Ο Γκιλ πριν τις εκλογές είχε ανακοινώσει ότι δε θα αναλάβει τα καθήκοντά του, αν εκλεγεί ξανά ο Μπλάτερ και έκανε πράξη την απειλή του. Με την παραίτησή του δημιούργησε μια πρωτόγνωρη κατάσταση, αφού ο Μπλάτερ ήταν υποχρεωμένος είτε να ορίσει άλλον αντιπρόεδρο, αλλάζοντας το καταστατικό, είτε να αφήσει κενή τη θέση, αν οι βρετανικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες δεν όριζαν κάποιον άλλο για εκπρόσωπό τους.

Ο δεύτερος και κυριότερος παράγοντας που ώθησε τον ισχυρό άντρα της ΦΙΦΑ σε παραίτηση είναι η στάση των «χορηγών». Η εταιρία πιστωτικών υπηρεσιών Visa, που ήταν από τους βασικούς χορηγούς του Μουντιάλ της Βραζιλίας, ανακοίνωσε ότι σκέφτεται να διακόψει τις «χορηγίες», αν η ΦΙΦΑ δεν αναλάβει άμεσα πρωτοβουλίες για την αποκατάσταση της φήμης του ποδοσφαίρου. Στο

ίδιο μήκος κύματος βρίσκονταν η γερμανική εταιρία αθλητικών ειδών Adidas και η εταιρία αναψυκτικών Coca-Cola. Η Adidas κάλεσε τη ΦΙΦΑ να ενισχύσει τη διαφάνεια, να επιλύσει την αντιδικία και να αποκαταστήσει το κύρος της Ομοσπονδίας, ενώ η Coca Cola ανέφερε ότι η χρόνια αντιδικία έχει πλήξει την αποστολή και τα ιδεώδη του Παγκοσμίου Κυπέλλου της ΦΙΦΑ!

Πρέπει να τονιστεί ότι οι σχέσεις της ΦΙΦΑ με τις τρεις αυτές εταιρίες είχαν ήδη κλονιστεί, αφού μια βδομάδα πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο διαφθοράς με ανακοίνωσή τους πίεζαν τη ΦΙΦΑ να λάβει στα σοβαρά υπόψη της το ζήτημα των δικαιωμάτων των μεταναστών εργατών στο Κατάρ, απαντώντας σε καταγγελίες για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις αθλητικές εγκαταστάσεις που κατασκευάζονται για το Μουντιάλ του 2022. Για να καταλάβουμε το μέγεθος των «χορηγιών» από αυτές τις εταιρίες και κατά συνέπεια την πίεση που δημιούργησε η στάση τους, αρκεί μια ματιά στον ισολογισμό της ΦΙΦΑ. Οι «χορηγίες» είναι συνολικά 177 εκατ. δολάρια το 2014 από τους μακρόχρονους συνεργάτες (Adidas, Coca Cola, Emirates, Hyundai, Sony και Visa) και 131 εκατ. δολάρια από όλους τους άλλους «χορηγούς» του Μουντιάλ.

Ενα ακόμη στοιχείο που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και το οποίο έχει άμεση σχέση και με τους χορηγούς είναι ότι εναντίον του Μπλάτερ ήταν σύσσωμη η ΟΥΕΦΑ (με εξαίρεση Ισπανία και Ρωσία) και η πλειοψηφία των χωρών της Λατινικής Αμερικής. Σε απλά ελληνικά, απέναντι στην ηγεσία της ΦΙΦΑ ήταν τα σπουδαιότερα πρωταθλήματα του πλανήτη, που τα παρακολουθούν εκατοντάδες εκατομμύρια τηλεθεατές και αυτό δε θα μπορούσε να αφήσει αδιάφορους τους «χορηγούς». Επειδή, όπως έχουμε γράψει πολλές φορές, το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα που έχει πρωταρχικό στόχο το μέγιστο δυνατό κέρδος, από τη στιγμή που κινδύνευαν να χαθούν τα κέρδη, ο Ζεπ Μπλάτερ δεν είχε άλλη επιλογή εκτός από την παραίτηση. Γι' αυτό αναγκάστηκε να κάνει στροφή 180 μοιρών μέσα σε τέσσερις μέρες. Αν θέλουμε να είμαστε ακριβείς σε σχέση με τις εξελίξεις στη ΦΙΦΑ, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι στόχος είναι ο συμβιβασμός με τους «χορηγούς» για να διασφαλιστούν τα φράγκα που θα μπουν στα ταμεία και όχι η κάθαρση και η καταπολέμηση της διαφθοράς.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΤΡΙΣ ΛΕΚΟΝΤ

Μην ενοχλείτε, παρακαλώ!

Ο διάσημος γάλλος σκηνοθέτης μας παρουσιάζει μια κωμωδία καταστάσεων, το σενάριο της οποίας έχει βασιστεί στην αντίστοιχη θεατρική φάρσα του Φλοριάν Ζελέρ. Ο πρωταγωνιστής, ένας τύπος που κοιτάζει αποκλειστικά την πάρτη του, βρίσκει ένα σπάνιο δίσκο της τζαζ (την οποία λατρεύει) και προσπαθεί να βρει μια ώρα ώστε να τον απολαύσει. Μια σειρά από αναπάντεχα γεγονότα στέκονται εμπόδιο σε αυτήν την απλή του επιθυμία.



Ο Λεκόντ βασίζεται έντονα στην ομάδα των ηθοποιών του, με το μεγάλο βάρος να πέφτει στον πρωταγωνιστή, τον Κριστιάν Κλαβιέ (ο Αστερίξ στην ταινία «Αστερίξ και Οβελίξ εναντίον Καίσαρα»), με τον οποίο συνεργάζεται για τέταρτη φορά.

Η διάθεση κριτικής του μεσοαστού, που δε δίνει δεκάρα για τίποτα παρά για ό,τι έχει να κάνει άμεσα με τον ίδιο, είναι εμφανής σε όλη τη διάρκεια της ταινίας. Η κριτική του Λεκόντ, από την άλλη, δεν έχει καμιά ουσία, καθώς ο ίδιος παραμένει επιδερμικός και σχηματικός στην προσέγγισή του. Το μόνο που καταφέρνει είναι να εξασφαλίσει λίγο γέλιο εκμεταλλευόμενος διάφορα κλισέ και τις ευκολίες των ηθοποιών του.

ΣΟΦΙ ΜΠΑΡΤ

Μαντάμ Μποβαρί

Ενα από τα μυθιστορήματα που θεωρούνται κλασικά στην ιστορία της λογοτεχνίας είναι η «Μαντάμ Μποβαρί» του Γκιστάβ Φλωμπέρ, που γράφτηκε το 1857 και όταν πρωτοδημοσιεύτηκε προκάλεσε σάλο. Σχεδόν 150 χρόνια μετά, παρακολουθούμε μία ακόμη μεταφορά του στη μεγάλη οθόνη.



Η σκηνοθέτης επέλεξε να μείνει όσο πιο «πιστή» γίνεται στο έργο του Φλωμπέρ. Έτσι, παρακολουθούμε μια ταινία με απίστευτες λεπτομέρειες ως προς την αναπαράσταση της εποχής. Δυστυχώς, αυτό ίσως και να είναι το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της ταινίας.

Όταν καταπιάνεται κανείς με ένα κλασικό έργο, μια ερώτηση στην οποία πρέπει να απαντήσει είναι το γιατί. Γιατί το συγκεκριμένο έργο και όχι ένα άλλο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτό έμεινε αναπάντητο. Το αποτέλεσμα είναι μια άνευρη ταινία, χωρίς αιχμές, χωρίς ιδιαίτερες εξάρσεις, που μάλιστα στο σύγχρονο θεατή δεν έχει να προσφέρει τίποτα. Κι αυτό γιατί δεν πετυχαίνει να μεταφέρει την πολυπλοκότητα του έργου του Φλωμπέρ, το οποίο στάθηκε ιδιαίτερα κριτικό απέναντι στην κοινωνική θέση των γυναικών την εποχή εκείνη. Αν αυτό μπει σε δεύτερη μοίρα κι επικρατήσει το κομμάτι που έχει να κάνει με τις ερωτικές περιπέτειες και τις οικονομικές σπατάλες, το έργο του Φλωμπέρ αποδυναμώνεται τελείως. Για να μην είμαστε άδικοι και στην ταινία υπάρχουν κάποια σημάδια, όπως αυτά της ατελείωτης ανίας της Μποβαρί, όμως η ταινία συνολικά δεν καταφέρνει να κάνει μια συνεπή ανάγνωση του έργου, παρά άγεται και φέρεται ανάμεσα σε διάφορα στοιχεία του.

Ελένη Π.



Το λογοπαίγνιο με το νούμερο της φανέλας αποδίδει με τον πιο ακριβή τρόπο την άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας όσων παρακολουθούν ποδόσφαιρο, και δεν χρειάζεται επιπλέον σχολιασμό.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εν μέσω «ελπίδας» τέταρτος δολοφονημένος εργάτης στα ΕΛΠΕ

Συμφωνία (εκ του συν + φόνος...)

ΕΝΦΙΑ: harac erazi

Body count: USA, δολοφονημένοι από μπάτσους (σε όλες τις Πολιτείες, 467 άνθρωποι) μέχρι και 1-6-15 (theguardian.com/us-news/ng-interactive/2015/jun/01/the-counted-police-killings)

► Πολλά είδε η εφημερίδα «Δρόμος της Αριστεράς» (e-dromos.gr/barcelona-aristera) όπως «Βαρκελώνη, επ' Αριστερά!». Το μόνο που δεν... είδε είναι η προθυμία του Rodemos να συμπράξει με τους «σοσιαλιστές»... Η ίδια εφημερίδα (29-5-15) έχει ως κεντρικό τίτλο «Κι όμως, η Ελλάδα μπορεί αλλιώς!» - να θυμίζει έντονα το «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός»...

► Αφού «η απόφαση ανήκει στην πολιτική ηγεσία της Ευρώπης» (Τσίπρας), πώς «δεν δεχόμαστε τελεσίγραφα, δεν υποκύπτουμε σε εκβιασμούς» (Δραγασάκης); Οποιοι τσιμπήσιν, τσίμπησε...

► «Ο Λευκός Οίκος πιέζει ανοιχτά πλέον Ευρωπαίους και ΔΝΤ για λύση στο πρόβλημα της Ελλάδας» (avgig.gr, 2-6-2015). Πιο αμερικανικά, πεθαίνεις...

► Θα μας κουφάνουν: «...οι Έλληνες παρά την ασθενέστερη οικονομική τους θέση, σε διαπραγματευτικό επίπεδο βρίσκονται σε πιο ισχυρή θέση...» (Σπίγκελ - αναδημοσίευση, ΑΥΓΗ). Οντως ο λέων και ο... ψωραλέων.

► Με βάση τα όσα γράφει στον «Δρόμο της Αριστεράς» (φύλλο 265, 29-30/5/2015, «Γιατί το ελληνικό ΥΠΕΞ επιβεβαιώνει την ισραηλινή προπαγάνδα») ο Γ. Τζαφέρης, η ΚΟΕ θα 'πρεπε ΗΔΗ να έχει αποχωρήσει από την κυβέρνηση ΣΑΝΕΛ και τον Σύριζα. Ομως, είναι γλυκό το βάζο με το μέλι...



► «Δεξιός με αριστερή καρδιά» αυτοχαρακτηρίζεται ο πολωνός (υποψήφιος στις εκλογές της χώρας αυτής) Pawel Kukiz. Κάτι σαν Καμμενοψεκασμένος, δηλαδή...

► «Λάθη», λοιπόν, κατά Τσίπραν (βλ. άρθρο του στη Le Monde, eklogika.gr, 1-6-2015) η μνημονιακή διαχείριση των προηγούμενων κυβερνήσεων και η κινεζοποίηση του ελληνικού λαού. Μιας και, βλέπεις, τα λάθη «διορθώνονται»... (επιστολή σε αφελείς).

► Μείωση από και προς εξωτερικό τον Μάη στις πτήσεις και αφίξεις στη Ρόδο (ιδού η Ρόδος, και τώρα το... πήδημα). Η «βαριά βιομηχανία» της χώρας νοσεί...

► Για δεξ, που θέλει να μας δουλέψει και η συνιστώσα ΑΚΟΑ (epohi.gr, 1-6-2015): Ου καλόν είναι τον ΣΥΡΙΖΑ μόνον (οι δεξιόι ΑΝΕΛ ξεχάστηκαν,

ω συντάκτα;).

► Αντί για ρε-αλίτες, αναμενόμενοι «ρεαλιστές» κατά Τσίπρα οι Ευρωπαίοι ηγέτες...

► Ντράγκι-Ντράγκι μάνα μου.

► FIFA τέρμα. Φαφειτήθηκε ο Μπλάτερ.

► Διευ-κωλ-ύνσεις στο νότιο Αιγαίο από τον «πρώτη φορά» υπουργό Καμμένο... (δεν αισθάνεστε να σας συγκλονίζει εθνική υπερηφάνεια;).

► Σε 140.366 άτομα είχε κοπεί, λοιπόν, το ρεύμα (όπως βγαίνει από τα στοιχεία ένταξης στο πρόγραμμα «ανθρωπιστικής κρίσης»). Το πώς ζούσαν χωρίς ρεύμα χιλιάδες άνθρωποι (και πώς θα εξακολουθήσουν να ζουν...) δεν αναφέρεται στο «πρόγραμμα».

► Ο Μπρους (Τζένερ) που έγινε Κέιτλιν. Ευτυχώς οι ντόπες ήταν ακίνδυνες...

► Τα πρόστιμα σε επιχειρήσεις για μαύρη εργασία κοστίζουν περί τα 230 ευρώ το κομμάτι (σχέδιο «Αρτεμης»). 2-3-0 (τα 2 τρία...).

► «Αδιάλειπτη και συνεχής η σχέση του Μίκη Θεοδωράκη με το ΚΚΕ» - Ν. Σοφιανός. Ακόμα και την εποχή της νεοδημοκρατικής ζωής του;

► Ποιον να πιστέψουμε; Τον Ντεϊσελμπλούμ ή τον Λεόν Μπλουμ (κατά κόσμον Αλ. Τσίπρα);

► Ανάπτυξη από δω, ανάπτυξη από κει: τελικά φέτος οριακή η ανάπτυξη, 0,1%...

► 2.000.000 οι εργαζόμενοι χωρίς σταθερή απασχόληση.

► Αφού οι δανειστές ζητάνε μέτρα και ο Τσίπρας ρεαλισμό, προφανώς θα επικρατήσει ο ρεαλισμός των μέτρων.

► «Δεν έχω αντίρρηση να πληρώσουμε» δήλωσε στον Real fm ο πρώην βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Μ. Γλέζος...

► Από τον βρετανικό «Independent» (3-6-2015): «FIFA: Μια λεπτή γραμμή χωρίζει την δωροδοκία από τις συνεισφορές».

► «Ο Μπλάτερ έφυγε αλλά ο μπλατερισμός παραμένει» σημειώνει στους TIMES (thetimes.co.uk) ο Ντάνιελ Φίνκελσιν (3-6-2015).

► 23,5 εκατομμύρια οι άνεργοι στην ΕΕ τον Απρίλη - 17,8 στην ευρωζώνη.

Βασίλης

Κράτος εν κράτει η Αντιτρομοκρατική

«Άρθρο 200Α

Ανάλυση DNA

1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του DNA προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. **Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208».**

Ετσι διαμορφώθηκε η διάταξη του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για το DNA, χάρη στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, τμήμα των οποίων διατύπωσε συγκεκριμένα αιτήματα. Η νέα ρύθμιση έγινε με το άρθρο 19 του Ν. 4322/2015, που εισήχθη ο Ν. Παρασκευόπουλος. Το καινούργιο βρίσκεται στην τελευταία πρόταση της διάταξης, που προβλέπει ότι σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Τι προβλέπουν αυτές οι διατάξεις; Οτι στην ανάκριση για κακούργημα ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να διορίζει τεχνικούς συμβούλους. Πως ο ανακριτής οφείλει να ενημερώνει τον κατηγορούμενο για κάθε πράξη πραγματογνωμοσύνης που παραγγέλλει και να του ορίσει προθεσμία να διορίσει τεχνικούς συμβούλους, αν το επιθυμεί. Πως ο τεχνικός σύμβουλος του κατηγορούμενου έχει το δικαίωμα να παρίσταται σε όλα τα στάδια της πραγματογνωμοσύνης, να λαμβάνει γνώση όλων των εγγράφων, να ζητήσει να κάνει δικό του έλεγχο κτλ.

Για την κακόφημη Αντιτρομοκρατική, όμως, αυτά είναι φιλάγραμματα. Πήρε με τη βία δείγμα DNA από τους συλληφθέντες Γρηγόρη Τσιρώνη και Σπύρο Χριστοδούλου, χωρίς αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να διορίσουν τεχνικό σύμβουλο, ο οποίος θα παρίσταται σε όλη τη διαδικασία της συγκεκριμένης πραγματογνωμοσύνης!

Το γεγονός έχει ήδη καταγγελθεί από τους υπερασπιστές των δύο κατηγορούμενων στον ανακριτή που χειρίζεται την υπόθεση. Η υπεράσπιση έχει ζητήσει την ακύρωση όλης της διαδικασίας που έχει διεξαχθεί μέχρι στιγμής, διότι αντίκειται ευθέως στο νόμο, καθώς δε δόθηκε η δυνατότητα στους κατηγορούμενους να διορίσουν τεχνικό σύμβουλο, ο οποίος θα παρίσταται σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας.

Τι λέει, άραγε, ο «καθηγητής Πανούσης», πολιτικός προϊστάμενος των ασφαλιτών, για τα κατορθώματα των αντιτρομοκρατικών; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Είμαστε σίγουροι ότι η διάταξη του νόμου αποτελεί «φιλάγραμματα» για τον υπουργό Καταστολής, όπως είναι και για τους ασφαλίτες υφισταμένους του. Αντιτρομοκρατική και τήρηση της τυπικής αστικής νομιμότητας είναι έννοιες ασύμβατες. Και οι υπουργοί της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου δεν έχουν καμιά διάθεση να άρουν αυτή την ασυμβατότητα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
ανατροπής της ελληνικής κυβέρνησης; Αυτό δεν προκύπτει από πουθενά.

Από την άλλη, έχουμε τη δήλωση του Τσίπρα μετά τη συνάντησή με τον Γιούνκερ και το ύφος του όταν την εκφωνούσε. Δεν υπήρχε τίποτα το καταγγελτικό και στη δήλωση και στο ύφος. Το πρώτο που έκανε ήταν να χαιρετίσει ως θετική εξέλιξη την πρόταση των «θεσμών» για χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα (αυτό έχει τη σημειολογία του), στη συνέχεια μίλησε για «πολλά άλλα κοινά σημεία» και στο τέλος αναφέρθηκε σε «σημεία τα οποία κανείς δεν θα μπορούσε να προσεγγίσει», αναφέροντας το ΕΚΑΣ και τον ΦΠΑ στο ηλεκτρικό. Στο καπάκι, όμως, έσπευσε να μιλήσει για «εποικοδομητική διάθεση από την πλευρά της Κομισιόν να φτάσουμε σε έναν κοινό τόπο». Στο τέλος,

επανάλαβε δυο φορές (για να δείξει ότι αυτό είναι το κύριο) πως «οι συζητήσεις θα συνεχιστούν» και έκλεισε με απόλυτη αισιοδοξία: «Μπορώ να πω ότι όσο κανείς συζητάει με ειλικρίνεια τόσο πιο κοντά βρίσκεται στο να προσεγγίσει μια κοινά αποδεκτή λύση!»

Αυτή δεν ήταν μια δραματική δήλωση που προσανατολίζει σε επικείμενη ρήξη. Τα περί ρήξης και εκλογών ακολούθησαν στη συνέχεια στην Αθήνα, ήταν εννορηστωμένα και δείχνουν ότι υπηρετούν τις εσωτερικές ανάγκες του ΣΥΡΙΖΑ. Αλήθεια, αντέχει ο ΣΥΡΙΖΑ εκλογές; Με τι διακύβευμα θα πάει σ' αυτές; Στηρίζε με να κάνω σκληρή διαπραγμάτευση; Αυτό έχει ήδη εξατμιστεί ως διακύβευμα που μπορεί να προσφέρει εκλογικό αέρα. Τα υπόλοιπα διακυβεύματα είτε δεν

υφίστανται στη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ (π.χ. οι απόψεις Λαφαζνάνη ή -πολύ περισσότερο- Λαπαβίτσα) είτε δεν προσφέρονται για εκλογές (ψηφίστε μας για να υπογράψουμε μια επώδυνη συμφωνία).

Γι' αυτό και ο Τσίπρας έσπευσε, την επομένη της συνάντησής με τον Γιούνκερ στις Βρυξέλλες, να ζητήσει νέα τηλεδιάσκεψη με τους Μερκολάντ, στους οποίους παραπονέθηκε (σύμφωνα με τις διαρροές του Παππά), ότι στην πρόταση των «θεσμών» υπάρχουν προτάσεις που δεν τέθηκαν ποτέ σε τεχνικό επίπεδο (στο Brussels Group) και γι' αυτό μόνο η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης μπορεί ν' αποτελέσει **βάση για συμφωνία**. Πάντα σύμφωνα με τις διαρροές του Παππά, η τηλεδιάσκεψη έγινε σε **καλό και εποικοδομητικό**

κλίμα, ενώ εκφράστηκε **αισιοδοξία ότι σύντομα θα υπάρξει αμοιβαία επωφελής συμφωνία**.

Η προσφυγή στους ηγέτες του γερμανογαλλικού άξονα, εκτός από το ραγιαδισμό και την ξενοδουλεία που υποκρύπτει (οι Μερκολάντ το έχουν πάρει, ασφαλώς, το μήνυμα), δείχνει πως δεν υπάρχει διάθεση ρήξης και πως ο Τσίπρας είναι διατεθειμένος να κάνει και άλλες υποχωρήσεις (γι' αυτό και χαρακτηρίζει την πρόταση της κυβέρνησης «βάση για συζήτηση»), χωρίς όμως να φτάσει στην αποδοχή «ακραίων μέτρων», τα οποία θα καθιστούσαν τη συμφωνία πρακτικά ανεφάρμοστη και θα έφερναν την κυβέρνηση του στο χείλος της κατάρρευσης. Πιστός σ' αυτή τη γραμμή, ο Τσίπρας έσπευσε να «αγοράσει χρόνο» με το «πακετάρισμα» των δόσεων

του ΔΝΤ, περιμένοντας να δει αν το G7 θα βγάλει κάτι καλύτερο.

Στο εσωτερικό μέτωπο, οι Τσιπραίοι αποφάσισαν να προκαλέσουν την προμερήσιας διάταξης συζήτηση της Παρασκευής (η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο την ώρα διεξαγωγής της), σε μια προσπάθεια να στριμώξει την αντιπολίτευση και να τη σύρει σε γραμμή στήριξης της διαπραγμάτευσης που κάνει η κυβέρνησή του και ο ίδιος.

ΥΓ. Σε ό,τι αφορά το χρέος, τα «ηρωικά» περί συμφωνίας-πακέτου που θα περιλαμβάνει και αναδιάρθρωση του χρέους έχουν δώσει τη θέση τους στο αίτημα να υπάρξει ένας «οδικός χάρτης». Δηλαδή, μια αναφορά ότι το ζήτημα του χρέους θα συζητηθεί στη συνέχεια. Μ' άλλα λόγια, μια επανάληψη της σχετικής αναφοράς που υπάρχει στην απόφαση του Eurogroup στις 27.11.2012.

Στην προσπάθειά του να δείξει ότι υπάρχουν «εναλλακτικές λύσεις» για τον ελληνικό καπιταλισμό, ο υπουργός ΠΑ-ΠΕΝ Π. Λαφαζάνης πραγματοποίησε ένα ακόμη ταξίδι στη Ρωσία, όπου συναντήθηκε με τον υπουργό Ενέργειας Αλεξάντερ Νόβακ, τον αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών Σεργκέι Στόρτσak και με το «αφεντικό» της Gazprom Αλεξέι Μίλερ. Αυτή τη φορά δεν επέστρεψε με θριαμβευτικές δηλώσεις, ξέροντας ότι δεύτερη φορά το ίδιο ψέμα δεν πιάνει, δεν απέφυγε όμως τις υπαινικτικές



Ο Λαφαζάνης στη Ρωσία

Επίσκεψη για το θεαθήναι

αναφορές στις... εναλλακτικές δυνατότητες που κρύβει η συνεργασία με τη Ρωσία.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου του ΥΠΑΠΕΝ, ο Λαφαζάνης και ο Νόβακ «εκτίμησαν κατά τη συζήτησή τους πολύ θετικά τα βήματα που έχουν επιτευχθεί στην προετοιμασία για την κατασκευή του αγωγού με ρωσικό φυσικό αέριο στο ελληνικό έδαφος και καθόρισαν τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιήσουν σε κυβερνητικό επίπεδο το επόμενο διάστημα για την πολιτική στήριξη του αγωγού». Την προηγούμενη φορά, βέβαια, όπως όλοι θυμόμαστε, ο Λαφαζάνης παρουσίασε ως τελειωμένη υπόθεση την κατασκευή της προέκτασης του Turkish Stream, που μέσω Ελλάδας θα στέλνει ρωσικό φυσικό αέριο στην κεντρική Ευρώπη. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά προανήγγειλε και προκαταβολή ύψους 3-5 δισ. ευρώ, που θα έδιναν οι Ρώσοι για να βοηθήσουν την Ελλάδα στα προβλήματα ρευστότητας που αντιμετωπίζει.

Ξέρουμε τι έγινε στη συνέχεια. Οι Ρώσοι διέψευσαν τα περί προκαταβολής, ο Μίλερ ήρθε στην Αθήνα και δεν υπέγραψε καμιά συμφωνία (για να σώσουν τα προσχήματα ανακοίνωσαν ότι θα συγκροτήσουν κοινές ομάδες εργασίας) και έγινε σαφές σε όλους ότι ένα τέτοιο έργο για να κατασκευαστεί θα πρέπει πρώτα να περάσει από την Κομισιόν. Τώρα, ο Λαφαζάνης ανακοίνωσε ότι ο ίδιος και ο Νόβακ «συμφώνησαν να προχωρήσουν άμεσα στις αναγκαίες τροποποιήσεις της συμφωνίας Ελλάδας - Ρωσίας του 2008, ώστε να αποτελέσει το πλαίσιο στις σημερινές συνθήκες της πολιτικής στήριξης

από τα δύο μέρη του αγωγού και άλλων ενεργειακών αναπτυξιακών έργων»! Δηλαδή, η σύμβαση για την κατασκευή του αγωγού, που πριν από ένα μήνα παρουσιαζόταν από τον Λαφαζάνη ως υπόθεση μερικών εβδομάδων, μετατράπηκε σε γύρους διαπραγματεύσεων για την τροποποίηση της ελληνορωσικής συμφωνίας του 2008 (την είχε συνάψει ο Καραμανλής)! Μιλάμε, δηλαδή, για παραπομπή του θέματος στις ελληνικές καλένδες.

Με τον Μίλερ ο Λαφαζάνης συζήτησε (πάντα σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου του ΥΠΑΠΕΝ) «το εκδηλωμένο ενδιαφέρον εταιριών για τον αγωγό και τη διατυπωμένη πρόθεση συγκεκριμένων επενδυτών για συμμετοχή, μαζί με εταιρία συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου, στο υπό συγκρότηση επενδυτικό σχήμα για την κατασκευή του αγωγού». Ο Μίλερ, όπως ισχυρίζεται το ΥΠΑΠΕΝ, «τόνισε την ανάγκη επιτάχυνσης των εργασιών για την ολοκλήρωση του αγωγού το αργότερο μέχρι το 2019 και επανέλαβε τη δέσμευση της Gazprom για διάθεση στον αγωγό επαρκών ποσοτήτων φυσικού αερίου για την ασφαλή κάλυψη των απαραίτητων αναγκών των χωρών της Ευρώπης». Ακόμη δεν τον είδαμε, Γιάννη τον εβγάλαμε! Ακόμη δεν υπάρχει απόφαση για την κατασκευή του αγωγού, η οποία απόφαση εξαρτάται από την Κομισιόν, αλλά ο Μίλερ (υποτίθεται πως) θέλει επιτάχυνση της κατασκευής και δεσμεύεται ότι θα φουλάρει τον αγωγό με αέριο που θα φτάνει για όλη την Ευρώπη. Μάλλον παραπάει το δούλεμα...

Τέλος, πάντα σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου του ΥΠΑΠΕΝ, «ο Παναγ. Λαφαζάνης και ο

Sergei Storchak εξέτασαν την πρόοδο και τα επόμενα βήματα στο ζήτημα της χρηματοδότησης προς την ελληνική εταιρία του δημοσίου που θα συμμετάσχει στον αγωγό. Ρωσικές εμπορικές τράπεζες έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για σύμπραξη στο χρηματοδοτικό σχήμα, το οποίο υποστηρίζεται από τη ρωσική ηγεσία. Ο Παναγ. Λαφαζάνης τόνισε τη σημασία μιας τέτοιας χρηματοδοτικής ένωσης, η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί για αναπτυξιακούς σκοπούς». Προσέξτε: συμφωνία για την κατασκευή του αγωγού δεν υπάρχει, σύμβαση κατασκευής δεν υπάρχει, προκαταβολή (και μάλιστα 3-5 δισ. ευρώ) δεν υπάρχει, αλλά υπάρχει... ενδιαφέρον από ρωσικές εμπορικές τράπεζες να συμμετάσχουν στο χρηματοδοτικό σχήμα. Ενα τέτοιο ενδιαφέρον δεν κοστίζει τίποτα, δεν συνεπάγεται καμιά δέσμευση και δίνεται ολόψυχα όταν το ζητά ένας υπουργός.

Τέλος, ο Λαφαζάνης (υποτίθεται ότι) συζήτησε με τον Στόρτσak το ενδιαφέρον της Ελλάδας να συμμετάσχει στη νέα τράπεζα των BRICS και ο Στόρτσak «δεσμεύτηκε ότι η Ρωσία, που προεδρεύει αυτή την περίοδο στους BRICS, θα στηρίξει αποφασιστικά αίτημα της Ελλάδας για συμμετοχή στη νέα τράπεζα. Διευκρίνισε επίσης ότι το μερίδιο που θα καταβάλλει η Ελλάδα για τη συμμετοχή της ως εταίρος στη νέα τράπεζα θα είναι εξαιρετικά χαμηλό, ενώ η Ελλάδα θα μπορούσε να επωφεληθεί με αναπτυξιακές χρηματοδοτήσεις από την τράπεζα μόλις η συγκρότησή της ολοκληρωθεί».

Οποιος διαβάζει ειδικά αυτή την τελευταία αναφορά φαντάζεται πως μόλις η Ελλάδα

συμμετάσχει σ' αυτή την τράπεζα, θ' αρχίσουν να ρέουν κεφάλαια που θα διατεθούν για αναπτυξιακούς σκοπούς, ώστε να βρει δουλειά το άνεργο εργατικό δυναμικό. Αυτή είναι και η πονηρή πρόθεση του Λαφαζάνη. Όμως, όπως δήλωσε ο Π. Ρουμελιώτης, τον οποίο ο Δραγασάκης διόρισε ως υπεύθυνο για τις επαφές με τη New Development Bank, η NDB θα ξεκινήσει με αρχικό κεφάλαιο 100 δισ. ευρώ και άλλα τόσα αποθεματικό και θα λειτουργεί με βάση το «Washington Consensus»,

δηλαδή το δεκάλογο του νεοφιλελευθερισμού. Οι ετήσιες εκταμιεύσεις προβλέπονται, πάντα κατά τον Ρουμελιώτη, στα 34 δισ. ευρώ. Με δεδομένο ότι η Ελλάδα θα χρειαστεί μόνο για το 2015-2016 γύρω στα 25-30 δισ. ευρώ (ανάλογα με το αποτέλεσμα της νέας αναδιάρθρωσης του χρέους) για την κάλυψη του χρηματοδοτικού της κενού, δηλαδή για την εξυπηρέτηση των δανείων που τρέχουν, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η NDB δεν μπορεί να της προσφέρει καμιά εναλλακτική λύση. Επειδή στις «αγορές» δεν μπορεί να βγει, θα πρέπει ν' αναζητήσει τρίτο «πακέτο» από ΕΕ και ΔΝΤ. Αυτό, άλλωστε, διαπραγματεύεται όλους αυτούς τους μήνες η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων.

Θα ήταν εξόχως διασκεδαστική η εμμονή του Λαφαζάνη με τα ρωσικά συμφέροντα και η προσπάθειά του να πιάσει μια συμφωνία, η οποία συνεχώς του ξεφεύγει, αν πίσω απ' όλα αυτά δεν κρυβόταν μια προσπάθεια εξαπάτησης του ελληνικού λαού, στον οποίο σερβίρεται το παραμύθι ότι μπορεί να ευημερήσει σε μια καπιταλιστική Ελλάδα, η οποία απλώς θα διευρύνει τις οικονομικές και πολιτικές σχέσεις προς τη Ρωσία και την Κίνα. Ακόμη και αν ο ελληνικός καπιταλισμός δεν είχε κάνει τις στρατηγικές επιλογές του (η ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη είναι μία από τις βασικότερες), η στροφή προς άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα θα είχε το ίδιο πρακτικό αποτέλεσμα για τον ελληνικό λαό. Η ιμπεριαλιστική εξάρτηση δεν έχει χρώμα. Στη βάση της έχει πάντοτε την υπερεκμετάλλευση των εργατών και τη ληστεία.

βαθύ κόκκινο

Ρετσίνιά!

Τις τελευταίες μέρες, ενόψει της υπογραφής της νέας μνημονιακής συμφωνίας, η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν περιορίζεται μόνο στην προπαγάνδα με στόχο την εξαπάτηση του ελληνικού λαού, αλλά έχει ξεκινήσει κι έναν «πόλεμο θέσεων» με στόχο το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ: την Κεντρική Επιτροπή και κυρίως την Κοινοβουλευτική Ομάδα που είναι αυτή που θα κληθεί να ψηφίσει τα μέτρα της συμφωνίας.

Τα όπλα που έχουν ήδη πέσει σ' αυτό τον πόλεμο είναι δύο. Το πρώτο χρησιμοποιείται πλέον ανοιχτά και είναι η απειλή των εκλογών, που ακούγεται ως λογικότατο επιχείρημα: αν η κυβέρνηση χάσει τη δεδηλωμένη και η συμφωνία εγκριθεί με τις ψήφους τουλάχιστον του Ποταμιού, δεν μπορεί να τελεί υπό την ομηρία της αντιπολίτευσης. Αναγκαστικά θα πάει σε εκλογές, οι εκλογές θα γίνουν με λίστα και είναι εξίσου λογικό για τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να μην περιλάβει στη λίστα εκείνους που θα έχουν καταψηφίσει τη συμφωνία.

Το δεύτερο όπλο προς το παρόν χρησιμοποιείται υπόγειο. Είναι η περιβόητη ρετσίνιά της αποστασίας, που θα συνοδεύει όποιον ρίξει την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Επειδή δεν βρισκόμαστε στα 1965, η θεωρία έχει επικαιροποιηθεί. Στο κέντρο της έχει τοποθετηθεί η στρατηγική της «αριστερής παρένθεσης», η οποία -σύμφωνα με τη θεωρία του Μαξίμου- δεν αποτελεί απλώς ένα όνειρο του Σαμαρά, αλλά στρατηγική των συντηρητικών ευρωπαϊκών κύκλων, που θέλουν να ανακόψουν την πορεία πολιτικών μορφωμάτων τύπου ΣΥΡΙΖΑ προς την κυβερνητική εξουσία.

Τέτοια προοπτική, βέβαια, υπάρχει μόνο στην Ισπανία (χωρίς εκλογικό ποσοστό τύπου ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα, και με προοπτική κυβερνητικής συνεργασίας με το ισπανικό ΠΑΣΟΚ) και πουθενά αλλού, αλλά ας το παραβλέψουμε αυτό. Αν η πτώση της κυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου θα στιγματίσει ανεξίτηλα με τη ρετσίνιά του αποστάτη όσους καταψηφίσουν τη συμφωνία, η υπερψήφιση της συμφωνίας με τι θα στιγματίσει όσους σηκώσουν το χέρι και φωνάξουν «ναι σε όλα»;

Αν δούμε τα πράγματα σχηματικά, υιοθετώντας τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ, θα λέγαμε ότι η «αριστερή παρένθεση» θα αποτελούσε δείγμα αντίστασης στη μνημονιακή πολιτική, ενώ η συνέχιση της «για πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνησης υπό μνημονιακό καθεστώς θα σημάνει πλήρη υποταγή στο μπλοκ των ιμπεριαλιστών δανειστών και επικυρίαρχων.

Η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ αντιστρέφει την πραγματικότητα, διαστρεβλώνει τις έννοιες και προσπαθεί να δημιουργήσει νέες μορφές ψευδούς συνείδησης. Το ζητούμενο μετατρέπεται σε δεδομένο. Μπορεί να υπάρξει αριστερή κυβέρνηση σε συνθήκες καπιταλισμού και ιμπεριαλιστικής εξάρτησης; Αυτό που αποτελεί ζητούμενο (η όποια αριστεροσύνη θα πρέπει να αποδειχτεί στην πράξη) μετατρέπεται σε δεδομένο: σημασία έχει να υπάρχει αριστερή κυβέρνηση - τα υπόλοιπα θα βρεθούν στην πορεία.

Στην πραγματικότητα, αυτό που θέλουν είναι η διαχείριση της αστικής εξουσίας. Στις σημερινές συνθήκες είναι εξαιρετικά δύσκολο (για να μην πούμε αδύνατο) να βρουν την παραμικρή επικάλυψη ανάμεσα σ' αυτά που υπόσχονταν προεκλογικά (ως τεκμήρια της αριστεροσύνης τους) και σ' αυτά που είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόσουν. Το ίδιο το σύστημα δεν διαθέτει περιθώρια για την εισαγωγή μικροβελτιώσεων στο καθεστώς της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και της κινεζοποίησης.

Αυτοί όμως θέλουν να κυβερνήσουν. Τώρα τους έλαχε η αστική εξουσία, τώρα θέλουν να τη διαχειριστούν. Και θα τη διαχειριστούν έστω κι αν τίποτα (εκτός από τις παπαριές που εκτοξεύουν δεξιά κι αριστερά) σ' αυτή τη διαχείριση δε θα θυμίζει την παλιά σοσιαλδημοκρατία. Γι' αυτό και προσπαθούν να τρομοκρατήσουν το ίδιο το στελεχικό τους δυναμικό που έχει μείνει στα παλιά. Οποιος μπορεί ν' ακολουθήσει στη διαχείριση της μνημονιακής πολιτικής ας ακολουθήσει. Οι υπόλοιποι ας καθήσουν στην άκρη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση